

הארץ

ביטאון עצמאי יד לשוריון ■ גליון מס' 14

שבט ה'תשס"ב, ינואר 2002 ■ 15 ש"ח

חייב השריון לוחמים בטרור ובמחבלים

מילואים = ציונות!

העיר ששנה מלחמה ולחם בחירות נפש!

לא נשכח את לוחמי תש"ח

שודרים לתחיה מהתקה

אל מול נהרים שמעבר לנهر, הוקם דגם גודל וחדרי של מפעל החשמל הידרו-אלקטרי והישוב תל-אור. המבקרים מטייל בתוך מערכת פועלות של סקרים וגוררים, מצודות המים ובית הטורבינות - חוות של צללים, מיצגים אורוקוליים, דריימת המים ומשחקי אור וצבע.

"חויטת נהרים"
היא דגם ראשון מסוגו בארץ
אל ת חמי צו!

אתר "חויטת נהרים" ממוקם בכביש 90
(בית שאן - צמח) מעברו המזרחי של קיבוץ גשר.
ה ביקור באתר כולל גם את חצר "גשר הישנה"
בנה מתואר בספר מאבקם של מייסדי הקיבוץ
בימי הקמת המדינה.

שעות ביקור 16:00-16:00:00

למידע נסוך התקשרו
6335367-640
04-6752685

המועצה לשימור מבנים ואתרים

חברת החשמל

תוכן

- 4 קוראים מגיבים**
6 "סערה" מנחתה ברוח הלוחמים ■ דורון בר-גיל
10 "לבאים" ברומה ■ דורון בר-גיל
14 יудי חיל השריון לשנת העבודה 2002 ■ תא"ל אביגדור קלין
16 פלוגת מילואים בתעסוקה מבצעית ■ אל"ם (מיל') מנשה גולדבלט
22 הטورو: לא אiom קיומי אך אiom גדול על אופן הקioms ■ אלף עוזי דיין
26 מילואים = ציונות! ■ אל"ם זאב
30 הצעיר ששנה מלחמה ולחם בחירות נפש ■ אל"ם (מיל') שאול נגר
34 משה פلد - האיש שזכה למרחקים ■ שי"
38 לא נשכח את לוחמי תש"ח ■ חוות חינוכית באתר "יד לשוריון"
39 שנה ללא חיים ■ אל"ם (mlin') דוד שליה
40 הקרב על החיים בעקבות הקרב על המים ■ שי"
43 מעשה הגבורה של סא"ל שאול שלו ז"ל ■ תא"ל (mlin') בני טרון
44دور של ענקים שהעניקו לנו את מגש הכסף ■ אלף דורון אלמוג
47 הילדים מביה"ס לטנקייסטים ■ סא"ל (mlin') דר' עמיד ברזנר
50 הזמן שחלף אינו מקהה את הכאב ■ עצרת השריון אוקטובר 2001
53 גנרל שרידן ז"ל, ידי חיל השריון ■ רות שרידן

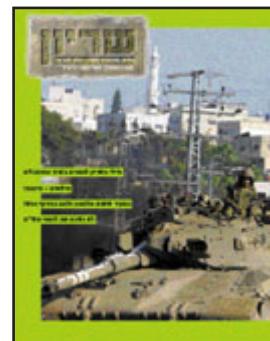
- 54 משב רוח מרענן בשנות סגרייר ■ שלו ספיר-נבו**
56 החברות, הרעות והאהבה ■ דברה צ'יקו--dominsky
57 מרכז המידע בטלרין ■ דברי בורג
58 תעודה זהות: חטיבה 670 ■ סא"ל (mlin') דר' עמיד ברזנר
59 האנדראטות של חטיבת "עוזד" ■ אסא כשר
60 אנדרטה לזכר נופלי טנק הצוערים ■ אסא כשר
61 פותחים מדף - סקירת ספרות צבאיות ■ דברי בורג
63 תותח והחמושת למערכת קרב עתידית ■ סא"ל (mlin') צביקה חדס
65 מבט על אתר עמותת "יד לשוריון" בטלרין ■ תא"ל (mlin') יצחק רבין
68 יער-הדורות בטלרין ■ שלו ספיר-נבו
69 שיר: ליד השורת ■ יורם טהרלב
69 אתרי שוריון באינטרנט ■ דברי בורג
70 שוריון בכותרות ■ אל"ם (mlin') יעקב צור

המערכת

העורק הראשי:
אל"ם (mlin') שאול נגר
חברי המערכת:
תא"ל (mlin') יצחק רבין
אל"ם (mlin') בני מיכלסון
אל"ם (mlin') מנשה
(מנש) גולדבלט
רס"ן (mlin') מיכאל מס
רס"ן טלי מלכה
ענבל שנינפלד
סגן גלעד ריינברג

עיצוב ועריכה גופית:
סטודיו אירה קרן
צלם המערכת:
דותן גואטה
כתבת המערכת:
עמותת יד לשוריון, לטרון ד"ז שמושן 99762,
טל' 08-9255268 פקס: 08-9255186
דו"ר אלקטטרוני: latrun@interpage.co.il
כתובתנו באינטרנט: www.arcm-latrun.org.il

שלכם,
עלן רמי

צילומים השער:
 טנק מרכבה בגניין
 צילום: פבל וולברג
 באדיבות עיתון "הארץ"

ה/ר/מ נסיך

(המחבלים המלאים שמורים במערכת)

במציע זה נעשה שימוש בשאלונים שהוכנו מבעוד מועד ע"י ח"פ הפיקוד וביעורם תוחקרו הפטועים תוך 24 שעות מעת פגיעתם וניתן היה לקבוע את נסיבות הפגיעה. אחד הממצאים החשובים היה שטולת תותחים ירדניים חזרו לפעול בעילויות זמן קצר לאחר הפגיעה"ד שהה תקין בשירין הקביד מאוד על חקשות עבור השירין היה שציוו התא"ד שהה תקין והונסה"ה התא"ד הקלה" בתראים, וזה שיפר את הסיעו הרפואי בשירין ואיפשר סטנדרטיזציה מלאה של כל מחלקות הרפואה הדרומיות בצה"ל. בשולי הדרכים אעיר כי השירין למד במציע זה גם את חשיבות התיאומים עם מפקדי הרפואה ברמה. הניסיון של החטיבה לתכנן ולקיים תוכניות פינאיות משללה היה מלאוה ללא מעת תקלות שלא כאן המקום לפרטן.

בברכה,

תא"ל (מיל') פרופ' דן מיכאלי

שנעשה עקב כך בזמן קצר במיוחד. חבל שכל אלה לא קיבלו כל ביתוי בכתבבה.

כאחד אשר שורת באותו תקופה במפג"ש/חימוש,ודיעים לי היטב כל הפעליות העיקריות בתחום האחזקה ברמות השונות, כפי שתוכנו ו באו לידי ביתוי במהלך המבצע, הכנה והשתתפות של גורמי ארגונים וגם מאולתרים כמו: פלק"ד מסדנה גייסית 650, כוחות מיוחדים ואמצעים מיוחדים (כמו מוטות דחיפה וכו') אשר העמדו לרשות הכוחות המבצעיים. כמו כן אין להטעם מהעובדת שהעונקו ציונים לשבח במספר בעלי תפקידים בתחום ח"ח אשר השתתפו במהלך כל חלקי ביצוע זהת לאן קשר "לניסיונות כושלים לחילוץ כל רכב פגועים..." ואין בכוונתי להיכנס לפירוט.

וראה לי שראויה היה לפרט ולהתיחס בכתבבה כזו גם לנושאים אחרים, כמו אחזקה ח"ח, הקשורים ומשפיעים על ביצוע מבצעים ומשימות שונות, שבלעדיהם לא ניתן לבצע אותם בהצלחה, ולכן חשוב וחוני שאלת קיבל את ביתויים ומוקומים המתאימים בכוכבות ומאורים מסווג כזו.

בתודה וברכה

אל"ם (מיל') אהרון בר-ניר

מבצע "כראמה" – המוחבלים הורחקו מהגבול והישגים בפנים דפוא'

אני מבקש להזכיר על רישומו של אל"ם בני מיכלסון על מבצע "תופת" (גילון 13) שבו שימשתי בתפקיד מ"פ (מפקד רפואה פיקודי) של פיקוד המרכז. בדיונים במפקדת הפיקוד הייתה המנוחה העיקרית לדוחק את המוחבלים מרחחה מעבר להרים ולעמק ירדן. התקופה הייתה סוף חודש מרץ והפיקוד נערך לקראת אביב 1968 כאשר טרם הוקם מכשול קרביעי לאורך הנهر. ההערכה הייתה כי עם ירידת פני הימים בירדן יחצו מוחבלים רבים את הירדן ויערכו לביצוע פיגועים בתק"י ישראל ובשתי איו"ש כדי לחבל במצעד צה"ל של ים העצמאות שהיא הראשון לאחר מלחמת הימים, וכן לציזי את 20 שנות הקמת המדינה. מבחינה זו המבצע השיג את מטרתו המידית במלואה! המוחבלים נאלצו לפנות את כראמה, נסוגו מזרחה מרבת-עמן וממשלת ירדן הגירה את הפיקוח עליהם.

מיכלסון מתייחס ל"דרמה בMOTECH הפיקוד" אלומ זוז התרחש מהוויח לח'פ"ק שפעל כל מהלך הקרב בצורה מסודרת, שקופה ויעילה. לשיטה הגיעה חניכי פ"ס, עם קציני לטכ"ל רבים שנוכחות בח'פ"ק ברגע קריטי תרמה לכך שכאש נודע על העיכוב בהגעתם המסוקים של סיירת הצנחנים לא נחתה, במتابקש, טישה של מטוס קל שפייר עלונים על מחנה כראמה. כך קרה שהמוחבלים הגיעו לתחנה והחלו לברוח מזרחה. כאשר הסיירת הגיעו לשטח המוחבלים הנסוגים כבר היו וטופסו עדות קרב.

היא עוד לקחים חשובים בתחום הסיעו הרפואי ואצין את העיקריים שבהם. أول, בפעם הראשונה בהיסטוריה של צה"ל הופעלה במבצע זה רשות פינוי אלחוטית ווד רשות קוות שהופעלה מממערב לירדן. כך אפשר היה, במהלך הקרב, כאשר קר"פ חטיבה 7, דר' אשף פורת חט' 35 את קר"פ חט' 7 דר' זן הראל ובמקומו להציג לתפקיד קר"פ חט' 35 את דר' עוזן דולב שהיה בכוח העותודה הפיקודי. כל זה בוצע תוך כדי תנועות חט' 35chorה לשטחינו והפיצה קשה בשנות נמרין ובפרק זמן קצר ביותר.

השימוש הנחטיב במסוקים הביא לכך שנפגעים רבים הגיעו לבי"ח "הדהה" תוך פחות משעה מעת פצעיהם. העובدة שהנפגעים טרם הגיעו לייצור מלא של מוצבים הרפואיים נקבעה בבית החולים להתחילה קודם כל בטיפול בהם שנitin היה לנתחם. אלומ מאידך שיעור הפטועים שנותר בחיים היה גבוה.

חיל החימוש לפני, במהלך וכסיום כל מבצע אם כ"כראמה"

הכתבה הנ"ל (מבצע "תופת", גילון 13) מבוססת על מאמריהם קודמים שפורסמו בשנת 1984 הינה כתבה מלאפת ומענית ופרטת במיוחד את תמונה המבצע המבצעי של המבצע, כולל את אותו ה"כישלון" במידה שהו. לא ברור מדויע אין בכתבבה כל התייחסות לנושא האחזקה החימושית שהחלקה במבצע זה היה נבדק, כמו בכל מבצע או אירוע אחר. אחזקה זו מתקבלת ביטוי במבצע זה זהה לנבדק, כמו אחזקה או איזור אחר. אחזקה זו מקבלת ביטוי לפניה המבצע, במהלכו ובסיומו. במבצע זה לקחו חלק כוחות ומסגרות חימוש בכל הרמות, החל מדרגת היחידה ועד לרמה העליונה, כולל הכנה מתאימה של הטנקים שהשתתפו במהלך, שמרביתם הוציאו מותק מערכ האימונים (הכנה

עורך נכבד,
אני מודה לך מאוד על משולח הביטאון "ישראל", ביטאון עמותת יד-ישראל –
גילון 13. העיתון מעוניין, מורתק, עורך כדבי הון מבינה מערכתי והן מבינה
גרפית, ומביא לידי ביטוי את הישגיה של עמותת יד-ישראל. בהזמנות זו
תרשה לי להודות פעמי נספה על ארגון ביקור שופטי בית-משפט זה באטרו.
ישר כוח.

ברכה,
אורן גורן, נשיא

כ"ח תשרי, תשס"ב
15 אוקטובר, 2001

משרד החינוך – משרד המרכז
מדינת ישראל

הנדון: "יד לשריון עושה לכם בית-ספר"

ברצוני להודות לך על ביטאון השריון (גילון מס' 12) ששלחת לעיוני. ניכר
היטב כי הביטאון רלוונטי, מortho ומסקרן את הקורא. להמשך עשייה פוריה
ויצירתית.

ברכה
דפנה לב
מנהל מחוז מרכז

כ"ח בחשוון תשס"ב
14 בנובמבר 2001

מדינת ישראל
משרד החינוך
המנלה הפדגוגי
האגף להינוך על יסודי
הפקוח על עבודות הגמר

עם סיומו של יום ההשתלמות המרתתק שערכנו באתר "יד לשריון" שבלטרון
ביום 8.11.01, למורים מרכז עבודות-הגמר אני מבקשת להודות על קיומו
של יום מעניין זה. בהשתלמותה פתחתם בפני המורים את המכול העשיר
שבמקומכם ואת העניין הרב שעשויים מורים ותלמידים גלות בו ולהביאו
ליידי ביטוי בעבודותיהם. עשורו וויפיו של המקום וכבוד האדם הלומד, כפי
שבאים לידי ביטוי בכל פינה באתר ההנצחה אפשרו לכל אחד מהמורים
שהשתתפו ביום זה – והם כידוע מכל מגורי החברה הישראלית – למצואו בו
עニー ולזהותם עם ערכיו. מرتתקת היותה הרצאתו של אלוף (מיל') שלמה
שמיר שהפיה רוח-עלולים בפרק ההיסטורי ידוע לאורה.

ישר כוח!!!

ברכה,
אפרת טל
המפקחת על עבודות הגמר

עקב יום הזיכרון בלטרון – 16 באפריל 2002

הנכמים מזומנים לטקס הזיכרון לחיל השריון שייערך באתר ההנצחה "יד
לשריון" ביום היכרונו להללי מיוכחות ישראליים 16 באפריל 2002 בשעה
11:00. בטקס ישותטו תלמידים, חיילים, משפחות של חללים ותת-קיק השריון.

יום העצמאות בלטרון – 17 באפריל 2002

כמו שנה הצביע מזומנים לחוגג את יום העצמאות עם רבבות עם ישראל
באתר "יד לשריון", לסייע בחינויו וזרע היבשה של צה"ל באתר ולהינות
מהאוירה ומהמוחיאן. הכנסה חופשית.

המשך בעמוד 21

אנדרטת חיל החימוש בננתניה – תיקון לבתבה

גילון מס' 13 כולל חומר מרשים, עירוך ומעוצב בצורה המעודרת התפעלות.
בעמוד 47 של הגילון, יש טעות שאנו מבקשים את תיקונה: אנדרטת חיל
החימוש זולה תוכננה על –יד זלמן ענב וחשוב לשים לב שאחד מקני התותחים
צבוע בעכוב צחוב בלבד בכדי לסלול הן את הטלאי הצחוב והן את עיטור
הגבורה (דברו מוסבר כך בחוברת האתר). טליק אמר לי בשעתו שהוא האתר
היפה ביותר בארץ.

ברכה ובידידות רבה,
אדדיכל זלמן ענב
(ולמן ורות ענב אדריכלים בע"מ)

חטיבת הצנחנים חצתה ראשונה את תעלת סואץ

למען ביטחון ישראל (לב"י)
הקרן להתחזמות צה"ל (ע"ר)

Dani Mat מפקד חטיבת הצנחנים

בתגובה לכתבה שהופיעה בגילון 12, אני
מבקש להעיר למען הדיקון ההיסטוריה,
שהחטיבת הצנחנים הייתה הראשונה לצלחה
את תעלת סואץ, ולכבות את ראש הנשד
במלחמת יום הכיפורים. חטיבה 421 שאotta
אני מאד מוקיר – הייתה חטיבת השריון
הראשונה לצלחה את התעלה.

ברכה ומועדים לשמחה,

Dani Mat

אוניברסיטת תל-אביב
הפקולטה למדעי הרוח
בית הספר לחינוך
המורץ לחינוך מדעי וטכנולוגי

דר' יוסי לשם
המרכז הבינלאומי לחקר נדידת הציפורים בלטרון

יוסי היקר,

בכל שנה בסמינר למדיה בראשות המתקיים בבית הספר לחינוך אוניברסיטאות
תל-אביב, מתקיים תחרות האתר הלימודי הנבchner. במסגרת זו, כל אחד
מהתלמידים מתקבש לחפש בראשות את האתר הלימודי בעל האיכות הרבנות
ביווטר (בהתאם לקריטריונים הנלמדים בכניסה), להציגו בראשת בת פני שאר
הסטודנטים בקורס. בנקודות זמן מסוימת נערך משאל בראשת בין כל התלמידים
ונבחר האתר הטוב ביותר. נני שמח להודיע כי השנה נבחר האתר "ציפוריים
נדדות אינן יודעות גבולות" www.birds.org.il.

הרשאה לברך על כך ולחזק את ידך בעשייה ברוכה בה אתה עובס.
ברכתך שנה טוביה
דר' רפי נחמייס
מנהל המרכז לחינוך מדעי וטכנולוגי

"סורה" מנצח במלחמה

דורון בר-גיל
צילומים: נד גורנות, ייח' דובר צה"ל

"טור כדי הסתערות החוצה, נפצעתי מנפילה מטרסה גבוהה לטرسה נמוכה. בשלב זהה נאלצתי לעזוב, היתי מאושפז 5 ימים והסמג"ד לקח את הפיקוד לידיו".
סרן יובל, מ"פ ז', יצא חי מהמבצע הזה כנראה בעוררת נס. הוא מספר: "במושאי שבת עליינו על הביא חלק חילוף לטנק וудוד דברי אספהה. בדרך חזרה עלייתו על מטען. היהת אתרעה שהתקבלה דיביעבד על 3 פצ"רים, ובძוק לפני שעליינו על המטען (שאותו לא איתרנו), הניג התדרדר קצת אחורה ובעצם מנע את האסון. בטליזיות הערבויות כבר דיווחו על חיליל ישאלי הורג זה מול בלתי יתואר".
"האקסון", הוא מוסיף, "בלתי פוסק. כשהגעתי לנקודה 777, היתי צריך להعبر תבילה למג"ד לעטוף עביהת - הביא לי ריש מושך של הפליטים וכמה צ'ופרים לחיללים. בדיק שעה עתודה כל הבלגנים. ירי צלפים, מחלב שחרר למוצב, המג"ד נפצע. בוא נגד שבחמש שעותה הייתה שם חוותתי כל מה שחייב יכול לחות במהלך המלחמה".

מורל, מוטיבציה, יצונות

יובל המ"פ, רואה במבצע תרומה חשובה לחילילם. "מורל, מוטיבציה, יצנות. שלושת הדברים האלה העלו את הרף של הפלוגה באופן פונומני. חיילים מספרים לחבריהם שלהם, ואלה הולכים ומתגאים לשرون, זאת התמורה שלנו. כמוון קיימת גם התמורה למוטיבציה של הלוחמים. החיילים יורדים מהטנקים ומדברים למכמלות. כל אמא שרוואה

תעסוקה מבצעית קודמת היא עצרה טנקים ו"גנבה" אותם וחורה וכן החליך הגדור לليس מתוכו במהלך הרבה עוד טנקים, ובאותה אחר חצאות, החל המבצע שלobil בחוחות ח"ר ושרון ייחד. פרט לכך הוקטו גם טנקים אחדים של הגדור לנגורות בית-ג'אללה. לא נתקלו בו התנגדות בולטת בכניסה לבניין-לחם. הפליטים הופתעו מעצם הכניסה ומכווני הכניסה. רק שהענינים לא הלו חיל, ולאחר זמן מה, טנק אחד במעט התההף והטנק של אלי המג"ד, מצא את עצמו בשיפור צד מודר דציני. מה שקרה" מס' ספר המג"ד, "זה שהচיר שנשענו עליו קרס. הפעיל את העתודה שהייתה בפיקודו של מ"פ ח', סרן אסף. משימתו הייתה לחלי את הטנק שלי ואני המשכתי עם הטנק שלו, יחד עם העתודה וכוכו נוסף שהצליח לעבורי את".

מהרגע שבו התמתקם, כל החזון ירו על הגדור ירי מדויק עד לרמה כזו שקליעים פגעו בטנק. הגדור מצא את עצמו במצב שבו כל רגע הוא חשוף לחדרה של מחלב וכך יוכל קררה: "מחלב, קרוב משפחחה של המחלב שחוסל עטאף עבאי", מס' ספר אלי, "ニッセ להדרו ולבעז פיגוע עם סיכון. הוא ניצל נקודת תורפה שלא יכולו לראות את כל השטח מסביב, ובגלל סוללות העפר ובחוטמן הוא הגיע מאד קרוב, והסתער עם הסיכון על הרס"פ של הח"ר. הטנק שהונגן על אותה עמדה זיהה את המחלב מאוחר מדי, והרס"פ פתח על המחלב באש וחיסל אותו במקומו". ב��ע זה, עזב אליו את הגדור בשל פציעתו:

מג"ד "סורה", ס"ל אלי, מפקד על הגדור בחותם מהמשה החודשים. כאשר הגיע, כבר היה הגדור בכו בית-לחם בגוש המזרחי והכניתה לתפקיד הוייתה מהירה מכורה הנסיבות. הגדור היה אמר לקרים אמון גדי או לא, ריצחו של השר החבעם זאבי זל', העלה את הגדורchorה להתארגו. בתחילת, עוד היו אמרום לשמש ככבבב בollowיות השם המונח, אך בן-רע השנתנה הפוקה והגדוד הפטו עלות לג'ין. לא עבר זמן והגעה פוקה לא נסוע לכיוון בית-לחם, לקראת מבע. בפועל, לא הייתה כוונה להיכנס כבר באותו יום לביון-לחם, אך חיסלו של בכיר המבוקשים - עטוף עביהת - הביא לי ריש מושך של הפליטים על גילה, וזה גורר את הצורך בשינוי תוכניות.

בנישה ללחימה

קיבלתי טלפון בשעה חמ"ש, מאתר בפניו אלי המג"ד את השתלשות העניינים, "המח"ט בוגרתה עדין אותו שעתה עבאיות הולס. ישר הבנתי את המשמעות העולות מכך. כינשתי את המ"פים ונחתה להם פקודה לתוכנית שהייתה מוכנה בגדוד, שכונתה בשמות רבים: 'החגינה נשכת', 'סיכון קהה', וכן בשם היותר מפורסם. כשניתה פקודות המבצע, היו ברשות הגדור מעת טנקים פוניים בלבד, ואז החל המרדף עביך ריש של מ"פ המפקדה, ס"ר ענת בדרכ, אחרי מוביל הטנקים שעמדו להשלים את הובלת הטנקים לשיטה אימונית, לאחר שהגדור סיים

חיל' גדור "סערה" של חטיבת "כפיר" מיטללים בסערה של הלחימה המתמדת מול הפלסטינים, ובמו מאלי מתקבש יותר מתמיד השילוב עם בוחות חיר'. במעשה "בית מגן" מצאו החיילים את עצם לוחמים בדציפות כמעט שלוש יממות. המתח שודר שם העלה את דמת האדרנלין ובו בזמן את המוטיבציה: "מי בכלל צדין טיגריה?" הם אומרים, "הלחימה היא ללא ספק הדבר האמיתי. אנחנו 'נוצנים' את הפגיזים, אנחנו 'מדביבים' צדירות במקלעים, מסתערים עם הטנק, יש לנו יכולת תנועה להסתער רחוק גם לפגוע רחוק. אנחנו", הם מסכימים פה אחד "עוצמת האש של הצבא".

לך שאנו מוגנים אך זה עדין מצב קשה, אפילו קשה לצד. נסענו עם הטנק בלילה, מפרק בפנינו סג"ם זוהר את החוויות שחווה בשטחים, "פתאום נזק עליינו מטען מאיו סטפה. חזרנו אחרה עם הטנק, צידנו את התותח לסמטה ודומנו את המנווע. הסתכלנו בארטישוק' כדי לראות היכן המחביל. הוא הציג מהסמטה כדי לראות איפה הטנק, כי פתאום ווא כבר לא שמע אותה. חיכיתי שהוא ייחש יוטר וביקשתי מהמ"ט של המבצע אישור לירי פג. קיבלו אישור וברגע שהמחabil יצא עם חצי גוף יירינו עליו פג והוא חוסל במקום".

התנסות קרבית

אפשר לאפשר לשמעו חוות אם לא מהחיילים עצמם? קיבצנו לראין קצר אורבעה חיילים, סמל גל (מט"ק), תומר (תוthon), רב"ט יוסי (נהג) ועוור (טען). האם הייתה 'הקפזה', מה הייתה השתלשלות העניינים? שאלו. הינו צרכינו להיות מוכנים ורק שויות ספורות, מסביר גל המש"ק. הפלוגה בדיק עמדה לדודת מהקה. התחלנו להתכונן, הכל היה מועמס על הקונטיינרים. בו-זמנית, הנו שבצ"קים (шибוצים קרביים) – כולמר מי הצוות של כל מפקד ולאן הוא אמור לפקוד. אנחנו קפינו לאזור בית-לחם ונכנס לגליה. לאט לאט התקצר משך הכוונות, ואז הגיע הספרוי. מעמידים את הצד, מתחלים לנוע לכיוון מחסום בית לחם – ירושלים. עצרנו בדרך כדי לקחת את המוביילים של הטנקים.

המשך ←

את הילד שלו שיצא מהטנק והגן עליה – זה הסיכון הכى גדול שחייב יכול לקבל. החוויות שיישארו לו אחר-כך בלתי ניתנות להערכה. "זו הפעם ראשונה שיירו עלי, זאת פעם ראשונה שכמעט עליית עלי מטען, ולי באופן אישי, זה ממש העלה את המוטיבציה, והחיהים גם חשובים כמווני. החילילם פשוט לא יצא לנצח הביתה. הם רצו להחליף ככל שכרגע נמצאים בלחימה. זאת הגואה הci גודלה שלי, אני יכול לבכות מזה. זה נותן לך כזה סיכון שאינו שווה – ערך לשם דבר אחר".

הגוזד לא מספיק להתאמן הרבה. "אני חשב שההכרחי", אומר יובל המ"ט, "אבל במצב שבו אנחנו נמצאים היום זה ממש קשה. החלום של כל אחד להיות תחת אש ולהילחם. זה הייעוד שלנו. להגיד לפולוגה מבצעית שתאל לאמון במקומם לאיר"ש או לעזה, זאת יצאה מההפרופץיות הנורומטיביות. דוקא בהקשרות.cn צריך להתאמן ולהמשיך. זאת הולכת להיות מלחמה אורך. היי המון תקלות ולחקים של דברים שלא תרגנו אף פעם מכורח הניסיות. אבל אין ברירה, המקצועיות היא חלק ממגוון השירותים ואסור לתת לה להיפגע".

מצטרף אל יובל סג"ם זוהר, "מ' בפלוגה זו שמסביר כי מדובר בשיטה לחימה שהחיילים לא התאמנו בו בעבר. "טיטה בניו הוא שטח מאד בעייתי בשביל הטנקים. האויב יכול להפתיע אותך מכל מני כיוונים. הושלכו המון מטענים, רימוניים. אנחנו מודעים

צלום: רענן כהן, ייחידת דובר צה"ל

מן הכוחות. הטנקים יכלו לירוט למרחוקים גדולים
מאוד, שהח"ר לא יכול לעשות, אך מצד שני, הח"ר
היה יכול לאבטחו את המקום שבו היהינו בו, בטוחות
הקרובות, כי היו מספר אירופיים, כוללليلת
הראשון אחריו שנכנסו לשם, שניסו לעלות על הכוח
ותוך כדי יירוחוק ומקרוב, מכיוונים רבים, והגנוו
למצב שאחד המ"כים של הח"ר כבר שמע את
החלפת המחנסניות של המחברלים שניסו לעלות.
הם נראה הצלicho ב佗וח, אך ברגע שהם היו עולים
הוא היה מוכן ויכול להחלס אותם. ואולם יש גם
מקרים בעלי יתרון לשניין, כמו במקרה של: אחרי
שהתותחן שליל גלעד, איתר חוליות
מחברים בטוחות של יותר מ-1000 מטר
וכשהם התקרכבו לטוחות קצר יותר והגנוו
למצב שבו הם לא בתוך שטח בניו ואנחנו
שהיינו בעמידה שאפשר לחסל אותם בירוי
פגמים, חיסלנו את כל חוליות המחברלים
– שלושה במספר".

'סערה', מנצחת ברוח הלוחמים

"אני חושב שהיסימה" סעירה מנצחת את ברוח הלוחמים" זו סיסמה שモוצאת את בטיויה בלוחמים בגודל בצורה הכל ברווח שאפשר. הדבר שבעצם hei מאפיין את הגודל הזה זו רוח הלוחמים. כל אירעושיםה, וגם כਮובן במצער, הוצאותים נלחמו ורצו להילחם בצורה מעוררת כבוד. יש רצון לעמוד במשימה. יש רוח כזו של

רצון לעמוד במשימה. יש רוח כזו של להימה שאי אפשר לראות בכל מקום. ללחומים של הגדור אני רוצה לומר שאני גאה להיות המפקד של גדור 'סערה'. יחד עם לחומים כמו כוכב לבצע כל משימה והדרך שבה יבצעת את המשימה – זאת הדרך שאני רוצה שתבצעו את המשימות שלכם כל הזמן. למי שהוא בעמידה להיות בגדור 'סערה' אני רוצה להגיד, 'סערה' מנצח רודת הלחומים' זאת לא סתם סימלה, זו סיסמה מהיבית, זו סיסמה שחיה את חייה כל יום בלחימה ויש כבוד להיות בגדור זהה, כי אנחנו נמצאים בחוד החנית של הלחימה ואני מוקה שתפנימו את זה".
סג"ם זוהר, מ"מ בפלוגה ז' מוסיף: "חhil הזה, יש בו את השירות הכי מעוניין, העוצמה, האש של המפלצת הזה שיוכלה לעשות הרבה מאוד. היא הבוגליה את הקרב בערך ותוביל אותנו בעמידה".

הובילה את הקרב עבר ותוביל אותו בעתיד".
 מה"ט "עוזיון" מבצע, אל"ם מושל אבנבי, האחראי על הגזירה מסכם: "אני חושש שהטיפול פועל בין חיר' לשני הוא הכרחי. אין אפשרות אחרת. וזה די שבשתחה אויב. השילוב צריך להיות שניין, חיר', והונדסה לפחות. במידת הצורך גם ארטילריה ואוור. כמו במבצע הזה יהיה של מג'ד חיר' עם פלוגות טנקים, כוחות הנדסה ושיתוף פעולה אוורי שהביא לתוצאות רבות. אמנס לח'רנים יש יתרון יחס' של מארבים וסיום רגלי כ פעילות שהוכשרו אליה, אולם זה כאמור יתרון יחס'. גם לשדרון יש יתרון יחס' של הצפית טובה לטוחים אבירום ונוכן אש מדוייק"

* דודון בר-גיל – כתב הביטאון ביחידת ההסברה
ב"ד לשוריון" בלטרון. סייעו בהקמת הכתבה:
ברונו גוטנשטיין וגל בן

טנגו ברג'ניין/ צילם: פבל וולברג באדיבות עיתון "הארץ"

המשכנו לנוסע. קיבלוינו מספר כדרויים על הטנק. מייד ירדנו אחוז, באותו זמן הטعن הכנס פג ואני כבר ביוונית לכיוון, הקצין אמר לי לשחרר פגנו מיד כשאני רואה תזהה, קיבלתי אישור וישר הורדנו את המחבלי.

אנחנו מובילים את הקרב

אrik היהת הלחימה בתנאים כלוא? יוסי: היה צפויו
הטנק כמעט התחל להתרחק מהצדדים. הפלוטות
(בזוקה) התרפרק, עליינו על הרבה מאוד מכוניות
וזפאילו לא הרגשנו אבל זאת חוותה. יומר: סה"כ
זאת חוותה אדירה, הינו 'תווחים', א' זאגבים' שבכל
אידיעו קוראים לנו ומקשים את הסיום שלנו. כל
הזמן שמעו אותנו בקשר. זאת לחימה מאוד
ممתקעת, מאוד אינטנסיבית. גל: איך שיצאנו מבית
לחם, באلينו איזה חירניך ואמר לנו "וואלה, כל
עמם שמשמעו אתכם באים", נרגענו. אנחנו עמודים
בעמידה שלנו עם האם-16 זה לא עוזר לנו ממש.

אל אנשי החוץ הטרפו שאר המפקדים שנכוו בכוביתה, במסרים לאלו המתגייםים לחיל השירות בכל גודו "סורה" בפרט. ס"א"ל אלוי, המג"ד: "אני חושש שה'יר לא יוכלibli השירות והשריון לא יוכל בבליה". במציע הנוכחי היו יתרונות לכל אחד

נסענו איתם לבית-לחם, פרקנו את המובילים, עשינו טל'תים (טיפול בפני תנווה), הכנו קיטיגרים, תחמושת והכל. מקבלים פקודה, נכנסים פנימה. עומר הטعن מספר: במקרים אחד לא ידעו מה בדיקת הולך להיות. מה קורה בתוך בית-לחם. יום שייש בלילה, מקבלים פקודה, מתחילה האksen. נכנסו רצוף יומיים וחציו לתוך בית-לחם.

האם יש תחושה של מלחמה, שאלנו: לא, משיב אל המטי"ק, כי היו לנו כבר ההפצות כאלו במהלך ה'ק'ו'. בעקבות הראשונה, היה המתה זהה, אך עם הההפצות, חובשים שבתעט עכשווי לא ונכensis, לא יקרה כלום.

כשאתה נכנס, אתה עדיין לא מכיר את הציגרים. הכל חדש לך, אתה שומע ריוות, זוקרים עליך מטענים, בקובוי תבעורו, יש קצת ב글ן אבל תזק כדי כך אתה לומד את כל הציגרים והענייןנים זורמים. תומר התותחן מוסיפה: היו הרבה יריות. אני זכר שבעם הראשונה היה מין מתח. נכנסנו, לא ידענו מה הולך להיות. אחרי זה פתאום בבת אחת זרקו לעלינו מטען ורימון, והבנתי שהוחל להיות מעוניין. זה פחד לא מוכן, אז פשוט התחלנו בצעיר ויעשינו את מה שאנו צריכים לעשות. האם החליפה אתכם או שהייתם

כל הזמן במצוות? יוסי: היה לנו כמה ימים רצופים. מדי פעם היה רענן של שעה או שעתיים. איך ארבעה אנשים מסתדרים בטנק, כל כך הרבה זמן? עוזו: לפחות שקיום אחד על השני אל מתגברים. אנחנו מרכיבים צחוקים ופחותםironies, ואתה עובד תוך שנייה מקטע של 'סבבה' וצחוקים ללחימה. תומר: לפחות ננסחים לקטע של טירוף, אתה החושב שיש סכנה ואז אתה מודע לך שאתה בטנק. האדרונלן זורם. אתה אפליו לא צרי סיגריה.

סיפור קרב

האם יש סיפורים מעניינים? ול: זיהינו מוחל בתוך סמטה של מטר. טנק לא יכול להיכנס בפניהם. הפסנו עד מה בכביש הראשי, צודנו את התו陶ה לכיוון הסטמיה, 'תונן' קצת מא"ם, הוא התהבא מאחוריו חומרה, כל התכיפות מכוונות אליו. היתמי מכובן אליו יחד עם הטען. קיבלת' פקודה מומחה"ג לתת לו פג' בשנייה שהוא מציע מהחומה. הפג' בקנה, טען צמוד, תותחן עם אבעזרות על הבדיקה, אני מסתכל בדרכיות, ה'א' של ה"אש" כבר עומדת לי על הלשון. פתאום אנחנו קולטים ראש קtan מציע מהחומה. זה היה ילך קtan שרך. חදנו. חזרנו לאוטו מצב' ה'א' של ה"אש", שוב עומדת לי על קצה הלשון, כולם דוכים, פתאום ראש מבעצ'ן, ילדה קטינה. שוב חדרנו. אחר כך אותו סיפור עם האישה. בסוף אמרו לי שמהחבל נמצא לאבד. נתתי פג' והחובל חוסל אמרו שהחובל היה בירב בר-סבו רמניג'ל

פתאום אומרים לי שמשיחו צריך לעבור בריצה,
והיה 'בום' רציני. תפסנו עמדת לכיוון אחד הכבשים.
סיפור שני הוא שעליינו על מטען באיזושהי צומת
שליהם. זה לגבי הפגז הראשון.

עם השריון לאור כל התקן

קבוצת אלביט מערכות המתמחה בתכנון והשבחת רכב קרבי משוריין, מביאה את חיצית הטכנולוגיה לשדה קרב היבשה המודרני. אנו מצידים את טנקיו השריון במערכות בקרת אש ובקרת ציריך ובמערכות "תומכות חימ" וניהול קרב מתחכחות תוך מחויבות מתמדת להבטחת יתרונו הטכנולוגי של החיל.

קבוצת אלביט מערכות מברכת את חיל השריון, מפקדיו וחיליו להמשך שיטור הפעולה למען בטחון ישראל.

"לביאים" ברמה

בכשירות, אם זה אימוניים תוך כדי תעסוקה מבצעית, אם זה שמירה על כשירות בתוך הוצאות. חוץ מזה, המפקד חזר ומאמן את החילילם שלו, אם בכיוון התותח, בטיענת פגיזים, ובפרק מקלעים. אין לי ספק שאם היינו מתאמנים בצרורה מסוימת, כמו פעם, ארכעה חודשים ברצף, עם ההדרוגיות, של שבעה אימונים צוות, שבע מחלקה, פלוגה וכור' היינו מקצועאים עוד יותר. אבל, אני חשוב שבשנה האחרונה למדנו לעשות אימון תוך כדי תע"ם (תעסוקה מבצעית). אנחנו נוכנסים לתעסוקה אחרי שנבנו כבר תוכנית איך לשמר על כשירות בתוך הוצאות.

את ההתרשות החוויבת מהחילילם מסכם ארז: "כל הקבוד לחילילם, עושים עבודה יפה. הם לא מקבלים בחברה ובצבא את הערכה שמנגיעה להם. לא רק הפלוגה עצמה, אלא חיל שריון כולו. יצא לי לעשות כמה 'קווים', וראיתי את העבודה, את היכולות של כוחות הח"ר וההנדסה, ואני לא מזלל בהם, אבל אני חשוב שנפלט נטול לא קטן על חיל השירותין. לנו יש יכולת השפעה גדולה יותר", מוסיף עמייה, "אם קיבלו גוזרות יותר גודלות. אני חשוב שאם עכשו היה קורה ממשו והוא צריכים לפרוץ

וכאמור בוטול-כרם. החילילם באו טעונים במוטיבציה גבוהה והרגישו שעד כה הם לא היו קשורים מדי' להחימה של צה"ל, כי' קווים' שהם עושים אלה 'קווים' שקטטים מאוד כרגע, ובכלל איך יתכן שחתיבה 7 התסתפק ב'קווים' שקטטים. זה מה שרצוי החילילם כל הזמן וזה אכן גם מה שקיבלו.

השרון עשה הכל

הלחימה בשטחים לא באה לאחר הכנה כלשהי להחימה מסוג זה, אולם נראה כי הפלוגות השתלבו בצרורה מציניות ובהצלחה מרובה. "אני מודר מרצו ומופתח לטובה", משבח בפנינו סגן ארז, מ"פ פלוגת "מחץ", את חיליל הגוד. "שמע, היתה כמעט 48 שעות ברציפות בתחום טנק סגור, זה לא קל. גם אם לא יירום בחוץ, זה קושי והם התמודדו עם זה מהר. שולט" כפיר של הפלוגה, כמו בכל מקום אליו אנחנו מגיימים, וחיכינו לכיניסיה".

ଓولם הatsuמה באיזו"ש חייבה הזרמת כוחות נוספים והגדוד הספיק כבר להיות בכלכליה בסיס האימונים של חיליל גדור ש"זומח", נמצא איז-שם ברמת הגולן ונדמה שרחוק מכל דבר. היום, כאשר הלחימה מתבצעת בעיקר בשטחים, חיליל הגדור הרגישו מעט לא מחוברים למאה שקרה ב'לחימה האמיתית'. רצח השר ורhubums זאבי ז"ל גרם להקפה זריזה לוטול כרם. "קיבלתי תדריך ראשוני וחיכינו לפלוגה שתרד", מתאר בפנינו סרן עמית, מ"פ פלוגת "כפר", את השתלשלות העניניות. "הפלוגה ירדה, ערכנו סיור שטח מקרים ונינתן תדריך לדריך לכולם שהיה גם מעין הכנה נשנית לכל החילילם, והסביר מה הם הולכים לעשות. עשינו הכנות אחרונות בטנקים, הנפנו שלט" כפיר של הפלוגה, כמו בכל מקום אליו אנחנו מגיימים, וחיכינו לכיניסיה".

נוסףים והגדוד הספיק כבר להיות בכלכליה

חיליל גודד "דומח" של חטיבת 7 המפוארת, מסדרתים ברמת הגולן אבל החזית ה'שקטה' יחסית איננה מונעת מהם את האקסון. גיחות לא מעות לאזרחים כמו קלקלילה ושול-כרים מספקות מבחינותם את העבודה. שagara בהחליט לא משחקת פה תפקיד, בניגוד למבצעים, בתיוור בתים, מأدבים, תפיסת מחבלים, שהם "לא ספק הדבר אמיתי". רק אל תעוזו לקרוא להם ג'ובניקים, אז הם יציגו לכם בגאוות את הבומרה השחורה ויגידו לכם: "תתגיאו לנצח, תבינו שאתם לא בשדרין, תבבו, ותלבו הביתה".

הוא זה שהחליט.

אומנתם ללחום בשטח מרוחבי פתוח, פתואם מבאים אתכם ללחום בשטח בניו, שאלונו, האין זה קושי? הטנקים, מסביר דודו, רגילים ללחימה בשטח פתוח ולנוו' מאות קילומטרים. בדרך כלל שרינויים לוקחים מפה של 1:50,000 ומוסתרים על כמה בתים, אנחנו חיפינו על תנועותם ועל טווחים כאלה. לעומת זאת ח'רנים הולכים על לחימה בשטח יותר מזווגם. אנחנו רגילים בטוחים של 2 קילומטר מיניימים ופטאות באים ואומרים לנו, חברה יש פה כמה בתים, וצריך לנסוע בtruck עיר, זה לא ממשו שאנו יונטו רגילים אליו ולא התאמנו עליו קודם.

טנקיסטים אומרים ה"ן (הישגים נדרשים)

האם הלחימה הופכת אתכם ליוטר מקטועעים? היו הרבה ה"רים (היישגים נדרשים), מסביר דודו, שיש להגיע אליהם בחודשיים של אימנו ולפי דעתינו ישמשנו זאת זה יותר בשיטה. ועוד מוסף: הניסיון שנוצר שם בללחימה, גם מבחינה מקצועית נטו של לחימה בtruck שטח בניו ובנסיעת ביצורים ערביים, ובטכניקות של לחימה, כל הדברים האלה – שום דבר לא יכול למדוד יותר טוב מזה. והדבר

פלוגת

צ'ן נ' ים.

בגירה שלנו נכנסו בוים

שיישי בלילה, הצננים השתלטו

על כמה בתים, אנחנו חיפינו על תנועותם

והשתלבנו. בימים הראשונים היה הרבה ירי...

זה קרה כל כך מהר, מספר דודו, ס"ה"כ יירדו מה'ק'ר' כדי להתאמן, ולאחר מכן הקופה של שבוע קיבלונו פקודה וקבענו לשטחים, שם זרקו علينا מפות, קיבלונו פקודה, נכנסו לטנקים ויאלה לשיטה. התחליוירות, היה קצת מלחייך, ואחר-כך העניינים קצת נגעהו. נפצע לנו מט"ק ביום הראשון. נכנסנו, היינו שם 24 שעות וצוף. לਮורת בצוותאים ייצאנו כולם החוצה וחובנו שזה זו, נגמר. ואז אמרו לנו שנכראה נשארים ואז זה הף להיות לחימה צו', ממש כמו בשדה הקרב: טנקים נכנים, יורים, יורים עליינו, יוצאים החוצה מטרענים, צוותים אחרים נכנים וכן הלאה. כך זה נמשך משוחה כמו חדש וחצי ובלתי תמיד יש מבצעים, כיitor בתים, תפיסת אנשים אחרים בשיתוף כוחות אחרים וכו'. אחרי חדש וחצי הרגשנו שמצוינו את העניין וצריכים לעוף לשם אבל הדרג המדייני

פנימה ולבוש עיר, אז אנחנו הינו עושים זאת. אף אחד לא עושה שם שום פעולה בלי שאנו שם, ובלי שידברו איתה.

קיבצנו חבורת חילילים מפלוגת "כפיר" שתיארו בפנינו את המצב. היו בהם סמל אדם מאוזדה – טען, ושלשה מט"קים: סמל נדב לחמן, סמל עידן גלבוע וסמל דודו סילום. האם קיימת בכלל שורה בפלוגה מבעודם, שאלונו. שגרה, אומר דודו, אמרה לכל אל ארבע חודש'ק', חודשיים אימון, אבל אין כאן דבר כזה. הגענו לכך שmonths חודשיים אימון, היינו חודש ימים שישבנו ולא עשינו כלום ויש ימים שבהם הינו 18–20 שעות בטנק ויזדים למבצעים. מה הייתה השתלשלות העניינים שהביאו אתכם, מאיימון ברמה אל תוך טול-כרם? קיבלונו את ההודעה בסוף תרגילי מלחקה יומם, מספר נדב. קיבלונו הראה להעלות את הטנקים על מובללים. הגענו לדוחה, התארגנו, למחорт בצחירים כבר היינו בדרך דרומה. עשינו את מירב הטיפולים כדי להציג את הטנקים לכשירות לקרה הכנסה. התפצלנו לגזרות. אני עוד טנק נושא, היינו עם

ליויתי אותו כל הזמן
कשהקנה מלווה לו כל
זמן לראשו. בסוף
הכנתי מהסום שהיה
בסוף הכביש שעיצרו
אותו. כולם מכוונים עליו
כל נשק, ובסוף התברר שהוא
מפה.

גם אדם מסטר שחו כמיין

קטעים לא נעימים. פעם אחת הגענו לאיזה שטח צבאי סגור, עמד מולנו טרקטור. אנחנו נסעינו אליו, מסתערם, מוציאים מיסוך עשן. שום דבר, הבנאים עומדים עם מכשיר קשר ומצד שני, על אחד הגות, שידענו שיוצאות ממשיריות, אנחנו נראים עוד בנאים עם מכשיר קשר והיינו בטוחים שיש בינויהם איזשהו קשר ושוחה מנסה להסיח אותנו כדי שצפלים יגעו לנו, לא הבנו מה קורה. הקץן של הוצאה את הראש שלו כדי לסמן לו יצאת, ואתמה מפחד, כי בנאים שמוציאים את הראש החוצה יכול לחוטף כדורי בפנים ואז רינו לכוון שלו. רינו משע על התחת של הטרקטור, כדי שיבין, והבנאים לא אז. אנחנו כבר הינו בטוחים שהוא מתכוון משוחה ובסוף הסתר שזה היה כשל של החטיבה, וכי היה לו אישור לעبور שם במקומו, ולנו לא הודיעו. בשורה התהותנה, האנשים היו מואוד עזינים. נכנסו לטול-CRM והם אלו שהתחטיסו. אנחנו לא רינו סתום על אנשים היפס מפשע. יש לך ילדים בני 13 שירודים עלייך. אז אתה שואל את עצך, יורם על ילדים? אבל יש ילדים שהם מוחבלים לכל דבר. איך עובד המגע עם התקשרות? על כך מшиб אדם: לא היה לנו מגע עם העיתונאים. הם באו וצילמו. הייתה לנו תמונה גודלה בעיתון עם טנק ועליו עץ זית, תמונה סמלית, כביכול. תמונה טובה לעיתונאים עווינים שכביבול רוצחים להראות את הפרדוקס. מצלמים אותך אל מול ילדים מסכנים, כביכול, שביעם מותגים מוחבלים לא קטנים. הכל מצטייר אחרת במצבות.

הם ירו עליו
והוא ברת. הם סיינו על
הילד, הילד הצליח לפוגע
באפסוקופ, היו ריסיסים והמט"ק נפגע
והוא הגיע לא רואה בעין אחת. במצב כזה התותחן
מחליף את המפקד. הטען מעיר את המפקד
למסדרון אחריו למקומות שיוכלו לפנות אותו והנega
מלאת. לנגה אין כיוון מוגדר. "הנגה אלתר, חבל
על הזמן. הסתובב על 180 מעלות, תפס יוזמה,
נסע ביל פקודות התותחן עליה ותפס פיקוד
כמו שהוא יכול. הטען טיפל במט"ק עד כמה שהוא
יכול".

לחימה בשטח של אובלוסיה אוזרית

ואין המגע עם האוכלוסייה האזרחיות? הינו ת"פ (וחחת פיקוד) חי"ר, מס' פיקוד, ובקשו מאייתנו לעשויות גלבים עם טנק (ליוי ביתחוני). הינו כל מני סיפורים לא נעימים. פעם אחת סבא וילדה הלו בטור שטח שהוכרז לנו, ואמרנו לנו פטאום שאסור שם הינו שם. אתה יודעת מהם לא מהווים סיכון מיוחד אבל אומרים לך להיעיף אותם משם ואז אתה מרגיש כמו האיש הרע. אתה מסתער על ילדה וסבא עם טנק ו'היכן ליר' מלא, מתחילה לעשויות רעש עם המנווע ולהוציא מיסוך עשן, והם ממשיכים לכת עד שיוציא מבץ שאתה צריך לירוץ כדי להבריח אותם. מקרה נוסף יצא לי לעצור בנאים שנראה לי חשוד ובסוף התברר שהוא אדם מגבר. והשבתי שהוא חשות, התקדמתי לעברו עם הטנק. אני לא יודע ערבית וניסיתי להגיד לו לעזרך עם מבטא "לך הביתה", שיבין, והוא עשה לי סימנים כאילו אני דפק, ואני אומר לעצמי, מה הוא מתחזק, אני ככה עם טנק והוא ליד. אז

השני, שהוא לא פחות חשוב, זה העניין של לחייה תחת אש, בסופו של דבר, למורת שזו לא הייתה אש טנקים זהה לא סיכון אותנו עד כדי כך, התחששה היא אדר שמכנסי אותה להמשך, שתדע למה אתה מסוגל ומה אתה צריך לעשות.

איך באה לאידי ביטוי הלחימה של שרין לצד החיה? כל מי שנכנס לתוך טול-CRM – נכנס על רק"ם, מצין דחו, אם זה טנקים או נגמ"שים או "פומות" של הנדסה. פעם אחת נכנסו חיילי פלס"ר צחכים בשקט לאrab. העבודה המשולבת היא לא כל כך שם מארב. העבודה המשולבת היא לא כל כך משולבת. אם זה רק"םים או עובדים בצוותים, כלומר טנק מבעז משימה, "פומה" למשל מחפה עליו.

איזה חוות זכרות לכמ מהלחימה בשטחים? הינו בהפגזה, שלושה כלים, אומר דודו, אני, טנק מ"פ ועוד נגמ"ש "פומה". הינו בחנון עשינו מלא מחדש. הגיעו חבירה מהאבלטה של 'חוצה ישראל', אמרו שמתבצר איזה בן אדם, עמד על איזה גג של בית, ויש לו נשק והוא בצע מהירות לכיוון של עובדי 'חוצה ישראל'. תוך חצי דקה הינו בתוך טול-CRM, עם צוות טנקים ופומה ובוצע ידי סיירה של 2 פגיזים ואותו מחביל נהרג. נדב מספר: אצלונו בגורה היה בית, שהתקבע ממנה ירי על הצחניים. הם זיהו מוקרי ירי, בישמו מטהנק של וטנק סמ"פ לבצע ידי על הבית. רינו 2 פגיזים משתי זירות שונות. נהרגו 3 מחלבים שהיו בפנים. במרקאר אחר הינו בתוך שטח בניו ופרסנו חול. חיכינו שם באמצעות הלילה לרויות וחילוצים. בוקר כבר התעוררו התושבים, יצאו הילדים הקטנים, הדבר הראשון ששם בקשנו זה שנירה לבית ספר שלחם, כמו כלILD מומצע.

יש גם מט"ק פצע. ביום הראשון של הלחימה, החילאים היו הרבה שעות בטענה, המדר של הנגה היה סגור אבל האשיר קצת וראש בחוץ והוא ילד פלסטיני בן 13 שככל פעם צץ החוצה מהסיטה.

אדבעה, אדרבעה על הטנק הדוח

איך מסתדרים ארבעה אנשים בטנק? נדב מתאר:
בגורה שלנו, אסור היה לצאת מהטנקים כמעט כל

היום חוות מטיפולים,
או שעתיים - שלוש
ל ה ת ר ע ננו ת .
בחמת הימים

הראשונים לא יצאו בכל

מהטנקים. משתינים בקבוקים כמו בסיפורים.

לילה אחד בחושך מוחלט, הוציאו בקבוק, שתיי
מןנו, ואז הטין של הסחאל אל, הוציא מאתו
מקום בקבוק נוסף שהיה מלא בשתן שלו. ואז
הבנייה הייתה לי מזל בבחירה הבקבוק וזה היה
מחייב. יש הרבה מתחים מצד שני, גם האווירה
אח"כ בצוות היה משוח שאיפשר להציג אותו
בדרכו אחרת. אדם מציר תרמוה: להיות 4
אנשים בטנק, במיוחד אם האנשים מטורים, אין,
יש חוקים שאין בשום מקום אחר. אבל האנשים
שאיתו בתוך הטנק הם גם החברים האמיטיים
שלך. אני יודע שהוא נשמע כמו קלישאה, אבל
החברים שלי בטנק אלו הם באמת גם החברים
של אחר مكان אני נגש ויצא אותם כשאי בבית.
שם באמת היה מטרף, 18 שניות. חלק מהזמן אתה
נمراח על הקיר יישן, וחלק מהזמן כל אחד ישב
ומספר את כל הביעות שלו ושאר הזמן סתום
צוחקים. בנוגע לצרכים – אני מכיר בנאים שלקה
בקבוק שתון, רוקן אותו, מילא אותו במים בלי
שניקה אותה, וקצר, התברר לו שהבקבוק הזה
היה קצת נוגע. הסיפור לאחר שיש לי הוא על
אחד שהיה עם הקצין. הקצין אמר שהוא לא מסכים
להשתין בקבוקים כי זה מגעיל אותו, ונכנסו לתוך
ויכוח באווירה חביבית. ומה שקרה, זה שהחיל
אמר, מה יקרה אם ננהל ווילו תיאורתי לגבוי מי
צדך, האם מותר להשתין בטנק ו諾נסו את
הטענות, כי לפי ההגדות זה מותה. בסופו של
דבר זה הפק לוויכוח, וחיל אחד אמר, 'אם אני
אגיד שהיית חייב והשתתני בסרבול שי או יאשרו
לי להשתין בקבוק? והקצין אמר, 'אתה ידע מה,
אם תעשה את זה, יש לך אישור להשתין בקבוק.'
או באמת הוא השוין בסרבול, והוא ריח מסריה
בטנק כל זה צחוקים, חבל על הזמן. ווזרו אומר:
צריך להגיד שעם כל השתן בטנק, והאכלה, והכל,
באמת להיות בטנק 16 שעות דרכים ומוצפחים
ברציפות, זה באמת קשה. אבל זה שווה את זה.

שורה מתחונה – שווה ובdae להגיא לשדרין

לפני שהtagiyisti, מצין דודו, גם לא

ידעת מה זה שרין וחשבתי של

יזואים הביתה. העבודה היא קשה אבל

מהנה, וזה בכלל לא מה שהאנשים

חובבים. ואדם מספר: לפני שהגעתי לצבא, רציתי

נוואח"ר אס"ר סייר את משה כה, והפרופיל של

לא אפשר ל. ובאמת, בקבוק'ם שאלו אותי מה

אני רוצה לעשות אז אמרתי ח"ר. שאלו אותי מה

עם שרין, אז אמרתי, לא, אני לא רוצה להיות

לבנין. כי ככה זה נתפס לי בראש. שרין זה

לבנין. אבל ברגע שהגעתי ואני שזה עולם

אחר לגומי. ההצלחות של הפלוגה שלנו לא

מביאות אף פלוגות ח"ר. והורדנו מhablim בהר

דוב, וככשו יש לנו המון מחלבים שהורדנו בטול

כרם והפעליות שלנו באמת קשות. ואני רצתה

לראות ח"רnikim ישיצחלו לשבעת 20 שניות בתוך

טנק ואפלו יונר מה. לי יצא להיות 14 שניות

בקור של מינוס 5 מעלות, כשבורי רודע מוקור,

וכל הזמן אתה דורך. זה רחוק מאד מהליהות

לבנין. אז יש אנשים שלא רואים את הcomaה

השורה כיוורת מדיג אגואה, כי תוקעים אותה גם

לחימוש גם להמון חילות אחרים. בסופו של

– מי שבא לשرين, בא להילחם, לא לעשותות

שטויות, במיוחד עכשווי בתקופה של השטויות.

אצל נדב זה התחיל אחר: אני בחרת להתגייס

לשرين ובאיישחו שלב, דוקא בשותה הזאת בטול

כרם, גיליתי כמה אני סומך על הטנקים זה את

התחששה של ושל החוץ. נסנו ש 590 קילומטר

והטנק עמד בכל. עשינו דברים שלא חשבתי

שהטנק יכול בעצע, ואפלו ביחס לפלוגות ח"ר

שהינו ת"פ שלהם. את רוב הדברים אנחנו הלכנו

בצע. בסופו של דבר, הטנק הוא חסר גבולות,

ברגע שיעדים

להפעל אותו.

חי"רnikim, מסעד עידן, עד שם לא עובדים
עם טנק הם לא יודעים להעירך ומשהו מובהט
כל הטעויות. אנשים, לפני שהם מתגייסים,
חוشبם שטנקים זה כולם וח"ר זה הכל. תמיד
אחרי שיש'רו' של שרין וח"ר יודה, אתה רואה
פתאום איך הח"ר מעריך את הטנק. יש לי חבר
בח"ר ש אמר לי: "ת'כלס, אתם עושים את
העבודה" ואנחנו באמצעותם את רוב העבודה.
אני חשוב שהזו היו מiad בשרין, כי במיוחד
ב'קיים', זה צוות ת"פ לא שלו, וזה גורם לאורא
להוו, לאחווה – מצב מאוד מיוחד שאין בשום
מקום אחר. אנחנו עושים המון עבודה ומגיע לנו
הomon המון כבוד, ועוד שלא עובדים מגיע לנו
מעיריים אותנו, אבל כשועודים איתנו, אנחנו
מקבלים את הבוד שמעיג לנו.

סמל תום, מט"ק, נכנס לתוך הדין וחוטף: לבני
התיאורה הזה ששרין אלה גיבנוקים, יש לי רק
דבר אחד להגיא, ח"ר שעושים את אותו הדבר מהם
עשימים מתחילה השירות ועד סופו. שרין לעומת
זאת, עושים כל מיני סוגים של 'קיים', אם זה
'קיים' של טנקים, ואז זה 'קיים' בתצורה של
ח"ר. אם יש משהו שאחננו לא – זה גיבנוקים.
אנשים שמתבאים לכלת לשرين, זה ונאה מוזה.
זה באמת הרבה העבודה, אבל לומדים המון, אם זה
להסתדר עם אנשים, לעבד במצב לחץ ובקצב
מהיר. בשורה התחתונה – שווה וכדי להגיא
לשرين.

*דורון בר-גיל – כתבת הביטאון ביחידת התקשורת
ב"ד לשrown" לטrown. סיעה בהכנות הכתבה טור'
עד קלימשטיין

עד חיל השריון לשנת העבודה 2002

הקשניר תא"ל אביגדור קלין

ענף נפגעים, באמצעות האוגדה למען החיל (אל"ח). אירה משפחות שוכלות בונפש סופשבו בגבעתו אולגה וניצח על מפעל מדים ברגישותו – נופש של אלמנות החיל, באמצעות עמותת יד לשרין ועמותת רעות השירותים, בימ המלח במשך 4 ימים. עמייתי, במהלך מלחמת חציית השירהונה, בימי הפיקוד של חיל ובקביעה שדרת הפיקוד בחריבות שיטתי, בקשר נקבעה שדרת המפקדים בחריבות הסדרות ובAMILאים ואוישו התפקידים המורכבים בדרגת אל"ם ובוגרי תפקדי מג"ד. ביום אלו אנו מסיימים את הדינונים והшибוצים ברמתה רס"ן ובכך נחתום את פרק העבודה המטה הרגישה והקשה, מבחנייתי, בנושא עיצוב שדרת הפיקוד והמטה המרכזלי לשנים הבאות. העיסוק בנושא חשוב זה הראה כי יש לנו חיל מאד "אריסטוקרטי", שהקצינים האיקוטיים שלו הינם בדרך כלל בוגרי ארבע או שלוש שנים ליותר ראשון, דבר שמקשה מאד על יכולת שיוכזם לתפקיד מג"ד תוך אכיפה הנהניה שעלה גם את פ"ס בטרם מינויים. בכוכנותו לפועל להבא, כעקרון, שלא ימונה קצין לתפקיד מג"ד ללא מעבר השלב החיווני של המכללה לפיקוד ומטה (פומ"ס).

פרק עשייה מאד חשוב שהחל בימים אלו בביסל"ש מכון לשוני המבנה הארגוני של ענפיו כדי לעל את ההכשרה. כוונתו, שהחילאים יחושו שהקשר עם מפקדיהם, במהלך השרותם בביסל"ש, יהיה הדוק יותר ורציף יותר.

מה חשוב בעיני בעניין הענפה הוא שיתוף הפעולה אתכם! עקובתיכם – לוחמים, מפקדים וחידות – מوطבעות בכל העשייה שתוארה ועל כך גאותנו בחיל.

הנני מאמין לכלכם שנה בטוחה ופורייה. ברשות השירותים, אביגדור קלין – תא"ל קצין השירות הראשי

לאיכות היחידות בפרט והחיל בכלל. כמו די שנה בתקופה זו אנו עוסקים בינוי התקציב שהועמד לרשותנו על-ידי מ"ז. הוכנית שערכנו עסקת בכל מרכיבי בינוי הכוח של החיל. שנת התקציב החדש תוכננה על רקע תוכנית רב-שנתית שיש בה אילוצים והוא עליינו להתמודד בעקבשות ובהיששות על הנתחה הדרוש לחיל. אני יכול לומר לכם, חילאים ומפקדים, כי מצאנו אוזן קשבת ויחס מקצועני ואחד לצרכינו וכי גם בשנה הבאה נוכל להמשיך בתנוחת הפיתוח והתחדשות במרקבי בינוי הכוח העיקריים.

במקביל להעתיקות בטנקי מערכה אקטואים נובט בימים אלו פרק חשיבה לבחינה מעודכנת של פיתוח צי הטנקים באופן שיביא לביטוי את השיפורים המשמעותיים באיכותם על חשבון הנקודות הכלולות של הטנקים בכלל המערך. זה היעד הבא.

ביקורי ביחידות וה看望 מהמפקדים בשיטה מציפים פערים ודרישות מח' גיסא, ולקחים בתחוםים חדשים מאייך גיסא. מפקדת קשנ"ד מתייחסת ברצינות ובמצעיות להערות מן השיטה. קביעתי שהעיסוק של החיל באופן מתמיד בהתאם להוראות והאמונות ליצירת התחזקה של שביעות אמל"ח, עדכון תוי", ועדכון לפ' הצורך בתכנון, השרש והמקורה לתהליכי האמצעי של מתקנים פתרונות ומערכות המשתקפת בפעולות המבצעית האינטנסיבית.

הכרה שלנו בהישגינו, בהצלחות המרשימות ושוווקן הם אחד הכלים המרכזים לייצור התחזקה של שביעות הרzon האמצעית. על פי הבנייה, השרש והמקורה לתהליכי האמצעי של מתקנים פתרונות ומערכות המשתקפת בפעולות המבצעית יעד נושא.

אני מאמין שיש לנו מקצועית לא מוטיבים ערוכים אין בה די. לאחרונה, התקימה מערכת ענפה של פעילות בנושאי מורשת ויחסות הקשר עם נפגעי החיל. במסגרת ענפה זו קיימו בלטרון עצרת למשפחות השוכלות ולמשפחות הנדרדים. כמו כן, קיימו נס של משפחות הנפגעים, באמצעותם ובסיוע עירית תא"א, בראשות הרמטכ"ל ואלו פג'ה"ל ובחשתתפות מפקדי החיל לדורותינו.

בפתחה של שנת עבודה חדשה ועל רגע של פעילות מבצעית ענפה, ועומסת ללחמים והישגים, גיבשנו לחיל השירותים עדים ומשמעותם לשוניתם הקרובות. פעולה זו נעשתה בהובלת מפקדת קשנ"ר בשיתוף המח"טים הסדרירים.

אנו תמיימי דעים, כי היעד הראשון במעלה הוא טיפוח והגברת הרצון לשתייך אלינו, מתוך תחושה של שביעות רצון שתוקון על-ידי כל מי שישרת בחיל בעבר ומשרת בו החיים.

ללוחמי החיל יש סיבה לחוש גואה לאור ההישגים הבולטים בלחימה הנוכחית והצליחם להתמיד ולהתאמן באופן ראוי וסביר על אף הנسبות והעומס עליהם. מלאו הערכתנו למפקדים וללוחמים על עמידתם בצדיפות באופן שיביא לביטוי של היקוי על-ידי יתר החילות. אנו המובילים בזורך היבשה בביצוע תהליכי אבחון וציגים שנעשים על-ידי תח"ש ביחידות הלוחמות ומצחילים באופן ראוי וסביר להתאים להן את ההוראות הנוכחיות ולמצוא פתרונות בתחוםם אמל"ח ותוי"ל בהתקופה למציאות המשתקפת בפעולות המבצעית האינטנסיבית.

הכרה שלנו בהישגינו, בהצלחות המרשימות ושוווקן הם אחד הכלים המרכזים לייצור התחזקה של שביעות הרzon האמצעית. על פי הבנייה, השרש והמקורה לתהליכי האמצעי של מתקנים פתרונות ומערכות המשתקפת בפעולות המבצעית היחידה, כפי שבאו לידי ביטוי בפיתוח מישותיה. שאר הנושאים שרואו שנטפל בהם בהקשר לשביעות הרzon הינם חשובים אך קטנים ביחס לעוצמתה הטווען וגורם המרכז – ההישג המבצעי המוכחה. בעשייה המשותפת ובקשר האמצעי שבין היחידות לבין עצמן ובין בין מפקדת קשנ"ר אני מוצא מקום להמשך השיפור וליצירת התנאים להגדלת אותה שביעות רצון המהווה את הסיבה

120 מ"מ

הארץ
עיתון העם של ישראל

פלוגת מילואים בתשסוקה מבצעית

"אילו היו אומרים לי לעשות זאת שוב, ריתי רצ' לעשות את זה", אומר רס"ן [AMIL] אריק יוסף, מ"כ מילואים של פלוגה טנקים א' בחטיבת עציון. גיס מילואים שגורתי לכארוה, לקראת תשסוקה מבצעית, אימן קצר בתחילת והזנקה מידית ללחימה בשטחים באוזת בית-לחם, שיתוך פעללה הוכח עם כוחות ח"ר, הפktת לקחים לעצם ולבאים אחריהם ושחרור. האם זו השורה הצבאית בטוחה הנראה לעז' המ"כ מס' על השאל"ב (שירות מילואים פעיל).

אל"ם (AMIL) מנשה גולדבלט

חיילים מהפלוגה יושבים על הטנק

אפשר. הייתה הוראה מחייבת שלא מגיבים באש על מקרים שכלה. רק על אובייקטים שאותם מזוהים שיורים עליהם בלבד. לא לקחנו סיכון.

זו היהת הכל דבר

זריקת הרימונים הייתה לדבר שבשגרה. כל ארבעת אנשי הצוות, כולל הנגן, מנסים לוחות מאיפה זורקים ולאן בורה הזרק. ארבעה אנשים בעמדת התצפית, כולם משתתפים באיתורם. הנגן הוא זוג עיניים נסף וזה עוזר מאוד. לאחר הרימון השלישי הבנוי את הרעיון, הנק שם עושם הוא בעיר נזק קוסמי. מורייד צבע, מורייד מכסה של משחו, לא מעבר לכך. הח"רנים מתרגשים מזה מאוד. כל רימון אצל הח"רנים זה "הפלו עליהם 155". הם לא מוגנים כמו השריוןדים, והתגובה שלהם לרימונים על הח"רנים היתה חריפה. מהתגובה שלהם על רימונים שנזרקו על הטנקים. בכונה נסנוו בכל מני קיונים כדי שירקו علينا רימונים ומישחו מהח"רנים יזהה את הזרק. שיתוף הפעולה בין הטנק לח"רnick התנהל כך שהטנקיסט עולה מול הח"רnick ואומר לו: "אני נכנס לציר הזה, אתה תדא אוני עובד למוטה", תראה את כל הרימונים, תראו מאיפה זורקים, ותנסה לפגוע בהם, וזה מה שהוא צריך לעשות". היה לי מואוד חשוב שמספר גדול יותר של חילימים יתנסו בפעולות עם הטנקים, גם אם רק ארבעה טנקים בפעולות, שני טנקים יושבים באיזור החדר, וחלק מן הפלוגה עדיין עושה בט"ש. לאחר שלושה ימים שבהם כמעט כמעט כל הזמן היה זמן בתוקן הטנקים הגיעו למסקנה, יחד עם מג"ד הצנחנים, שהפעולות הזאת לא יכולה להימשך באינטנסיביות הזאת ונראה שום אין צורך. אנחנו משתמשים בפועל בדור בדור מדי אמצעים ולא מנצחיהם אותם נכון. יצרכו חצר אחריות שמנמנה היו יוצאים טנקים, שם היו נחימים, ובמציאות 'מלא מחדש', שניים או שלושה צוותים היו בפנים וצוות אחד או שניים מחוץ. ניסינו לא לשחק את הכוח יותר מדי כי אחרי שלושה ימים השתקה היתה מאוד גדולה. גם הנהנים היו מואוד קשים, אפלו טנקו לשאתה יוציא אחריה אותה לא נח, אין לך אפילו לישון. ביום הראשון ישנו על הטנקים, חטפנו ירי צלפים, הורדנו את האנשים אחורה לישון מאחורי הטנקים, על הרצפה, בתוך שקיrina. גשם ירד علينا ביוםיים האחרונים שהיינו שם. להגדיל את האמת – היו תנאים לא כלים.

כמעט שלא היה הבדל באופי הפעולות בין היום ללילה. פעלו בפרקיות עם מכשיר דימות תרמי. בלילה אי אפשר לעבוד בלי מכשיר דימות תרמי, הוא מאוד עיליל. היה חשש שבלילהitol יתלבשו לך על הטנק ויכניסו לך רימון. נד זה פעלנו ליתר תרגולת. שנית, הסבירות שמשיחו עשו דבר כזה היא די נזוכה. לא נראה לי שמשיחו ייעז להציג לטנק, מה גם שכל היום מוחפש ומצווד וכל העיניים מסתכלות. אי אפשר להגיד שאנשים לא ננדמו בטנק אחרי כ-18 שעות פעילות, אתה תקוע שם, ולחץ באזוניהם, אבל אנשים היו בסך הכל ערננים. החשש שהוא יקרה לא יהיה כל-כך גדול.

ההוראה שלי הייתה, שאנשים יישעו במדפים סגורים. התفضلנו לכוחות משנה. כל מ"פ ח"ר' לקח טנק והלך לבצע את משימתו: היו לו שלושה-ארבעה בתים לבבש. בבורק הטנקים נשאו על הח"ר הראשי בבית לחם, לא רחוק מדי. הח"ר כבר היו באוצר אל-אעידה. כאן נכננו ושמרנו על איזושהי שירות ים.

בימים הראשונים נשמר שקט, אך לאט לאט הצד השני יצא מההלם הראשוני והחללו לעוף הרבה מארוד רימונים, מטענים ויריי ישיר. לוטותים, יוצאי לבנון שנכנסו לבית לחם, הסביבה נאותה טבעית. זו פעם ראשונה שהפלוגה ביצעה לחימה. התנאים היו מואוד קשים – להיות סגור בתוך טנק בלבד.

באוקטובר האחרון סימנו 29 ימי תעסוקה, כולל האימונים: הוכנה לתעסוקה כפלוגות טנקים, הייתה קצרה ודוחה. פרט לתרגולות מחסום וטוחני איפוס שהם אימון ח"ר, היה לנו גם אימון מואוד קצר עם טנקים, עם מעט מוצמצמים, אבל עשינו משהו. כל צוותים של 300-400 מטר, אבל גם זה משה. הסמ"פ ירד לימי"ח ובדק אם הטנקים תקינים ואם יש להם פק"לים. התיחסנו אל הטנקים כאל טנקים שהולכים להלחמה ובודיעיד זה היה נכון. לאחר תיקון מספר ליקויים טכניים הטנקים עללו למעלה והוא איתנו כל הזמן. הפלוגה יצאה עם שישה טנקים. חצי מהצוותים יכולו להיות כל הזמן על גבי הטנקים. התעסוקה והיתה באוצר עזין. הגדור היה במרכז, בצדמת הגוש, פלוגה אחת מערבה, פלוגה אחת צפונה והפלוגה השלישית לילווי. אנחנו היינו הפלוגה הצפונית. כמעט התרעות חמורות על פיגועי ירי, התעסוקה בשלבים הראשוניים הייתה גילה: מחסומים, סיור על גיבים, שמירה באוצר גבעת הדגן, אוף הפעילות דומה יותר מה שהיה לבנון, ככלומר, מבחינוינו יורים שם כל הזמן על כל אחד שמרמים את הראש. אנו כפלוגה התיחסנו לא ניתנו אמצעים כדי שהחילילים יהיו מספיק מוגנים ומוכנים. מצאנו שחרס מגזון של מוצב כפי שאנו מכירים, עם חפירות ותעלות וכל מה ש策ריך כדי שהחילילים יוכל להגיב כמו ש策ריך כאשר יורים על המוצב. המוצבים כבר נמצאים מספר רב של חודשים אך עדין לא הגיעו לרמת המוצבים שהיו לבנון. תוך יומיים אפשר להרים שם מוצב לתפארת. לקרואת יציאה שלנו התחללו בעבודות תשתיית במוצב אחד, כדי הגיעו לרמה מסוימת.

ಗוד' נצח והטנקים ונכסים

זה היה האופי המבצעי עד שנרכשה השם רחבעם זאבי (גנדי). עד אז לא עשו כלום עם הטנקים. האפשריות מוגבלות מאוד במאדים וממנענו מלעשות בהם שימוש. גדור השIRON "סערה", הסדריר, עשה מרבים. ההוראות שלנו היו להוריד את הטנקים במדרון, שלא יראו אותנו. לאחר ההתקנות בגנדי קיבלו בעבר התרבות. החלפו אותנו במחסומים. בסביבות תשע בערך נחת עליינו פצ"ר באוצר גבעת הדגן, ורקוב לחוץ ייצאו עם חמישה טנקים: שניים לכיוון תל-חادر לשבת באיזשהו מחסום ולזבז זמן או באמון בלילה לשעות כלום. הם הרגישו שהם מוצעים בלילה ולבנון. האפשרות היתה צריכה להתבצע רק שהטנקים הם כוח אש ווורף חזק לח"רנים. רק שהטנקים הם כוח אש ווורף חזק לח"רנים. היה הוראה חד-משמעות שלא יורים על פלשתנאים שאין שותפים להלחמה. הלחימה במצב זה היא לא פשוטה. יש חומרה ומאחוריה עומדים שלושה ילדים, אישת אחות, ונושא נשך אחד. פעם אחת יוצאת האישה, פעם אחד יוצאים הילדים, ופעם אחרת יוצאת האשה, נושא נשך ווורה שעוטה. במהלך הלילה הראושן לא הייתה התמודדות, היה יוי על הטנקים, חיכון קל מאוד.

בעית חנונה ו힐ז'

ನשא התנוועה היה מאור מסובך שם. טני המרכבה החליקו לפעים. היו נזקים. יכול להיות שעשו מזה סיפור, בראדי, כאילו שהרסו מכוניות, שהטנקים בכונה נסעו על כל מני רכבים. זה לא נכון. יכול להיות שנפגו מסטר כלי רכב, אבל בוודאי לא בכונה תחילה. בסך הכל היינו שם

11 ימים. כשיצאנו לא החליפו אותנו טנקים אחרים. כולם יצאו ביחד. יצאו עם הח"ר נזקים בסביבות השעה שותים בלילה. החזרנו את הטנקים, ואף אחד לא החליף אותם. אחרי תעסוקה זו צאת הרגשה של הפלוגה פנטסטית. זה מבהיר את הפלוגה מאוד. זו חוות דמיון לחימה. היו שם כמה דברים מסווג זה, כמו חילוצים של טנקים מתוך בית לחם, טנקים שנתקעו על סטטרים וכדומה. היה לנו טנק שנתקע פגמיים, פעם בתוך מחנה פליטים אל-יעזה או משבקaza שלו ופעם אחת מל אל-עמידה. בפעם הראשונה ביצענו חילוץ יומם: אדם אחד עם שכפ'ץ יורד למטה והשרין מהפה. יש בכך סיכון גדול. מבחינתי החילוץ היה הדברי הכי מסוכן. החחש של לי היה שמשהו יחתוף כדור במלול חילוץ ולא במלול הצד השני השמי. יחתוף כדור במלול חילוץ ונתני את ההנחיות. הסמ"פ, אלף העולמים בחילוצים, ירד למיטה. צריך לזכור שמדובר בסמטאות, בפניות, ברחוות. את החילוץ השני עיכבתה בכונה עד הלילה, כי זה היה באיזור מועד לצלפים, ושני

המ"פ רסן אריך יוסף (חובש כובע) עם מפקדים

לקחי הטי"

מבחן אימון הטנקים זה נתן לנו המון. בפרק הזמן הזה אני צריך ללמוד את השירות הוחות או יותר מה זה חי"ר, לחימה מטבח ג'יפ, מה זה מוחסם ולהימנה ממחסום. אין לי זמן לעשות הכל. אני לא יכול ללמוד אותו שוב מהם טנקים. מה שאני יכול לעשות זה לנסוע קצת על טנקים ולירוט פג' אחד. זה מה שאני יכול לתת לו. להערכתנו, היה מאד חשוב שאלה שעולים על הטנקים יעברו אימון ארוך יותר של יום וחצי לפחות. לא היה לנו מצב של אימון טנקים אלא של לחימה עם טנקים, ופה מס' הטיעוות שאתה יכול לעשות כמעט אפסי. באשר לפלוגה אני חושב שככל שהוא היה קשה מבחינת התנאים, השהייה הממושכת בטנקים והשחיקת של כוח האדם, זה מאד גיבש את הפלוגה. אם היו אמורים לעשות את זה שוב, הייתי רצ' לעשות את זה. זה הוסיף לפלוגה. זה משווה להם לא עשו אף פעם. איזה שהוא נפח פעילות שהם מתאמנים אליו במשך שנים, ובסיומו של דבר הם לחומים גם אם לא בסיטואציה שהם חשבו. אני רוצה להסביר, שהכי חשוב זה להפיק לךים. שלא יהיה מצב שהלחימה זו עברה, אנשים שכחו אותה, ובפעם הבאה שי'קללו עליהם יטטרכו שוב להפיק את אותם הלקחים ולהזoor על אותן טיעוות. אנחנו הפכנו לךים והבנו אותם גם לראש מדור בט"ש בתח"ש. חשוב מאוד שאותם לךים יפיצו, יימדו ובסיומו של דבר ימוציאו.

ח"ר נזקים נפצעו שם. החשכנו את הציגות. החבנו שביליה נעשה חילוץ רגע, כי גם אם ישמעו הם לא ידעו מאיפה זה. זה נמשך 3 שעות אבל עברנו את זה בשקט. החילוצים היו באמצעות לא סימפטים. בחילוצים השתתפו טנקים בלבד, ללא החירנוק"ם שהיו פחות מוגנים מהטנקים בהם. הייתה הרגשה שבלי הטנקים הח"ר נזקים לא מוכנים להזיז את הראש. אבל הם היו על הכיפק. לדעתינו, פחד אלהם להיות ח"ר נזק. אני לא הייתי מוכן להיות ח"ר נזק. גם אני דיברתי על זה עם הפלוגה מספר פעמיים. אני מניה שבירי הראשון של נ"ט הצד השני יודע שכלי המשחק משתנים מבחן התנאים. לא עוד יורי מקלעים ספורדי לעבר גנות בתים אלא תגובה רצינית יותר. לדעתינו, הצד השני החילוט שזה לא שווה. מבחיננו היה ברור שגם דבר כזה קורה, הצ'אנסים שהטנקים שלנו לךים יצטמצמו, לומר טווחי רימונים גדולים גודלים. אנחנו לא צריכים למשוך רימונים אלא אם אנחנו חושבים שימושו קורה באזרם צלפים, ושני

צה"ל מגן עליו אנחנו ממנים את צה"ל

הרכוב מMOVE

תג"ש כבד אכזרית

מגח 7

מגח 9ב' אל

מרכבה סימן 3

מגח 7

התעשייה הצבאית הישראלית לישראל בע"מ (תעש) – מפעל סלביון

בית הייצור הגדול והוותיק למיוגו טנקים ורקט"ם אחר

ה/ג/ו/מ נסיך

(המבתרים המלאים שמורים במערכת)

- המשך מעמוד 5 -

ראייה חטיבית על חטיבה 7 במלחמת העצמאות

תגובה לכתבה של סא"ל (מיל') אברהם זוהר בגילון 12 של "שריון"
בשם "חטיבה 7 בקרבות לטрон במלחמת העצמאות".

ונפרצה על ידי החטיבה דרך ממשית לתנועת מכוניות, כך שלקראאת הפוגה ב-11 ביוני הייתה בידיינו דרך חלופית לירושלים. משימת החטיבה הושלמה.

חטיבה לא עלה לירושלים כי מעוז האויב השתנה ועם כניסה הפוגה הראשונה החטיבה נשלה לעזין שמר להתקרגנות לקרואת יציאה לכיבוש סופי של צפון הארץ.

במאמר הנזכר בעיתונים נכללים בעיקר פרטיטים על התתגנות של כל פלוגה ופלוגה עם האויב שהופיע בהפתעה, מסופרים סיפורם בורה וקרב קשים בתנאים קשים. ברמה הפלותית קשה לזקוף הצלחה כאשר אתה מוקף על-ידי כוח גדול מכך פי 10 אלא במידות הצלחה לנתק מוגע בדרך הטובה ביותר אז ושם. מספר הקורבנות שנפלו בהתקפות היה קטן ממה שעלול היה להיות אם לא הובטה הדרכם והמשמעות החטיבתי היה יוצא לדרכם.

אלוף (מיל') שלמה שמר,
מפקד חטיבת 7 במלחמת העצמאות

סובלות מפליה חמורה. בrama החטיבתי,ఈ המלחמה היה החלתה של פעולות האבטחה והפוגת הכוורת בפעולה מואבטחת. עם נסיגת הפלוגות לאזורים שלחן בחולדה, נשלח גזר וזרבי וتفس עדמות בגבעה 200 (2 ק"מ מטטרון) וויומים לאחר מכן נקבעו הקרים בית גיא ובית סוסין ונוצר קו חדש מול המובלעת שבת התרבות אויב וציני. החטיבה תכננה את מה שקרו ב-2 נון 2 כדי לכבות את המובלעת. תוך שלושה ימים נוספים בוצע ב-2 נון 2, שהיה קרבת מתוכנן, החמשה.

אולם ללא הצלחה להשתלט על המובלעת. לאור החשש של הפסקת אש קרובה, נערך 2 הצלחות של הפלמ"ח אשר ניסו לתקוף את המובלעת לפריצת הכביש, אך הן לא הצליחו. יתר על כן, נכשלו עוד שני ניסיונות לתקוף את המובלעת, אך היא נשאה בפני הלגון 19 שנה (עד מלחמת השיטים). בעקבות ההכנות לבן-

מן 2 ולאחר אינדיקציה של מעבר הגיבים של

יש אמנים בכתבה מספר א' – דיויקים לנבי עובדות ופרשנות, אך אין בדעתו להתייחס אליהן כאן ועכשו, אלא להעיר מותו ראייה חטיבית על המערה בטלרין ולקחיה", דבר אלוף (מיל') שלמה שמייר, מ"ט 7 במלחמת העצמאות.

על החטיבה הוטלה משימה להגעה לירושלים ולהשאיר אחריה כביש פתוח לחברות עם העיר. מסע חטיבתי עם תוספת שיירת אספקה עד צאת הדרך מחולדה ועקרון דרך לטרון, שער הגיא למלעה המשימה. מסע של אוטובוסים רבים עמוסים עם חיליל הגודדים ומכוונים משא עם אספקה, חיבר היה להיות מאובטח שלא יותקף, ולו גם בכוחות קטנים תוך כדי המעבר. כדי לאבטח את המעבר ולהרשאות למסע לצאת לדרכו נשלחו (על-ידי גזר 72 וגדוד 32) 4 פלוגות עצמאיות, נפרדות, כאשר כל אחת מונה קיבלה משימה נפרדת להתבסס על גבעה שלטת לאבטחת המעבר. האחת לגבעת לטרון, אחת לגבעת 315 מעורבת בסי סוסין וכביש הרטווב. דיר א'יוב ואחת לגבעת בית הירקאו מבצע בן-נון.

הפלוגות יצאו למלא את המשימות שלחן, אך אף אחת מהפלוגות לא הגיעה למטרתה, כי עוד לפני שהגיעו לעידן נתקלו באיש אויב חזקה מעל למשוער. התברר לאחר מכן, בהפתעה מוחלטת, שהייתה שם חטיבה של הלגון הערבי שלא ידעו על קיומה והוא שפתחה באש.

הפלוגות נסוגו לחולדה לאחר אבדות. רק פלוגה אחת יצאתה בלילה נגעים כלל, שנייה איבדה 15 איש, השלישיית 8 איש והרביעית (מנגדוד 32) איבדה 48 חללים (מתוך שתי מחלקות שנקלעו לאוזור קשה, ואדי, הקרוב ביותר לאויב, על כביש לטרון). כתוצאה מהתקפות זו מסע החטיבה עם שיירת האספקה לא יצא להדרן. משלוח הפלוגות להבטיח את המעבר, גם אם סבלו אבדות ברות, הבטיח שהחטיבה לא נכנסה למילכות נוראה. אם הייתה החטיבה יוצאת לדרכם לא אבטחה הרי שבתנאי המשע, מצב הנשק והארון הקיימים, היא הייתה

תצלום אוויר של הקרב על מושרטת לטרון (מתקן הספר... בכל מזר - לירושלים, מאת שלמה שמר (אלוף מיל') שהיה או מפקד חטיבת 7

מג'ל מערכות בטחון בע"מ

מג'ל מערכות בטחון הינה החברה המובילה יותר משלשים שנה, בפיתוח ייצור ושיווק מערכות הגנה היקפיות ממוחשבות וمتוחכ默ות, אשר באופן אוטומטי מתריעות ומזהות אופי ומקום של ניסיונות חדירה למרחב המוגן.

לмаг'ל מגוון גדול של מערכות שנascoו בשטח מזה שנים ונמצאו אמינותן מאד, עם רמת התראות שווה מצערית ורמת גילוי גבואה ביותר.

מערכות מג'ל מותקנות ביותר מ-57 מדינות ברחבי העולם ומשמשות להגנה על מתקנים כגון שדות תעופה, גבולות, בתים סוהר, תחנות כח, מפעלים תעשייתיים, מוסדות ממשלתיים וمتקנים נוספים בעלי רגישות בייחונית גבואה.

למידע נוסף ניתן לפנות ל:

מג'ל מערכות בטחון בע"מ

ת.ד. 70, א.ת. יהודה 56100

טל: 03-5366245 פקס: 03-5391444

E-mail: maaglssl@trendline.co.il

Web site: www.magal-ssl.com

הטרור: לא איזם קיומי אר איזם גדול על אופן הקיום

בתחילת חודש דצמבר האחרון החמירו מאוד פיגועי הטרור הפלסטיני. למעלה מ-25 נרגו ולמעלה מ-200 נפצעו בחורס מספר ימים בהתקפות מהאבדים ובעווד אירועים בירושלים, בחיפה ובמקומות אחרים. נפגשנו עם האלו' עוזי דיין, ראש המועצה לביטחון לאומי לשימוש על הטרור והשבעתו. הטנקים של חיל השריון על צוותיהם נוטלים חלק חשוב במאם הכללי למיגור הטרור ועם זאת עליהם להתכוון בו-זמן למלחמה מלאה, לא נגד הפלסטינים, ומול תנאים מחמירים והולכים. שאלנו את האלו' דיין אם על עתיד השריון

אל"ם (מיל') שאול נגר

את דמותה של מדינת ישראל והחברה הישראלית
ואת כליל המשחק הבינלאומיים.

הלחימה בטרור היא וב-עדכית

לחימה בטרור, ובמה שקרו' עימות מוגבל, ככל מתבצעת בחמשה מאמצים. בינווד למלחמות הטוטאליות שמכרעות בשני מאמצים עיקריים – כיבוש שיטוי והשמדת אויב ומשאבם, כאן פועלים בחמשה מאמצים, מפרט האלו' דיין: מאמצ' מדיני, מאמצ' ביטחוני-צבאי, מאמצ' כלכלי, מאמצ' משפט'י ומאמץ הסברתי – חינוי, בזירה של דעת הקהל. למאמצ' הצבאי יש חשיבות גדולה והמלחמה בטרור היא ללא ספק ממשימה צבאית ולכן צריך להיות לה מענה צבאי. המאוץ הצבאי משולב עם מאמצים אחרים ורק תיאום ושילוב של כל המאמצים מביא לניצחון. ניחוץ זה אינו מושג בדרך של הכרעה כמו במלחמות הטוטאליות, הניחוץ על הטרור מושג על-ידי הצלחה לאורכו

במילים פשוטות – הטרור הוא אלימות רצנית הפוגעת בשיטה באזרחים להשגת מטרות פוליטיות, פתח האלו' עוזי דיין, ראש המועצה לביטחון לאומי. בטרור המטרה מקדשת את האמצעים. כל המפעיל טורור מוקן להפעיל כוח ורצני להשגת מטרותיו במקומות להידבר, לדון ולהתאפשר כדי להגיע לדו-קים. צריך לציין כי גם בגילויים הקשים של הטרור איו הוא מהווע איזם קיומי פיזי על ישראל אך הוא מהווע איזם גדול על אופן הקויים ובמידה רבה על טעם הקויים, וכך היה הדבר מזא ומתמיד. חוג החנוכה עבר לא זמן ובCHANUKAH שלפני 2165 שנים יצאו היהודים בארץ ישראל למלחמה באימפריה כנגד איזם שום הוא לא היה בגדיר איזם קיומי פיזי, אלא איזם על דרך החיים (תרבות, דת, זהות), על טעם החיים. מלחמות על טבע הקויים, על מהות הקויים, על טעם הקויים, הן מלחמות מעצבות. המלחמה הימת בטרור, הן שלנו והן המערכת היותר עולמית שאונה מובייל אורה", יעצבו בשנים הקרובות,

בצדקת דורך, ולהביאו לכך שהלכידות החברתית נסדקת ושוחהן של החברה נחלש. לכן, המרכיב החשוב ביותר לביצוע הבלתי הלאומי שלנו ביום הוא הלכידות החברתית, ובשם אחר – אהדות העם. עדרעור אהדות העם זו המטרה העיקרית של הטrorו. חברה המלוכדת סביב צדקת דרכها – הטrorו מסוגל להתרדי, אבל לא להכריע אותה. מלחמות כמו זו שאנו נמצאים בה פוגעות בכלכללה, באורח החיים התקין, בתירות ובחופש התנועה שקיים לאנשים. כאשר הטrorו נתקל בנחישות ולכידות איי הגורם שמשפיע לאורך זמן, בתחום הכלכלי, הוא העוזמה הכלכלית האובייקטיבית. הטrorו שהופנה נגד ארה"ב איננו טrorו קיומי על ארה"ב, אך הוא משפיע על אורח החיים. בחברות שאין הסכמה על צדקת הדורך – הטrorו מהווים איום אסטרטגי. ככלו, הוא מסוגל להשפיע לא על הקיום אבל על תהליכי מדיניות ומכאן כוחו. אם היה צין היה נתן לחברה הרשראלית, בתגובה לטrorו, שאלאנו. החברה הישראלית הוכחה חוסן ועמידות גבויים, משיב האלו"ף דין בפסקנות, בעיקר מפני שהושימוש בטrorו נשק אסטרטגי על-ידי הרשות הפלסטינית הגביר את החשות שותפות הגROL שיש לחברה הישראלית ואת תחושת האין-ברירה כלפי הרשות הפלסטינית. כשאין עם מי לדבר אז אין לך התלבוטו. במקרה הזה ערפאתה הגבר מאוד את הלכידות החברתית בישראל, אגיד לך משחו יותר קונקרטי: ישראלalcna דרך דרך והצעה לרשות הפלסטינית (בסוף תקופת מושלתו של ברק) הסדר קבע מאוד מאד נדייב בראשיה הישראלית. חלק גדול מהישראלים החובבים

לכידות חברתית מול הטrorו

שאנו אם יש מחיר כלכלי לטrorו, ומהו ביחס למחירות ההורזים והנפעים והארהים בתאותות דרכים, שמספרם גדול בהרבה ביחס למספר הנפגעים בטrorו. הטrorו פוגע גם בכלכלה, אומר האלו"ף דין, אבל זה רק תחום אחד בו פועל הטrorו, כדי להשפיע על דעת הקהל, במטרה להחליש את משאבים ותיאום, ובמקרה שלנו, בין הצבא לשב"כ, למשטרה, למג"ב, למערכת הביטחון השוטף, לתתיישבות הישראלית, למנהיג האזרחי, לSOCANOT אזרחית. מכאן יובן כי לא רק צה"ל מופקד על הלחימה בטrorו, אך לצה"ל יש תפקיד מוביל, גם בכלל העוזמה והיכולת והמפני

שביהודה, שומרון וחבר עזה הוא גם הריבון. שאלנו מהן המטרות של הלחימה בטrorו ואם יש מטרה או אנשים 'מחוץ לתחום' ועוויי דין מפרט: בלחימה בטrorו צריך ציריך קודם כל להשיב מלחמה שעירה, ככלו, אתה מותקף על-ידי הטrorו ואתה צריך קודם כל לפעול נגד הטרוריסטים, נגד מי שמכין אותך ומשלח אותך, ובמקביל להתונן-אבתה, מגון, הגנה על התתיישבות ועל ציריך התנועה וכו'. במקביל יש לעסוק במניעה וסיכון של טrorו, בהתבסס בעיקר על יכולת מודיעינית ולפעול נגד תשתיות הטrorו – מערכות הגiros, בסיסי האימונים, הספקת הנשק, מסמכים, דרכונים ועוד, זרימת הכספי, הברחות אלמ"ח וכו'. בזירה המדינית, ניזחון על הטrorו יושג גם על-ידי השלטת כליל משחק בינהומים שיביאו לכך שהטרור יהיה אמצעי לא לגיטימי ושהשימוש בטrorו יכתים כל מטרה וכל משתמש.

אלוף Nachum Din ראש המועצה לבתוחן לאומי

המטרות לפועל. כדי להגיע למערכת שלימה מיטבית לא די בשידור כל יכולת (רכישת מטרות, השמדת מטרות, מיגון וכו') בלבד – צריך להשיג שילוב מכפיל כוח בין כל יחידות הקרב המשולב ובפרט בתפקידים בנייהם.

שאלנו את האלוף דין על המגמה של צבא אורה"ב הנטען עתה בבולמוס של הקמת כוחות קרקע מוטסים לצורכי התערבותה מהירה בכל מקום על כדור הארץ. (התוכנית מוכרת בשם - BCT FCT-Future Brigade Combat Team). במסגרת זו מתוכנים כל רקט"ם קלים, עד 20 טון, עם עצמות אש גדולה ומיוכנות מידע ובקרה אש וככ' האם מגמה זו נועוצה או מתאימה לאייל? לדביי האלוף דין יכולת כזו נועוצה לאmericains בגלל שההעניות שלהם היא גלובלית והם צרכנים יכולת ניוד והתערבות ברמה העולמית על כל Zirot. זה לא הצורך הבסיסי המוביל אותנו, למרות שלאירת העומק חשיבות הרבה. לא ננון היה לבנות יכולת כזו אצלנו אלא לנצל את היתרון שלנו, את העובדה שזרות העומק מוגדרת היבט, ולהcin מענה לפי המשימות הכספיות ואת מרבית המאמץ יש להשיק יכילות הבסיסיות – התרבות ואיסוף מידע, רכישת מטרות והשמדתן וכוחות ייעודים ניידים מצידדים ומأומותים למשימותיהם. המערכת המעכברת שלנו, שמרכזזה העימוט עם הרש"פ (הרשות הפלשינית) והמלחמה בטרו, משתלבת במערכת העולמית נגד הטרו

בஹלהה של אורה"ב. מטרתו היא לניצח במלחמה שאנו נתונים בה, לתמוך ולסייע לניצחון במערכה העולמית. ניצחונות אלה יביאו לאיזור יציב וב吐ו יותר לכל.

לחוחמי השירות הישראלי חלק נכבד באתגים שבפניינו – הם הטנקיסטים שלנו ימצאו כל המקומות בהם יקבעו פניהם המציגות.

יש לומר תמיד הוצאות והטנק שלו). הם נלחמים בהגנה ובתקפה, הם מוגנים היבט ויש להם מערכת רכישת מטרות ומערכת אש טובת מאוד מאוד. יש להם ניירות בסיסית, ויש להם יכולת משתמש בטרו נגד ישראל. התנagasות זו פעלאה אוטונומית. הוצאות עם הטנק שלו מהווים יחידת קרב קומפקטיבית כזו ולמן השירות ישיך להיות כוח הלחימה המוביל בשדה הקרב היבשתי. חיל השירות ישתחף בלחימה גם בעימות המוגבל ובלחימה בטרו, גם עם טנקים וגם ללא טנקים, והוא נזקודה שתמיד צריך לזכור. אנחנו נהר תמייד מוגשים שהלחום בטנקים ניצה. צריך לזכור שהוא לחום וממשיך להיות לו חום גם כשהוא יורד מהטנק. בעניין זה על צוות הטנק להקייד על כל כללי ההתנהלות המבצעית החל מלילה מהטנק תמייד עם הנשק האישני וההתנהלות המבצעית הפשטה ועד לך שהוא זוכר שהוא עורך מפעיל את הטנק אבל הוא גם זוכר כשהוא נמצא במסימות ביטחון שוטף אחרות. יש לשלב השירות בכל סוג המשימות. לבחון את היתרונות והמגבילות ולהחליט כיצד להפעיל את הוצאות והטנקים ובצורה הטובה ביותר. צריך לזכור כי על אף שרוב הזמן אנו נלחמים בטרו וב"עימות מוגבל", ולחימה בטרו. עם זאת, נדרש לזכור זה לא מיותר (כך במקור, אומר האלוף דין) את הצורך שלנו להתונן גם למחלמות מלאות, שאין מוגבלות. השני הוא התפתחות של יותר זירות ומערכות רלוונטיות בשנים האחרונות, בפרט העומק והעורף שיש לטפל בהן. והשלישי – שינוי בתכסיית באזורי שחולק ונעשה יותר ויתר אורבני. וכך יש שלא להתחשב בשדות המערכה הקודמים לא נרא כמי שהשם יכולים. (הערה: בגילוונות 11-13 של "שירותון" פורסמו כתבות על השפעת העיר – האורבנייזציה – על הלחימה בעתיד). נזקודה נוספת לתושמות לב ההתפתחויות הטכנולוגיות, והתגברות מרכיב הידע בעולם. מושגים החדשניים שהחכוו כאן היא שהיתה עדיפות למערכות ללחימה שנויות וסטיליות גורתיות. מערכות אלו נעשו יקרות יותר ויתר והוא הטנק בפרט הוא מהן הגמישות והניסיונות. מלחמתם נזקודה מתקדם. ביום יש בעולם אמצעים מתקדמים לרכישת

שאיפלו נדיב מד'. הרשות הפלשינית דחתה הצעה זו ולא רק שדחתה אותה אלא גם פתחה באש והפעילה ומפעילה טרו, וליתר דיוק משתמש בטרו נגד ישראל. התנagasות זו הגבירה את הרשות שותפות הגורל והליכוד של החברה הישראלית.

השירותו רלוונטי ללחימה בטרו ובודאי ללחמה בעתיד

טנקים בפאתי הערים הפלשיניות הם מראה שכיה לאחרונה וחילך ורב להם בכל פעולה של סגר וכתר ובלחימה ממשית במלחבים. הרחנו בקהל האם השימוש בשריון אכן יעיל כמו הטרו ומהו משקל של השירות בביטחון הלאומי בכלל. אנת לך משנה מקרים, מקרים, מקרים האלוף דין – יש שלושה שניים עיקריים בתחום הבטחון שהם רלוונטיים לשריון. הראשון הוא התגברות המרכיב של "עימות מוגבל" ולחימה בטרו. עם זאת, נדרש לזכור זה לא מיותר (כך במקור, אומר האלוף דין) את הצורך שלנו להתונן גם למחלמות מלאות, שאין מוגבלות. השני הוא התפתחות של יותר זירות ומערכות רלוונטיות בשנים האחרונות, בפרט העומק והעורף שיש לטפל בהן. והשלישי – שינוי בתכסיית באזורי שחולק ונעשה יותר ויתר אורבני. וכך יש שלא להתחשב בשדות המערכה הקודמים לא נרא כמי שהשם יכולים. (הערה: בגילוונות 11-13 של "שירותון" פורסמו כתבות על השפעת העיר – האורבנייזציה – על הלחימה בעתיד). נזקודה נוספת לתושמות לב ההתפתחויות הטכנולוגיות, והתגברות מרכיב הידע בעולם. מושגים החדשניים שהחכוו כאן היא שהיתה עדיפות למערכות ללחימה שנויות וסטיליות גורתיות. מערכות אלו נעשו יקרות יותר ויתר והוא הטנק בפרט הוא מהן הגמישות והניסיונות. מלחמתם נזקודה מתקדם. ביום יש בעולם אמצעים מתקדמים לרכישת

תְּלִידָה

תודה מקרוב לב מעמותת "יד לשריון", לרבים שנענו והצטרפו לחבריהם והתה"בו לתשלום דמי חבר שנתיים. לכל החברים שהצטרפו ישלח הביטאון "שריון" כמצוות.

בעמotaה יש מקום ל כל מ. אלה מכמ שטרם הצטרפו מזומנים לעשות זאת
ויפה שעja אחת קודמת.

חדש! למשרתך הקבע ופורשי צה"ל!

צה"ל אישר למשרתך הקבע ומילאי צה"ל
לשלם את דמי החבר בעמotaה "יד לשריון" באמצעות מת"ש
על-ידי ניכוי התרומה בתלווש השכר או הגמלה.
פרטים ניתן לקבל במשרדי העמותה אצל מצל טלפון: 9255268-08

240 ש"ח לשנה יקנו לך מעמד של חבר העמotaה ועוד:

- ☆ כרטיס חבר העמotaה
- ☆ 4 ביטאוני שריון בשנה
- ☆ כניסה חינם לאתר
- ☆ הזמנות לפעילויות חברתיות
- ☆ הנחות בוחנות המזיאן ובמסעדה
- ☆ זכות לבחור ולהיבחר למוסדות העמotaה

גוזר, מלא ושלח

תשולם דמי חבר באמצעות כרטיס אשראי לכבוד עמotaה "יד לשריון"- לידיה הנהלת חשבונות ד"נ שמשון, מיקוד: 99762

אני חיבור את כרטיס האשראי שבדי בסך: 20 ש"ח 30 ש"ח 40 ש"ח 50 ש"ח אחר

מיד חודש למשך תקופה של: 12 חודשים 24 חודשים 36 חודשים 60 חודשים

סוג כרטיס אשראי: יצאה ישראכרט דינר

מס' כרטיס אשראי: / / /

חתימת בעל הcartיס: _____

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ ת.ז.: _____

כתובת: רחוב: _____ היישוב: _____ מיקוד: _____

טלפון: _____ / _____

ברכותינו להצטרופותך

מילוי זה חשוב לנו מאוד ומחזק את התקauf המוסרי שלנו לדרישת תרומה מאחרים

תשולם דמי חבר באמצעות שיק

לכבוד עמotaה "יד לשריון"- לידיה הנהלת חשבונות ד"נ שמשון, מיקוד: 99762

ש"ח

הסכום

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ טלפונ: _____

כתובת: רחוב: _____ היישוב: _____ מיקוד: _____

קבלת תשליך עם קבלת המחאה ■ פטור מס מס הכנסה - 935111526

ברכותינו להצטרופותך

מילוי זה חשוב לנו מאוד ומחזק את התקauf המוסרי שלנו לדרישת תרומה מאחרים

מלחאים = ציונות!

הנעה (מוסביצה) שאינה תלולה בדבר ועומדת בעדרות הזמן והמקום - זהה תמצית המונולוג של אל"ם זאב מח"ט "עשת", המספר באבבה והערבה רבה על החיילים והמפקדים במילואים הנקראים ונקרעים, ימים רבים כל שנה ועודין מפעמת בהם רוח נוערים בכל פעם שם מטפסיםשוב על הענקים ומתחרים על השגת פגעות. פרט לזה הוא מלא מרץ ומלא תוכניות כרימון.

צלום: אסף גוטמן, ייח' דובר צ"ה

המפקד הנעל גדול עוד יותר. מג"ד אצלי משרת במילואים במעטן 90 ימים ויתור בשנה.

מחייבים למילואים מתוך הזדהות

יש לנו צה"ל אחד, יש לנו צבא מילואים אחד. אני יצא מנוקודת הנהה שהנטול, אם אני מעיף מבט על המצב הביטחוני של מדינת ישראל, לא הולך להיות קטון: התבעה של מדינת ישראל להביא את המילואימנים ללחימה בשטחים, תגדיל יותר. אתן לך דוגמה, אם עד שנות 2001 לא היה אפשר לקרוא לבחוור קרבו בן 41 לטעסוקה מבצעית, אז היום משנתנה. העלו את הרף בשנה ואני יכול להגיד אוטו עד גיל 42, בغالל המכשור באנשים שיבצעו תעסוקה. אם התקשנו להויר את גיל המסתומים לשירות, מגמה זו עצרה.

אני כיום חינוך במ"ל, ואני נחשף להמון חומרה. אני חושב שערפאת בראייה שלו הסיק מלכתי היציאה של צה"ל לבנון, שאם מישחו מנהל גנד מספיק זמן למלחמה קשה, מלחמת התשה, בסופו של דבר אתה תרים את הרגליים ותתק. הוא רק את המודל הלבנוני די מהר ונסה להחיל אותו

היתה שיגרת החיים או מחזריות החיים של גדור מילואים. באו אירווי ספטמבר 2000 והכל קורס. מילואימנים רבים שהיו בגדור בשנת שמיטה מתעסוקה מבצעית (תע"מ), כולמר שעיל פי חוק לא נקרו לשירות בקורסיהם שהם ייחסית פשוטים שהתרגולו לשירות בקורסיהם שלהם קצירת-וללא אש, נדרשו בהתאם להגעה בתהراه קצירת-מועד לחימה בשטחיה יהודה, שומרון וועזה. זה שנייני רציני מאד, זו הخلافת דיסקט. ביינואר 2001 הופעל גדור מילואים שליל, בלבד צו חרג, מהיום השני גדור מילואים כבד מאד. כדי לסייע את האוזן, ב-18-חודשים גדור מילואים שליל עושה שלוש פעמיים תעסוקה מבצעית בלחימה באיז"ש וזה מוד טנקים. זה 26-29 ימי מילואים בשנה לחיל. חדש בשנה הוא בתע"מ, הוא עשה שבועיים בינויו, והוא עשה שבועיים באוגוסט, יחד זה חודש בתעסוקה חמישה שבועות פלוס שבוע אימון בבאיל"ש, כולמר מבצעית פלוס שבוע אימון בבאיל"ש, אולי עוד הירדן, באוגמ"ר שמנונים באילת, סה"כ לא דברים מוכרים. פעם בשנתיים אמונן של שבוע לא ממש מציק במרכז האימונים באש באיל"ש, אולי עוד איזה חד-יומי בג'וליס, סימולטורים. זו בערך

בעברי הימי מילואימני, שלוש שנים מ"מ טנקים בחטיבת מילואים של פיקוד הצפון. ביום אני בסידר ומפקד חטיבת מילואים זה חמישה חדים. אם בשנים האחרונות נשמעו פעמוני השלום, והיו המונ' אמירות מחזיות' כמו: "גדר המילואים הולך לדמד", "מי שישרת ביחידת קרבית, ישרת עד גיל 38 או גיל 39 ויקבל פטור משרות מילואים פעיל" - הדברים האלה יצרו איזושהי תקווה אצל אנשי המילואים שהנטול הולך לרודת, ומהר, ונשאר רק בקוו המג"ב, בכו רמת הגולן שהוא קו שקט יחסית, שמボס על בט"ש לאורן הגדרות, בקבעת הירדן, באוגמ"ר שמנונים באילת, סה"כ לא דברים מוכרים. פעם בשנתיים אמונן של שבוע לא ממש מציק במרכז האימונים באש באיל"ש, אולי עוד איזה חד-יומי בג'וליס, סימולטורים. זו בערך

צופים בברזי עיר של חבירם

הטנקים תופקים נמדות עם שוד

רוצה להפתיע את גונן בתרגיל הפלוגתי שלו'. אמרתו: 'יוזמה ברוכה, אין בעיה'. באחד הימים בחמש ורבע בבוקר, אספת'ו אותה בכפר סבא, היא כבר הייתה במאפייה – עוגות, באגטים, סנדוויצים, והעמיסה לי את האוטו עד למעלה. נסעים לבאל"ש. גונן לא ידעת שהיא שם. אנחנו רצימ איתה בתרגיל הפלוגתי, טנקים מותמרנים וירומים. לפני שנייה משימה, אני מעלה אותה לטנק. היה מפגש מאוד מרוש וואח"כ הפלוגה הגיע לחניון ים, פרנסנו שלוחנות, אכלנו ושתינו. לאחר האימון היא כתבה לי שזה היה בשבייה יותר מטويل לחוץ לארץ, זו חוות בלני רגילה שלא תשכח זאת זה בחיים. ואתה רואה שעוד יש אנשים טובים.

טנקי'ש זה בنسמה

מה שמאוד מרגש אותי, זה שאנשים שמאוד רציניים באזירות, מגיעים לצבע לאימון, ופתאום אתה רואה את המזריות חזרת אליהם, הנערום וחזרים אליהם. דוגמה: אימנו את פלוגת החרמ"ש של הגדור ברכבי צבע, בשטח בניו. אני בא למ"פ חרם"ש ופתאום אתה רואה את המ"פ כמו צעריך עם המבט המזרוי, זה נתן לו חימם חדשים, לעזוב קצת את הבית ולבו לשחק קצת בשוטרים ונגבבים. יש בעניין הזה גם צדים חיוביים, אתה מסתכל על האנשים, יש כבר כרס, בקשי זים ופתאום אתה רואה שעושים תיאום כוונות, מעבירים חרטר לנקיי, הקנה, עושים הcntת טנק לפולוה, עולים למלסיל, ומתחוכחים מי פגע יותר טוב, מי פגע פחות טוב, אייה תותחן. זאת אומרת, חזרים עשרים שלושים אייה אהורה, לפעמים. וזה מרגש מיוحدת, אתה רואה אנשיים עם פנים מבוגרות, וכאילו החזרת אותם לצבע רק עכשווי. אתה גם רואה עוד דבר, ומואוד חשוב להגיד לחילימ'ם הצעריים, שקוראים את הכתבה על המילאימניקים, שטנק זה כמו אופניים, אם קיבלת את היסודות כמו שצריך בתחילת הדרך, בפלוגה המבצעית, בקורסים הבסיסיים שעברת, זה משחו שלא שכחים. החברה האלה במילואים ששנתיים ולפעמים שלוש שנים לא נגע בטנק –

חזי שנה באיזה טול בארא"ב או דרום אמריקה? זה פוגע בחילימ'ם שלנו, זה פוגע במ"פים שלנו, זה פוגע במג"דים שלנו. ועם כל המצב רוח הלאומי הזה, אתה רוצה להביא את האנשים לשירות עםシア המוטיבציה כדי שניהלו את הלחימה כמו שציך. לבסוף יש לך את הקבוצה החזקה, המלוכדת, שתגיע באש ובמים. מג"דים אצליים, זה מגיל 36 עד 44. המג"ד הוותיק בן 44, יש לי 41 יש לי 37. מ"פ זה מגיל 27–26 עד 41. יש לי מ"פ בגדור, בחור בן 41 – לא רוצה ללכת.

נעה שתלבדה עם המילואים

אספר לך סייפו. המ"פ המבוגן, גונן שמוי, רס"ז, שהגדוד שלו הופעל לשטחים ביןואר הקודם. גונן הוא גrown. הגיע לתעסוקה באיזור צופים. בגיןה זאת יש אישة מואוד יקרה, שהיא נועה, והיא כבר שנים דואגת לחילימ'ם הסדריים ומטפלת בהם: סנדוויצים וצרכיים אחרים, והכל על השבונה. בגיןה הזאת תמיד היו חילימ'ם סדריים והיא לא נחשפה מעולם למילאימניקים. אירוני גאות ושפלה' הביאו למצב שפתאותם מילאימניקים רבים והופיעו בגיןה הלחימה. היא פועלתת כרגיל דרך החמ"ל, מפעילה את המ"פם, שיבואו לקחת סנדוויצים לחילימ'ם. אישת יקרה, וגם היא במרקחה גורשה. היא חוזרת מהעבודה (בכפר סבא) ומתחלילה לעבוד על סנדוויצים, אירופאים לחילימ'ם, מכתבים לקצינות ת"ש כשריר, ואז היא אומרת לחילימ'ם, אני רוצה שהמ"פ שלכם יבוא להגיד שלום. החילימ'ם משכנעים את המ"פ מגיע והוא ישבת עם כמה חברות בבית. כשהוא הולך לאחר הביקור היא אומרת לעצמה זה הגבר שהייתי רוצה להחיה. מאז הם חברים עד עצם היום הזה, ועד מעט שנה ייד והאהבה פורחת. תנסה להפריד בינויהם – לא תצליח. היינו באימון בצללים, היא מרים אליו תלפון ואומרת שלום, מבורת נועה. (היכרתי אותה בוגש שהרומטכ"ל עשה לכל המ"פם באולגה. ראייתי בחורה מאוד סגוננית, מאוד מיוחדת). מ'מצוורת מהייטק'. שאלתי 'אז מה אתה הולך לעשות?' והוא אמר: 'אספת'י קצת כסף ואני הולך להירגע עכשו'

עלינו, לכפות علينا מלחמת התsha. וערפאת הפסיד. איך אני קשור את זה למילאימניקים של? תראה, יש לך פה ציבור של אנשים יקרים ביותר, שלמרות כל הוצאות, למרות הדמורליזציה שערפאת והבר מודיעו מנסים לזרע אצלנו בארץ ישראל, בתוך המדינה, למרות המצב הקשה ששורר במשק, בעולם כולו ובישראל בפרט, אתה וואה אושים יקרים וטובים שמתוך הצורך לשרת את מדינת ישראל, מתוך הצורך הזה לחרים שלהם, מתוך המוטיבציה, שאני לא ידוע מאייפה הם מגיסטים אותה, מתוך הלכידות, מתוך ההזדהות עם הסמל, עם היחיד – מתייצבים ל-21 ימי מילואים בלחימה באיו"ש, זה צד אחד. הצד השני זה הצד של המפקדים: מ"פים, מ"מים, סמג"דים, מג"דים, ממשלים מחיר הרבה יותר יקר. אנחנו מדברים על מג"ד, שעשויה לעלota מ-90 ימי מילואים בשנה, והוא עשויה את זה עם כל המוטיבציה. בלבד אין גדור, כי הוא זה שמאין את החילימ'ם, הוא זה שמשכנע חילימ'ם בעיתיותם להציג, והוא זה מדבר עם הנשים של החילימ'ם, שצרך. מה שכאן מאוד דרמטי, זה שכារ הוא גומר אימון, הוא יוצא מההיאון הזה עם הצו לתעסוקה הבאה. וכשהוא גומר תעסוקה, הוא יוצא עם השן, זה רק עניין קלנדי. זאת במרץ 2002 אז אמר לאיש המילואים, תראה, נכון שבעונבמר – דצמבר עשית אימון, אז מה בעיה?! שבונבמר ז לאותה שנה, אתה עשה את קו עד פעם, והוא מסתכל על זה שהוא בטוח של פחות מ-7 חודשים, 3–4 פעמים לא היה בבית, והוא לא איש קבע.

مصطفובים אנשים אצלי, אלה שעובדים בהייטק ובטכנולוגיה, וכל הזמן יש להם בראש, שעוד רגע הם מקבלים טלפון, ואין להם لأن לחזור. אני מכיר לפחות אחד כזה, שבמהלך שירות מילואים פועל, פטור בשיטת טלפון, יש לי מ"פ, שלא אנקרו בשמו, שראיינתי אותו עכשו בסוף האימון (וraiinti את כל המ"פם) שבא ואמר לי: 'פוטרתי עכשו מהייטק'. שאלתי 'אז מה אתה הולך לעשות?' והוא אמר: 'אספת'י קצת כסף ואני הולך להירגע עכשו'

שוטף לדבר מאד מרכז
בஹואה של מדינת ישראל.
ואני לא מלאה שמתוסכלים
עם הצבא - מה מעמדו של
הצבא בחברה הישראלית. אני
אומר, שנחננו האנשים,
יעזרים את המעדן. זה פחתה
חשיבות אך זה מאד
חשוב לי שהחטבאה יהיה מוכן
באתס הלאומי שלנו. גם אם
יש תקופות שהחטבאה איננו
בדיקוק כזה, זה לא משנה
שגורם לי לאובדן מوطיבציה.
אני באמת מאמי בדרכ, אני
מאמין שהפיקוד, אם אתה
עשה אותו כמו שצריך, הוא
באמת טהור, הוא באמת יקר
והוא באמת הכי משולל
אין-נטראס שככל היה. זה כמו להגיד ילדים. אתה
מקבל למשמרת ילדים של אימה אחרת, שהיא
ילדה אותה והיא הביאה אותן גול 18, ואתת
עכשוויו אהראי. אני חושב שנחננו מקבלים, בעצם,
אתת האוצר הכי יקר לפיקודן. גם זאת הייתה אומר
תמיד לחילימ.

איך אפשר בלי הקפה על הבוקר

בשאלה מ"ד. לדוגמה ברגע שהקצת חיל
בעיתית, טיפול בו, שיקמת אותו, גורמת לו לסייע
שירותה בהצלחה, והוא כללה שוגם סיימו בהצטיינות,
ולקחת נער מק'ם ושותת אותו הנגיד שלך לעבוד
כללי, ותמכת בו לאורך כל הדרך, יותם משני
הכוונים, גם מאבא וגם מאימה, אחד כזה נותן לך
כח. עשייתי לו מסיבות סיום, כאשר היה מנכ"ל
כבר, ואחר-כך לדואג לו לעובדה, ולביות. זו מערכת
סימבויות, אתה נותן והם נותנים. זה צד אחד
של הענין. הצד השני שאתה מרגיש שאתה באמת

שואב את הגזע מהחילים

אני מחזיק מעצמי ציוני ופטרויזט ואני אוהב גברים. את הכוח לעשות, אני באממת שواب מהחייבים שלי ולא פעם אמרתי להם את זה, גם

אל"ם זאב - ברטיס ביקור

שמהי זה מכתב ביום חמישי, למה לא ביום חמישי? אתת שורוני' היא אומרת, אני מהפשת אותך, המפקד רוץ לך לראות אותן. וככה ניכנסתי למפקד והוא הביא את שליש. אמרתי לו בנהישות: אני עכšíו בעיה, אני חייב להיכנס למקצועות עכšíו, אני רוץ כבר להיות קצין ואני ארצה קמ"ט ווקק"ש. הוא שמע אותי, ראה את הברך בעיניהם, ואמר לשלייש: עכšíו אתה שם אותו בממקצועות. אני רוץ להיות בחטיבת ברק' חוספת. היציב אותו

ט"ז נס

התחלתי בחיל בנה"ל ואידיאליסט גדול מאוד. בסוף הטירונות עזבתי את הנה"ל לבקשי ועתרתי לשירות. הגעתו לקסטיניה, זה היה הגיס. באתי לחילון ואמרתי: 'אני רוצה שרין', אמרו לי: אתה לא יכול לקבל שרין כי קורס המ Każומות כבר עומד להיגמר, ותצטרך להוכיח לפחות מהJOR הבא. אמרתי תשמעו, תנוי לי צו סיפוח אני אסתדר. בסך הכל קראתי את הספר של קהלני ("עו"ז 77") ועוד משחו. הגעתו לשיליש בג'וליס, אמרו לי: אתה לא תהיה במוחזר הזה כי הוא מסיים עוד שבועיים. אמרתי לו: שמע, מאוד חשוב לך להיות קצין ואני מעבב אותך, זה לא עניין אותו והוא שלח אותך להיות עובד רס"ר. נתנו לי מרייצה עם חץ לרפד את החניתה של מפקד בית ספר כי ייד גשם והיה חורף מאד קשה. ואני באינטנסיבית כזה, נכנסתי, ללחחות דף וכותבת מכתב לא"ם דוד שובל שהיה מפקד בית הספר לשرين. "אל המפקד", לא היה לי דרך מי. כתבתתי לו את כל סיפורו החיים שלי, מזא שעה עטיל לנח"ל, ומואוד רציתי ועתרתי לשرين מתחז רצון וכן הלאה ואני מואוד רוצה להיות קצין ומעכבים אותה, והשarterת את הפתק. היה יום חמישי ויצאתי הביתה חרוט בזום דושון, ובבר הי המובילים עם הטנקים מוכנים לנוסע לצאלים למטווח תותחים ונחוגות מתקדמות. הימי צרע להיות בחולץ להקים את האוהלים לחילימ מהמקצועות שיובאו, והטורניט כבר חיכה עם כל החילימ שעבדי הרס"ר. אמרתי, וגע לפני שאני הולך להיות החלוץ, נכנסתי לפקידה של שובל:

במקומות. ומכאן הכל היסטוריה. גלטי בחתיבת ברק לאורך כל הדין. מתקפיד המ'ם השחרורתי, הייתי 3 שנים כמעט מילואמניק בחטיבה של פיקוד צפון. הייתי שוטיניך במקומו. חזרתי לצבא בא-89. מכאן יש לי מסלול מאד מוחיד. חזרתי לתפקיד מ"פ מפקדה בגדוד 74, אח"כ הייתי מ"פ טנקים בגדוד, סמג"ד בגדוד,

למפגש לא פורמלי לעדכון, העשרה ולבון נושאים פתוחים. אני מעוניין ליצור את תחושת השxicות לבוצעה אינטלקטואלית מסויימת, שלמה"ט שלא איבטה ממנה. אני מעוניין שכשר הוא יבוא למלואים בעוד חדשניים וקיים ישיבת סגל, והוא יגיד: המה"ט קרא לי כבר פעמיים בשנה הזאת, ישתי, שמעתי עדכוניים, שמעתי סיכום שתי עובדה, שמעתי מה אני שווה ביריתותים, שמעתי את ראש זירת סוריה באמ"ן מחקר, או את ראש זירת מצרים באמ"ן מחקר, שנתן לי הערצת מצב מה קורה בזירה, או שמעתי את אסא כשר בסוגיה שקשורה באתייקה צבאית. זה הרעיון ואני הולך לישם בשנות 2002. בינוואר אני מקיים את המפגש הראשון, כבר שלחתי להם מכתב על זה. אני רוצה שתהיה לנו אינטראקציה בלתי אמצעית. יש תחום נוסף, שב.uniuni פניתי למפקד גלי צה"ל, להגיש תוכנית רדיו שתעסק בעיות של חיילים. קיבל שלאלות מראש, נתקשר לאוטם חיילים, ואני באמת רוצה להגיע לפחות ב-50% לשמעו למילואמנים. זאת אומרת לשמעו של מילואמנים.

יש שני פרויקטים שאני עוסק בהם, אחד זה פרויקט מנהיגות למפקדי החטיבה, המה"ט עד למ"מ. משחו חדש לחלווי, בשילוב עם בית ספר למנהיגות. הכוונה לנשות ליזור נהיל עבודה ודפוסי עבודה בתחום המנהיגות של המפקדים בחטיבה. השני הוא פורום מפקדים. לכנס מספר פעמים בשנה את המפקדים מירמת מ"פ בחטיבה, גלי האתר עם חיילים.

חברות פיקוד בתוכנו

שרשם עליו הקדשה, אמרתי לו, 'תאמין לי, המגן שלך שווה יותר תשורת שקיבלתி מכל העולם'. מקצוע הפיקוד הוא מקצוע מאוד מרכיב ורב-תחומי. אתה צריך לדעת לתוכן, אתה צריך להבין אנשים, אתה צריך לדעת ליצור תМОנות מכב בלחימה, אתה צריך אומץ לב אזרחי ואומץ לב תחת אש ואתה צריך גם לדעת לקבל החלטות בסיטואציות אלה.

טיפול מנהיגות

יש שני פרויקטים שאני עוסק בהם, אחד זה פרויקט מנהיגות למפקדי החטיבה, המה"ט עד למ"מ. משחו חדש לחלווי, בשילוב עם בית ספר למנהיגות. הכוונה לנשות ליזור נהיל עבודה ודפוסי עבודה בתחום המנהיגות של המפקדים בחטיבה. השני הוא פורום מפקדים. לכנס מספר פעמים בשנה את המפקדים מירמת מ"פ בחטיבה,

ישראל, ותגידו לי מה זה עושה לכם. כיוון שכבר הספדיים אלה, וכבר הلتכי אחריו ארונות של חילילים, ואחר-כך עם המשפחות שלהם (שאיתן אוי בקשר טוב עד היום הזה), היה לי הכוח גם להגיד להם זאת ואמרתי להם זאת תמיד מהלב ומה נשמה. אני גם מסתכל על הילד שלי היום, שלא ייקח אותו מישחו בגלגול טיפוח של מישחו אחר. אימונים צריכים להיות תמיד, לא חסכתי באימונים ואני 'פרק' של אימונים ווירתי הכח הרבה פגמים. עכשו אני אומר, אפשר לראות, אפשר להתאמן, אבל בשביב שתוכל לכת על כלכת על הקצה, ובשביל שתוכל למתוח את החוט, אתה צריך פעם אחת להיות מקצועיז, זה הכל. הכל זה מקצועוניות ומתקצועיות. אני נחשב משועג בשיטה, אבל מצד שני, באימונים לא היו לי נפגעים, בלחימה, יצאנו, כן. אם מחייבים איש חיבורלה לך, על בריכות המים של תיבנית, ולירות על שיירה שעולה לבופור, אז יש לו סיכוי לפגוע.

זו תפיסת העולם שלי. גם הקטש של רקחת פלוגות מפקדה, יום אחריו שנרגג להם חבר ושנינו נפצעו קשה מאד, ולהלענות אותן למחורת לבופור – זאת ממשימה. תמיד נתתי להם את התחושה שיש להםABA וAIMA. יש לי את המשוב מהחילים: כאשר טבח בגדורណ נתן לי, בסוף הקדנציה שלי מג"ד, מגן

"מן הוא לכל החסינים בו"

(শ্রোতাল বি)

רפאל
ሚנהלת מיזיון

חטיבת מערכות חמות

יח' R2 ת.ד. 2250 חיפה, טל' 04-8795085 פקס: 04-8795064

אורן ויסלר הצעיר ששנה מלחמה ולחם בחירות נפש

תיאור המעשה: ביום ה-5 ביוני 1967, בקרב על מוצבי רפיק, שירות סגן אורן ויסלר ז"ל כמפקד מחלקה בפלוגת סיור חטיבתי. בעת ההסתערות על אחד המוצבים נפגע הzechel'ym שלו ממוקש. חלק מהאנשים ובהם הוא עצמו, נפצעו. על אף זאת, חזר מיד לzechel'ym, הפעיל את המקלע הבינוני וירה לעבר עמדותبطוח קצר ביותר ופקד על פינוי הפצועים. בגמר קרבות זה סירב להישלח לטיפול והמשיך ביצוע המשימות שהוטלו עליו היחידו. בהמשך הלחימה נפגע ונרג. על מעשה זה הוענק לו עיטור הגבורה לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל.

ניסן תשל"ג, אפריל 1973

ליקט וערוך אל"ם (מייל') שאול נגר

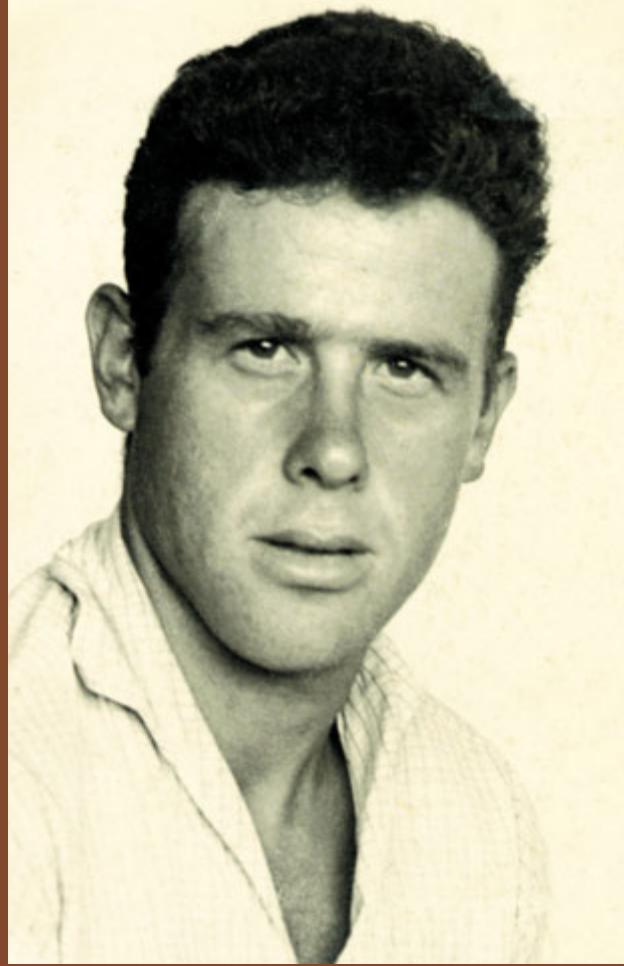

אורוי את הציוד והנשך שנוטרו מהזחל"מים הפגועים והצטרף לשאר הכוח בתתקדמותו. מאוחר יותר, כשהשייג את חבריו, נשבב לרוגע על החול, פניו כבושות בדיו. מפקד הכוח שאל אותו מה אירע, אך הוא הת חמק |: "שות דבר, רק קצת כאבים בגב. אני מתרגל לזה". באזורה לאורי ויסלר ז'ל, במלאת 30 שנה למלחמת ששת הימים, סיפר עליו חברו מהמלחמה מני צפריר, ובסיום דבריו אמר: "הסיפורוניה התשיעית של מרים הפרק הראשוני, היא ה בחירה | של מרים ויסלר להشمיע ביום זה של התהיחות עם זכרו של אורי, ואני מזדהה לגמרי עם בחירה זו. כאשר אנו מאזינים להתחלה של יצירה ענקית זו, אנו שומעים תחילת היסוס קל וחיפוש דרך קוצר ומידי אחר-כך בא אקורד כבוי, באופן מוחלט, גדול וחזק ככל גורני. ואילו הנושא השני רגש ונונג אותה יידות נפלאה שהתרחשה באותו יום קשים בין אורי ויסלר ודוד גולומוביי, ואיך בטחובן ידע שעתומה כזו של אנרגיה אשר הציג בתחילת הפרק יש לסייע בנושא שהוא מארש אבל.

מי שהו מוכרכ להימצאפה, אתם מבנים?

(קטע מכתבם של העיתונאי נחמן שי שראיין את אורי כשבועיים לאחר הלחימה המורכחת בסיני, כשהומלץ לקבל ציל"ש שהפך לאות הנגורה)

זמן מה אחרי שנפרדנו והברר לחטיבת שלך כי לא תשחררו בגל הארץ, זו ווימת מכנה קשה, מלוה בהתרומרות ובמה שמכונה "קייטורים". החבר'ה טענו, לפי דעתם, בצדק – זהו, בגין, נלחמונו, ניצחנו. עכשו – שיבוא הסדר'ו ויתPOSE את מקומנו. אתה, אורי, הייתה רגש מADOW לביקורת זו. היא רורתה לך. סיפר לי, מאוחר יותר, יגאל פקדן, על שיחה שניהלה עם הייל' המחלקה שלך לפני הירidea. הייתה זו שיחה גלויה, מל'א, שמעות כמו זה מפקד לפיקודו. אחריו הכל צוז צבא. אפשר כמובן, לתת פקודה... זהו. ולא היא – אמרת לחיללים שלך: חבר'ה, לא פחות מכם אני רוצה לחזור הביתה, מלחיכים לי. אבל מישחו מוכרכ להימצאפה, אתם מבנים? הרי לא נפרק את המקום הזה אחרי שכחה הרבה נפל'ו כדי לכבות אותו. בואו, חבר'ה, נעלעה על הרוכב". כולם על. גם אתה, אורי.

אורוי ייסך

סגן אורי בן אילזה וצבי (פריע) ויילר, נולד ב"א באדר תש"ג (27 במרץ 1943). אורי בן קיבוץ גבעת ברנר, שירות בסדיר בסירות שקד, מפקד מחלקה במילואים בן 24 של פלוגת הסיור בחטיבת שריון של חיל השריון בחזית הדרום, זכה להגיע עם חטיבתו עד תעלת סואץ, זכה אף לחזור לביתו שבקיבוץ גבעת ברנן, לחבק את אשתו הצעריה ולדעת עמה על השם שיתנו לבנים – בקרים, אשר טרם נולד. הוא אף זכה להונאות מבעלי הערכה של ילדי הקיבוץ, שעמדו הצעינוו במלחמה הגע לאזוריהם (מפקד פלוגת הסיור, רס"ן יגאל מור ז"ל, אף הוא בן גבעת ברנן). אך אורי לא זכה לקבל את הציון – שבו שלו מיידי הרמטכ"ל, הוא אף לא זכה לראות את בנו, שנולד חדשם ספורים לאחר נפילתו בקרב. חייטת המילואים שאליה השתייך המשיכה בשירות, כשהיא ניצבת על גבולותיה החדשניים של ישראל. ב-8 ביולי, חדש לאחר שהפסקת האש על הסואץ ונכנסה לתוכפה, התלקחה תקרית האש הגדולה הראשונה על הגבול החדש, וсан אורי ויסך, שפיקד על מחלكتו בקורס רוח ושימש לאנשיו דוגמה למופת תחת האש הכבידה, נהרג מפיעעה של פגיעה שהוא וידיו לנפש, דוד גולומוביי, השיבו אש חזקה ויעילה לעבר המצרים, ביומותו ובניהולו של אורי, שם על גנות התעללה.

אורוי משך מיד את מחלクトו לימיון, העלה אותה על רכס החולש על הסביבה, ומשם פתח באש שנפגע להתארגן מחדש לקרהת ההתקפה. כשניתן האות לחדר את ההתקומות, זינק אורי בראש מחלクトו והחל בהסתערותו, תוך חילופי אש ותחת הפגזה ארטילרית. אולם לפתע, כשלושים מטר לפני תעלות המוצב, עלתה המחלקה על שדה מוקשים לא מסוים. שניים משלוחות זחל"מי המחלקה, ובهم הזחל"ם של אורי, נפגעו ורוב אונשייהם נפצעו.

אחד המ"כים נהרג, מספר חיילים נפצעו ואורי עצמו הוטה בקרע בראשו כלפי מטה. מספר רסיסים פגעו בו בצדיו הימני אך הוא לא שם לב לבאיו, קפץ מידchorה להחל"ם, החזיר את המקלע מעל צנו, החיזב אותו על דופן הזחל"ם הפגוע, והחל לירוט לעבר העמדות המצריות מטרים ספורים ממנהו, כשפלג גוף העליון חשוף לאש האויב. תוך כדי כך, ובkor רוח מפלייה, הדריך שניים מחיליוו, שלא נפגעו מהሞשך, בפינוי הנפגעים, והמשיכו לקים קשר אלחוט עם שאר הכוח במכשור הקשר שבנס לא נפגע. ורק משך חצי שעה, היה יורה ומשתק את האש המצרית שמולו, ומחלק פקודות לפינוי נפגעים גם מהזחל"ם השני שנפצע. בינוינו פרץ חלק אחר מהכוח למוצב והחל לטהרן, כשהוא נערז באש שהמטיר אורי. משנכנס השם המוצב, פינה

סיפור הקרב

כשעה לאחר שקיבלו את פקודת הקוד "סדין אדום", עם פתיחת מלחמת ששת הימים, וההלו בפריצתם אל סיני, כבר היו אנשי כוח המשימה – סגן אורי נמנה עליו – מעבר למחנה האו"ם, כ-12 ק"מ בתוך סיני, בגין הדרום של המערך המצרי ברפיה. הכוח היה מורכב משני צוותים של פלוגת הסיור, פלוגת טנקים, ג'יפי תול"ר וכוח הנדסי. משימותו היה להבקיע ולהיאחז בפאה הדרומית של מערך רפה, ולהוות לאחר מכן חסימה כלפי דרום. DIDYOU שחייו בידי הלוחמים, מסרו על מערך הגנה חפור היטב, לפניו שדות מוקשים, וברשותו סיוע ארטילרי רב. מתחי האש הכבדים שניחכו על הפווצרים לפני המתחם אשר מייד את הידיעות על הסיום הארטילרי החזק. כבר במלחמות הראשונות נפגע טנק המ"פ וג'יפ סיור. מייד לאחר מכן גברה האש, שכלה בין השאר אש טנקים ותותחי נ"ט מטווח קרוב.

פעמים רבות ממר-המוות, האמנו כי הנס הלא הוא, בהתאם מופלה של סגולותיו. חרדנו והאמנו בשמשון שלנו ובאור חייו. בשבלנו לא כבה אורו.

קטעי מכתבים של אורן בתקופת מלחמת ששת הימים

ל"ב בעומר, 27 במאי 67'
קדום כל מזל טוב ליום הנישואים הראשונים! אני כותב על קופסה של פח ביסוקיטים של מנות קרם בתוך צוללים. המצח כרגיל מתהו, ללא-פער ואיש לא ידוע מה ילד יום-מחר. מכיוון שיש לי עכשו יפקיד מיוחד, אני נאלץ לקצר. רק אוספי, שאני מוכחה להודות לך על השנה היפה ביותר בחוי, חזקי ואמצאי!

1 ביוני 67'

--- אין לדעת כיצד יחויקו החילאים מעמד. כבר מתחילה לחשוף העבויות הראשונות שנדרקו הצידה בצו השעה. עם ההרפה מתחילה לחשוב על הבית ועם זה גם על הביעות. אחד השאר שתי בנוט ואשה בחודש התשיעי להרינה והיא צריכה ניתוח קיסרי. אין לו כל דיעה מהבית. שני הניה נגרה עם שישה פועלים שנגמרה העבודה. הוא צירך רק כמה שעות על-מנת לארגן עבודה חדשה בשביבם, זאת לא כדי להרוויח כשהוא במצבם. אלא פשוט, כדי שתהייה פרנסת לפועלים. אצל החלישי מתו 60 תרגולות מחלקה, אבל אין כל אפשרות להזירו בביתה וכור. כל אחד השאיר הכל ורצ למורה. כתע הגיע הזמן לחשוב, אבל עדין לא הגיע הזמן להזיר בביתה. --

12 ביוני 67'

תוך כדי סיור לאורך כביש בית-גפנה - איסמעיליה קיבילי שני מכתבים מנק. זה היה במקומם, כי בזמן הלחימה קשה לקרווא מכתב מהבית. כתבת היום גם לעופר, וגם לו הסברתי מודיע היהת המלחמה הזאת כדאית למורות כל קוורנותיה: כדי שהוא ועוד ילדים כמהו יגדרו בלי צל הסיטות של מלחמה-בשעה. ואיך את אמור זאת בזורה הקולעת ביוורו: "זוכתו הטבעית של עם אשר שרמר על גחלת משך דורות, וכעת אין לו מנוח".

12 ביוני 67',
לעופר שלום,

קיבנתי את המכתב שלך עוד בבית, אבל עד היום הוא נמצא אצל בחולצה. ואל תזול בכך, מכיוון שכח ציוד שלו הושמד במהלך המלחמה. כפי שידוע לך "ל ניצח. נכתב לאחר המלחמה. אמור, שמשון פי אב-אביון אין לנו, אורי. אורי - שם יפה, שמשון - שם מהшиб. החלטנו לקרווא לו אורי, שם מתאים לו. אורי - אוור - אורי. הוא היה תמיד קרן-האור שלו. ילדים מביל שיצטרכו עוד להילחם. בתנ"ך כתוב - בקש מאמא שלך שתקרוא לך זאת - י'יכיתו הרבהות לאיתים וחניתותיהם למזמירות; לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה'

ואת המאמץ התמידי שיש לעשות לשימורה עליהם, וכך שני להניצח ולנצח את זכרם של הנופלים ששימלו בו בחיהם למטרת נאצלה זו של שמיית החיים. מצאתי דברים מלאפים בספר הזיכרונות של קיבוץ גבעת ברנר שיצא שנה לאחר המלחמה לזכר בניו שנפלו בה. מצאתי בספר השתקפות של עוז רוחם של האנשים המתיצבים לא אומר כאשר הם נקראים לדגל, מצאתי בספר את השתקפות האומץ של אנשים שרצוי רך לאחוב ולהיותם מסרו את נפשם כדי שהדור הבא אولي יוכל למשמש זאת. היו לאורו תחומי התעניינות רבים ומגוונים. היה מרובה להאזין למוסיקה קלאסית, התעניין בציור וקרא ספרי הגות, היסטוריה, פוליטיקה וספרותיפה.

אבל אתה לא היה צריך לעלות. הגב, שנפגע באוthonה עליה על מוקש הציק לך. "זה משגע אותי", התוודה פעם ברגע של חולשה. היה לך זמן לבית חילים, לבדיות. חשו שזינק איזה איבר פיני. ניגאל לא התיר לך לרודת. "אתה - בבית חילים", אמר. אבל השיחה עם המחלקה שיכנע אותה כי מקום עם. אותו - לא צריך היה לשכנע. וכך יידת לרסס-אל-יעיש, המקום האחרון בסיני שלך, במסלול חיק.

החברה סיפרו לי שהיום הראשון עבר בסקט. נרגעתם. דומה היה שהכל עבר חיש כל והבית שוב קרב אליכם, מקודם. היום השני, יום השבת, היה שונה בתכלית. עוד לא הספקתם להתמקם עם חיליק בעמלה שיועדה לכם וכבר ניתכה עלייכם אש תופת. השבתם בכל כל הנשק שלכם. מיהרת

להשכיב את חביריך בעמדות עברו האובי. אתה עצם שוב, כמו אז, לפני שבועיים, עמדת מאחוריו 0.5-0.5, המטרת, ריססת את הכਬיש מצידה השני של התעלה. ושוב, כמו אז, לפני שבועיים, היו הפגימות מדיקות. החבר'ה צעקנו שמחה למטה כל משאית נספפת שהתפרקה, והען בבד, שחור, התפרק ממשינה. 0.5-0.5 בגד בן, היה מעוצר בכללי. קיללת בחשאי. "דוקא עכשווי". גלש לעברו של 0.3-0.3, המקלע הבינווי, וירית. ליזק שכב דוד, זוכה? דוד המ"ב, דוד עם הזקן העבות, דוד מכפר חב"ד. איש לא ידע. היותם ידידים בלב ובנפש. לעיתים תמהו חביריך: מה מקרב את אורן, הקיבוצניק, הקשוח כלשהו, בעל המנהגים החופשיים, לדוד הדתי, העדין, ובכל זאת - חברים, "בחיהם" וב모ותם לא נפרדו". הפגז הראשון בהפגזה המטוחנת הטיב נפל מרחק 4 מטר מזרק. התromptה וצעקת ליגאל, אשר כدرכם של מפקדים גיאל, הם יורם שוב, המזרזים". הפג זבא מצא אותך השור וקטל אותך, יחד עם דוד. מעצם התופעות התורמותם שניכם באוויר ונחתתם על המחלקה הפוורתה בשיטה. ההלם היה עצום. זאת אתה כבר לא יודע. "אורן איינו", הם אמרו איש לרעהו, אף מכשיר קשר לא יכול היה להעיר את הידיעה המכירה בנסיבות גדולה כל כך. והגבורים הקשים, הקשוחים, הגברים שלך, אורן - בכו כילדים קטינים.

וכשתם הקרב - הם התאספו סביב שרכד גופך, סביב מה שהיה אורי שלהם הגא, האמייך - ובכו שוב. ואומר יגאל: "מי שלא ראה בכ' זהה, אינו יודע מהי אהבת חיל למפקדו". אהבה, ארמונה, אורן, באיזה צבא אחר בעולם ניתן לדבר על אהבה כזאת?

כל אחד מהנוFILEM - עולם מלא

העובדת הפשוטה שככל אדם, ובכל זה חללי מערכות ישראל, הוא עולם בפני עצמו - מתחומות לנו במלאו עצמותה, בעיקר לאחר שהלך מאיתינו. צרייך לקרוא ולראות את תולדות חייהם של החללים במערכות ישראל, שהלכו טרם זمانם, כדי לחזור ולזוכר, להבין ולהתמעע את קדושת החיים

אורן ויסלר כחני בקורס הקצינים

ampo של אורן, מצטטת קטע משירו של גיתה ומוסיפה:

מה שחוילף, חילוף ואינגן,
אך אם בשקען קון הוא
גגה זהה זמן רב.
גיתה

אורן-شمסון הוא השם שננתנו לו, אורי לפי אבי-אביון, שמשון פי אב-אביון. אבל אז לא ידענו איך לקרווא לו. אורי - שם יפה, שמשון - שם מהшиб. החלטנו לקרווא לו אורי, שם מתאים לו. אורי - אוור - אורי. הוא היה תמיד קרן-האור שלו.

...כך היה אורי כילד, וכך כל חיו - נכן לעזורה עד לחרוף הנפש, ובעל תושייה עד להפליה. מושם כך בטחנו באורי-شمsson שלנו, כמו כפיקודיו וכሩיעי, כי הרעה לא תעיג אליו גם במערכה הגדולה והכבדה הזאת. וכשהמענו מפי חביריו כי בסן ניצל

אלמנתו של סגן אורי ייסלר, זהבה, ולידה בנים של זהבה ואורי שנולד אחריו נפילתו,لوحצת ידי שר הביטחון משה דיין, בעת קבלת עיטור הגבורה על חילו של סגן ייסלר זל במלחמת ששת הימים. משמאל, הנשיא זמן שדי, ראש הממשלה גולדה מאיר והרמטכ"ל רב-אלוף דוד אלעוז (אפריל 1973)

למצוא בגנים כמוני. ראשית כל הייתה מבקש לבנים את הכרה, את הרצון הפנימי לשומר על ולקיים ערכיהם, את הכוח שלם להתקפות ולפrox גדר. חברה נמדדת על-פי מה שיש בה ולא על-פי מה שאין בה. כחבר משק היהתי מצפה מhabרים צעירים שהיו פועלים טובים, העובדים אומנס לשם העבודה, אבל ייחד עם זאת אוהבים את העבודה-מקצועם ורואים בה עתיד. אין איש הקיבוץ רשי לדאוג רק לנפשו, אבל מkeit הדאגה הוא חייב לה.

- מקורות:
1. כתבה של יוסף אוריאל.
2. כתבה של נחמן שי.
3. מדברי מוני צפריר במלאת 30 שנה למלחמת ששת הימים.
4. "לונפלטס" – ספר זיכרונות של קיבוץ גבעת ברנר לזכר של בניו שנפלו במערכות תשכ"ז, במלאת שנה למלחמת ששת הימים, סיון תשכ"ח.

דברים לטובות המדינה, אבל לא נכנו ליצור. ואשר לצבא – תפקido לעצב אדם שיכל בצע דברים שאין מוכן להם, בדרך כלל, גם נשיות וגם גופנית.

--- בחור בן שמונה-עשרה שמתגננים לכך לאינו חושב כי "טוב למות بعد ארצנו", אבל הוא חושב, אם גם לא תמיד מתוך הכרה, על ביתו, על ארץ-ישראל. מה עוד שלאור המצב, מלוחמה היא משחו צפוי, וצה"ל מתרגל את אנשיו לצאת למלחמה, נצח בה.

ולמרות זאת אני חושב שבן הקיבוץ צריך לצאת תוך הרגשה, שללחמה היא משחו נסdec, שאנו נמצאים בו בעל כורחונו. אני משוכנע כי הרגשה זאת טבועה בין הקיבוץ, והיא-היא אחד הווסתים השומרים אותו מפני היזדרות, מפני נזיעה לייצר. הגבול הוא כਮון בנסיבות ובאדם. ---

כלומר – את הנשק יהפכו לכלי-עבודה – – – של הדוד החיליל אורי

המසר בקרב

(מדוברי אורי בשיחת-חברים, 23 בדצמבר 1966)

בתחילה דברי רצוני לעמוד על כמה עובדות יסוד. הצבא מחנן "חזרנו", זה מתקש ממתירו לצאת את האויב. ידוע, שהתקפה היא ההגנה הטובה ביותר וכי הרגס הוא פועל יוצא מכל לחימה. --- הרי אין איש שישרת ביחידת קרבית בעת פעולות התגמול, שלא שאף בכל ליבו להילחם. זאת, מבלי לדת לעומק המחשבה, מה פירוש דבר זה. --- תופעות של ירידת מוסר בשעת מלחמה, קרב, פעלת תגמול וכו' יש לראותן בגילויים של יציר האדם, של הרגשות אדם מנזה. --- אולם ככל שהוא יירס עצמו וייעזר מלヒדרר לתהום הירירית. ראייתם של האנשים גבוה יותר, כן ישלוט מלהידדר לתהום שהיה באמת כורת הקרב. ואך-על-פי-כן, לאחר הקרב התבישי במעשייהם. לפי הרגשותם אחר-כך היה זה פשוט. אנשים אלה הם בעלי מוסריות גבוהה; אנשים שנאלצו, או אף התנדבו, לעשות

מדוברי עם הקבלה לחברות במושב

(7 ביולי 61, בהיותו בן 18)
בדברי הקברים ברצוני לנסota לראות את עצמוני בעיני המבוגרים, או מה היהי, כמבוגר, מבקש

מוסה פלד - האיש שזכה למלחלים

עמדות צבאיות והסבר ראשוני, מאירת פנים וענינים, בכניסה לאחד "יד לשריון" בלטרון, על שמו ולזכרו של אלוף [MAIL] משה [מוסה] פלד, נחנכה בנוր שלישי של חנוכה, 11 בדצמבר 2002, במעמד בני המשפחה, אלוף [MAIL] ישראל טל, מפקד זרוע היבשה, קצין השריון הראשי, חברי ומוקרי זכרו. מוסה פלד היה במלחמת יום הכיפורים מפקד אוגדה שלחמה ברמת הגולן, מפקד גיסות השריון בשנים 1974-1979 ויו"ר עמותת "יד לשריון" משנת 1986 ועד פטירתו באפריל 2002. מוסה היה איש שבחזונו מרוחיק הראות ובפעילותו הענפה והנמרצת הפך את אתר ההנצחה מחלום וב-שנים למציאות فعلנית לזכר הנופלים.

ש"ג

מוסה פלד ז"ל

חוב של כבוד, והשיריר צוואה, להמשיך ולפתח את יד לשריון. אנו חכרי העמota, החלתו להקים תצפית זו, כדי לציין את חלקו היהודי בהקמת אתר זה". בסיסם דבריו הדוה חיים ארוז, לכל אלה שבסייעם ובתרומתם הוקמה תצפית זו (האדריכלים רות וולמן עינב, הקמן הקימי לישראל, מנת'ק – מנהלת פרויקט המרכבה במשה"ט, מש"א – מרכז שיקום ואחזקת רק"ם של אגף הטכנולוגיה והלוגיסטיקה בצה"ל וסמל במילואים משה לוי, עטור אותן הగבורת מלחמת יום הciporim).

הרבה שרינונים באו לאן, מפקדים וחילאים למדו מלוחמו, לחצו ידיים, טפחו על שכם, ויצרו מיקשה של רעות איננה, משבר הימים. הם חכרו וחיבקו באהבה, את דינקה וילדיו של מוסה פלד. 'משפחה השריון' הפניה נוכחות של עוצמה וחום. הנחה את הערב חבר העמota העיתונאי (תני"ץ בדים)

אליהוא בן-און, שמספר על מוסה פלד, "איש האמונה והמעש, ההקרבה והגבורה, חיל ומפקד מעולה" והוא מצטט מדבריו של מוסה שנאמרו בפקודת ים של חיל השריון ביום 29 באוקטובר 1977: "זו תקופה שבה פתרונות מדיניים תלולים בעוצמתנו. אם תיכשל הדרך המדינית, יהיה גורלו תלי בעוצמתנו. בהכרי אתכם ואת נוכנותכם, לוחמי השריון, אני יכול להזכיר שחיל השריון מוכן

חליל השריון. מוסה היה מפקד גיסות השריון לאחר מלחמת ים הciporim, שבה השריון נחל קשות, ועל אף זאת הביא להפק בלחימה בשתי החזיותות ואילץ את מצרים וסוריה לבקש הפסקת אש. מוסה שיקם והרחיב את חיל השריון לאחר אותה מלחמה. פתח את הערב אלוף (MAIL) חיים ארזי, הי"ר הנוכחי של עמותת "יד לשריון", בפינה אישיות והומה למשפחתי פלד, לדינקה אשתו של מוסה וילדיו, ואחר-כך אמר: "חייב של מוסה היו מלאי פעילות ואתגרים, אך במרביה שנותיו שירות בחיל השריון. הוא אהב את השריון והשרינונים, והשרינונים אהבו אותו. מוסה קיבל על עצמו את רשות העמota, כהמשיך לשר של צה"ל חיל השריון. הוא ראה בהקמת אתר ההנצחה בלטרון

המברך ביום באתר "יד לשריון" בלטרון עוצר תחילתה בעמדת תצפית מיוחדת במין הצופה אל האתר. ממול ניצב מבנה המשטרה מתוקףת המנדט הבריטי שהפך למרכזו של אתר ההנצחה, מיemin למבנה – כותל השמות עליו חרוטים שמותיהם של חללי השריון, ומשני צדי עמדת התצפית המועיצבת כמעגל אבני – מעגל הטנקים שבמושיאון, עמוסי הלחימה, שפניהם במעגל הפנימי למרכו האתר ובמעגל החיצוני כלפי חוץ. בעמدة זו נכנס המברך לאוירה המיחודה של האתר וספג את עיקרי

רענון ההנצחה. עברב קר ובהיר של דצמבר התקבצו ו באו לפינה זו בני משפחתו של מוסה, מפקדי השריון בעבר ובהווה, ידידי ומוקרי זכרו. הם באו לטקס חנוכת הפינה והסרת הלוט מעל שלטי ההසבר המוצבם בה. מנגד הנפה הרוח את הדגלים המוראים שעלו בנין המשיטה. תזרומות צה"ל חמימה את האווירה ופתחה בשיר "הרעות" שהיה אהוב על מוסה, המפקד האהוב, שאהוב לאהוב אנשיים. מנגד מואר כותל השמות, שכל שם החוקוק עלייו הוא עלם ומלואו, כוכב שנעוץ.

מוסה, יושב דראש עמותת "יד לשריון", היה האיש אשר בחזונו ובפעילותו לא לא לאות, משנת 1986 ועד יומנו בשנת 2000, סח' בתהלהבו אנסים רבים וטובים, אשר יחד איתו ובהגהתו הגישמו חלום שראו בו חوب של כבוד להנציח את

בשורה הקדמית מימין: מאירה והים ארן, דינה פולד, אלוף יפתח רון-טל, תא"ל אביגדור קלין, האמן דני קרון, אהיה מליכסון

וכapkד אוגדה במלחתת ים-הכיפורים. כל התפקידים הללו היה מוסה אחד מהמעטים שניצבו מול אויב מסוים. מוסה יצא למרכזו כשמאחוריו אוטם הלוחמים הנכונים להשליך נפשם מנגד לעמו, תקומה ישראל. מוסה, גם אם לא ראה עצמו כך, היה מכבי בכל ישותו. הוא שטט קידמה בראש טורי השווין, למרות שידע שלאויב שמנגד יש עדיפות מסוימת בכליים ובאנשים. מוסה חיש וידע שיתרונו של צה"ל תומן ברוח לווחמי. מוסה המחנק והמצביא ידע שהאדם שמאחורי הפלדה הוא הכוח המכريع. פלדה לנו ופלדה לאויב, אך לנו רוח המכבים הזרקה, המאמינה, והמניחת. כדבריו הנצחיים של הנביא זכריה: "לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי אמר השם צבאות". מוסה פלד שהיה בכל החזיות והקרבות העקובים מדם, ידע להעריך את רוח השווינים וביקש להציג לה זו, יד לשווין ולהללו, ובראש וראשונה יד לרוחם ומורשתם של הלוחמים האמיצים שמסרו את נפשם על הגנת המולדת. היא גם היד המהנכת דור אחר דור של מיטב בנייה של הארץ הזאת, הנכונים ליום פקודה. מוסה המנהיג הוא האיש ששיקם את השווין שניצל מחורבויותיו אחריו המערה התבוננית וההרנסית של מלחתת ים הים. רק מצבאי בעל נחישות ואמונה היה מסוגל לאתגר האידר הזה. מוסה פלד, כמו יהודה המכבי לפניו זכה בניצחון בז'ונות עוז הרוח שלו ושל אלה שהסתערו אחריו. מוסה פרט את רוח הניצחון להנצהה, חינוך וגבורה. אלה הם ערכי היסוד של אחר ההנצהה בטלרון. עמדת הצפיפות זו היא מיצויו הקשר והזיקה שבין המכבים ולוחמי צה"ל. הצפיפות נשמה נכן יהוד, הגף כאן והעין מרוחיקה אל העtid, אל האופק. הczpitut נתועה כאן בהווה והוא שואבת את כוחה מן העבר. כך גם מוסה פלד הלוחם והמפקד שידע כי הוא חוליה בשרשota ארוכה ומפוארת של לווחמים

הczpitut על שם אבינו, אשר הנחישות וההתמדה שלו היו המתקנות שאפינו אותו. "אבא היה יכול למצוא את הכוח להגיע לבן ימים רבים, בזכות החברות שלכם". והוא מוסיף, שכאשר הוא עובד בכבש הסיכון, וודואה את לטрон, הוא מתפעל וגאה על המקומות.

האלוף יפתח רון-טל, מפקד זרוע היבשה, אמר בדבריו: "לפני 2165 שנים התרכו אז 40,000 חיילים יווניים למערכה מול קומץ הלחומים המכבים, קבוצת לווחמים עשיריה ברוח אך דלה בחומר". המכבים ניצחו כי "הם היו עזים ברוחם, משוכנעים בצדתם, ובטעיהם ביעזחותם. זהה היה גם האלוף פלד ז"ל, חילק מקומץ אמיין שנשא על עצמו את המשימה הקשה וההתובעניות, מ شأنו עולם לא תיתן את לבנו לשוכות. אהבה מוקדשת בדם, את תשובי בינוינו לפרק". וכולם מצטרפים, מי בקהל שקט, וממי בלב התדר, בנו של מוסה, מודה בשמו ובשם משפחתו על הקמת נקודות

לכל משימה ואתגר ויש בכוון להבטיח עם כוח מגן, כוח מוחץ ביבשה".
תא"ל אביגדור קלין, קצין השריון הראשי מדגיש כי יש במשיו של מוסה "סוג של מסר שעיקרו בתנדבות, דוגמה אשית, דבק ועוצמה הנשענת על רעות אמידה. לא ניתן לעמוד בפני הרעות זו וא-אפשר להגיד לא". הוא הוסיף כי "rik מוסה היה יכול להצליח במקום שרבים כל-כך מתקשים ואומרים יש ספק" וכי "מושג החולשה והכניעות היו ממן ולהלאה". ושוב הצללים עולים ומחברים את האנשים שברחבה, עם הנופלים שמותיהם חקוקים על הכותל הדום שמן: "ונזכיר את כולם, את יפי הבלתייה והתואר. כי רעות שיכאת לעולם לא תיתן את לבנו לשוכות. אהבה מוקדשת בדם, את תשובי בינוינו לפרק". וכולם מצטרפים, מי בקהל שקט, וממי בלב התדר, בנו של מוסה, מודה בשמו ובשם משפחתו על הקמת נקודות

בieten בשעות הקשות ביוטר של מלחתת ים האנדרטה זכרו של האלוף מוסה פלד ז"ל שהתקיים ביום שלישי כ"ז בכסלו תשס"ב - נר שלישי של הנזוכה. הטקס היה מרשים ומרגש עד כדי דמעות. מוסה ז"ל שהיה י"ר עמותת השrio, יוזם ומקיים יד לשווין בטלרון להנצחת נופלי השrio, ובתקידי פיקוד בכירים בצה"ל היה ראוי לכבוד חלקו לו. אמנים לא הכרתי את מוסה ז"ל שלאהרו, היו עורכים בטוב טעם. ישר כה לכל העוסקים במלאה.

יש לציין שגם מפגש הרעים שלפני חטיבת האנדרטה והבמה לדין בנוסח ביטחון לאומי שלאהרו, היה ידו רוכים בטוב טעם. מיפור איישית, אולם מתוך קריאה בספרים, מיפוריו להנזהים וմדברי המספדים בטקס המורשים נזהות לדעת שמוסה ז"ל היה בנה-אדם אמיתי, שאהב לאחוב אנשים, איש של חום וידידות, "מלך הארץ", שידע להגיד "אחרי". גודלו כמפקד באהה ידי

דינקה פלאד, מימין חיים אוד ומשמאל אלוף יפתח רון טל בענת הסרת הגלוט

ערב רוחם בהמשך לתקם

לאחר הטקס התכנסו הבאים באודיטוריום המרכבה לעורב רעות שככל סקירות מוקדמות ומאלפות שעוררו עניין רב, אם לשפט לפי שטר השאלות אחר-כך, שלא היה אפשר לעונת לכלול. האחת מפי הפרופ' ארנון סופר בנושא הדמוגרפיה הארץ ישראל והשפעתה עלCID והשנייה מפי אלוף (מייל') דני רוטשילד שהיה עוזר ראש אמ"ן למחקר ומתאם הפעולות בשטחים, על הפתורון האפשרי לסתוך הישראלי פלסטיני.

ארבע אבני, כל אחת מהן מייצגת גזרה לחימה אחרת במערכות השירות, מיימי מלחמת העצמאות. הגראנט – ابن מגורת הלחימה בסיני, הבזלת – ابن מגורת הלחימה ברמת הגולן, הגירית – ابن מגורת הלחימה בבקעה, והדולומיט – ابن מגורת הלחימה לבנון. הרעיון העיצובי לעמוד על דמותו הstorische של מוסה, העיגול, החיבור, האהבה, שכח איפינו את מוסה, האיש שאהב לאחוב אנשיים.

יהדים שקדמו לו והוא מקשר בין דורות של לוחמים שבאו ויבאו אחריו. חברה מלוכדת, מאוחדת ומתגנית שבמרכזה צה"ל חזק המאמינה בדעת הדרך, היא העורכה ליזיחונו במאנק קיומי זה. --- אנו נדרשים גם כulos להפגין את רוח המכבבים ושואבים את תשומות הנפש מהבטחה המופיעה בספר החשמונאים: "וידעו כל העמים כי יש גואל ומושיע לישראל". בקרב על הביטחון והשלום, תעמוד השמש דום בעמק איילון. מי יתנו ומפעל חיו זה של האלוף מוסה פلد, המשמש לנו ציווי של חיים, ימץ' ויתרums את תרומתו האדירה בהעמק שורשינו כאן בארץ ישראל. לעולם לא נשכח את מוסה, לעולם לא נשכח את הציווי. יהיו זכרו ברוך.

תא"ל (מייל') מנשה ענבר, מנכ"ל עמותת "יד לשוריון" מסר לדינקה, רعيיתו של מוסה, אלבום מיוחד שרכזו בו צילומים, מכתבים, דברים שכתבו שרוניים ומיכרים ומאורים על מוסה. בסימו של הטקס הסירו את הלוט במשותף דינקה פلد, אלוף (מייל') חיים אוד ואלו יפתח רון טל, מעלה שני לוחות הפלדה שבעמדת התצפית ליצרו של האלוף מוסה פلد ז"ל, באחד מהם מפתח האתר שהוא נקודת ההדרכה הפתוחת לכל מבקר באתר והשני לו הנקזה הנושא את שמו של מוסה פلد. שני הלוחות מקובעים על בני אוד ישראל כמו יתר האבני המקיימות את מתחם האנדרטה ובכלל זה גם הדרצוף. הריצוף שזור פסיפס של

אני ירוק, אני שחור, אני כולי שוריוני!

אני יושב - ממשען אני קיימ'

אמר הפילוסוףDKרט,

אני כתוב - סצון שאני יושב,

אני משפיע - סצון שאני כתוב.

נאמר במערכת הביטאון "שריון",
ושוב מופנית קרייה לשוריונאי החושב
ולשוריונית החושבת, לכתוב ולפרנס
בעיתון "שריון" על כל נושא עשוי להיות
בעל עניין לחיללים רבים.

אפשר לכתוב על הווי החילים, על נושאים
וביעות שמטרידות, על נושאי מורשת
וההיסטוריה, על חיויות אישיות ואיורים
ביחידה, על אימונים ופעילות מבצעית
(הסודות ממילא ישרו אצל ביטחון שדה)...
ונא לא לשכו לזרף צילומים.
וכל המרבה – הרי זה משבה.

הכתבות והטלפונים בעמוד 3

שלכם,
העורך

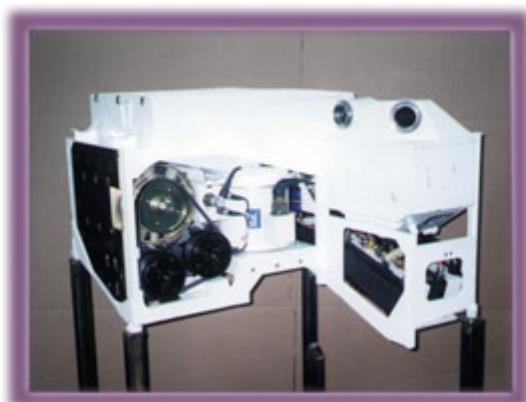
ASI

אורדן תעשיות בע"מ
מחזקת את ידי
השוריונאים וצה"ל

מערכת מיזוג אוויר ואב"כ למורכבה סימן 3

ההיסטוריה

בשנת 1993 הטילה מערכת הבטחון על חברת **קינטיקס** לפתח מערכת מיזוג אוויר משלבת עם מיגון אב"כ ל�权 המורכבה. פיתוח המערכת כלל עיסויים ובין עם ארשי השרון לקביעת הפרמטרים הממאפיינים של המערכת וככללם טרפ' הקירור הרצוייה ללוחמים.

יחידת קירור

אימועים ולחימה

כל מערכת בערק, ייעוד מערכת זו היה לאימועים ומלחמה אחת. לנוכח האמצעים, וככדי לשמרו על מסע האב"כ, עבר האויר המקורי בעקביו מסע ייעודי אשר אפשר בזמן קצר מאד ובצורה פשוטה מעבר ממצב רגיל לממצב אב"כ

הפעלת המערכת

הפעלת המערכת מבוצעת באמצעות תיבת הפעלה הממוקמת בתחום החימום ומכליה מותאי הפעלה, בורר מצבים, ווות טרפ'. לעומת זאת האפשרות לקבע את רמת הקירור אותה מייצבת המערכת באופן כולל ואת כמות האויר המזוממת להליפתו באופן פרטני. המערכת מבוקרתALKTRONIK באמצעות סגור וכוללת מערכות הגנה שונת ביעיהן או קפיאת המערכת, גז הקירור העש גז ייחודי לסביבה

יעוד המערכת

SHIPOR תפוקדו של איש הצוות בתוצאות השונות של לאיית אב"כ. מצב על-לאץ – אספקת אויר מסוע לארה הלחימה ואויר מסוע ומקורה להליפת ארשי הצוות. אין צורך במסכה). מצב מיגון אישי – אספקת אויר מקורה ומסוע במסכה). להליפת ארשי הצוות ולמסכות האב"כ. בשני המקרים מאפשרת לאימה ארוכה ללא מגבלות פיזיולוגיות גם בתאי עומס חום קשים מאד.

מבנה המערכת ואופני עבודהתה

המערכת מבצעת את הפעולות הבאות:

1. הפרדת אב"כ ומים מהאויר הרכס לארה הלחימה.
 2. דחיסת אויר ע"י המסתור הראשי.
 3. סילון אב"כ.
 4. קירור האויר.
 5. פיזור האויר במסען ומקורה להליפת הלוחמים ולמסכותיהם.
- המערכת ממוקמת בכיס הציריך של ערק המורכבה. אויר הסביבה נכנס דרך מלכודות מים עבור את מסען האב"כ ויחידת הקירור ומשוחרר להליפת איש הצוות דרך ציריך או קירור בלבד, או את קירורו ווינו גם יחד.

מסיכת אב"כ

צינור גמייש

שסתום פיצול אישי

לבוש הלוחם

חויה חינוכית באתר "יד לשריון"

טרום ביקור - חוות מקדים

זמן הפעולות: שבועיים

אופי הפעולות: יצרת מוכנות לביקור באתר, ופתחות צוהר לנושא הגבורה וההנצחה.

אופן ביצוע הפעולות:

1. מפגש מקדים בסיס הקבוצה - הקרנת שיקופיות או מפגש עם

לחם וותיק הקשור לתלמידים (הורה, מורה, מתנדב מעוזמתה הדריון)

2. כתוב חידה אינטראקטיבי שיוגש ברשות האינטראקטנט.

חווג מתחם

זמן הפעולות: שעה וחצי אחת לשכובעים ביום ראשון שנה.

אופי הפעולות: חוות מתחנפים קבוע לבני נוער. במסגרת חוות, יכירות מתחנפני פניות שונות של האתר וסבירתו, ייחו חלק בהפעלת חלקי השונים, ויעסקו בסוגיות חברתיות-ערכיות.

מטרת הפעולות: לפתח גאות יהידה, קשר שייכות ואחריות לאיזור אצל בני הנוער מהסביבה.

אופן ביצוע הפעולות: קבוצה קבועה תפגש עם מדריך קבוע לתהילה ארוך, עמוק ומשמעותי.

לא נשכח את לוחמי תש"ח

זמן הפעולות: שבועיים

אופי הפעולות: סיור בעקבות דמיוניהם של לוחמי תש"ח

מטרת הפעולות: הנחתת לוחמי מלוחמת השחרור תוך היכרות עם סיפורם המילוי.

אופן ביצוע הפעולות: בני הנוער ישמעו וימדדו את תולדות האיזור בתש"ח. כל מבקיר יקבל "טעוזת זהות" ותמונה של אחד הלוחמים ויעוד בנעלי הלוחם. בסוף הסיור יקחו עטם המבקרים את "תעודות הזהות" והתמונה ויקימו להם אתר הנצחה קטן בבית ספרם. (טעוזות הזהות ייפולו בהתאם לתלמידים. לדוגמה: תלמידים מרגמת גן יקבלו טעוזות זהות של לוחמים בעלי זיקה לרמת גן)

שנה ללא חיים

לערך מכובד זה והביעו בנווכחותם את הערכתם הגדולה לחיים ולפועלו ולבני משפחתו. מרבית המשתתפים Shirato עם חיים בצה"ל עשרות שנים והאחרים עבדו איתו, בארץ או בחו"ל, לאחר שחרורו מצה"ל. אלה גם אלה הפכו עם השנים להיות חברי ואישיים וידוי המשפחה. משפחת טייטלבוים בנווכחות דברה רעייתו, בנם שי, בתם שגית ובעה צבקה וילדם תומר (הנדס של חיים ובורה) כיבדו, בטקס צנוע ובנהנחת זר לרגלי כותל השמות של אלף החללים, שנפלו במערכות ישראל במסגרת חיל השירות. הנחתת "יד לשרון", המשפחה וחבריהם עשו הרבה כדי שבעירב זה תשורה אויירה של כבוד ורב לתא"ל חיים טייטלבוים ז"ל ולהם נתונה תוננה מוקריו וחבריו.

אל"ם (מיל') דוד שילה

תא"ל חיים טייטלבוים

וקשי', היו הקווים שאפיינו אותו ואת דרכו. דברים לזכרו ובסבוחו נשאו י"ר עמותת "יד לשרון" אלוף (מיל') חיים אוז, גיאל שני בשם אחברם הקרוביים, י"ר "צווות" אלוף (מיל') משה נתיב, י"ר עמותת חיל החזקה תא"ל (מיל') אברהם אלפסי, תא"ל (מיל') מוטקה ציפוריה שהיה אחד ממקדי בעבר. מCarthy ובני משפחתו סיפרו את קורות חייו ברט שוקרן ואשר הוכן בטוב טעם על-ידי עודד קפליק. רבים נקבעו ובאו מכל קצווי הארץ, מצפון ומדרום,

תא"ל (מיל') חיים טייטלבוים ז"ל היה אחת הדמויות הבולטות במערך הלוגיסטי, שהטביו חותמו על תפישת התחזקה בשריון ובצה"ל כולו. בין תפקידיו הבולטים בחיל השריון שימוש ק' תחזקה בחטיבה 14 במלחמת ששת הימים, ק' תחזקה של הכוחות המשוריינים בסיני במהלך המלחמה התששה, מפקד אגד תחזקה באוגדה 210 במלחמת יום הכיפורים בגולן ורמ"ח תחזקה במטכ"ל/אג"א. במלאת שנה לפטירתו ערכו לו חבריו, מוקריו ובני המשפחה ערבי זיכרון "יד-לשרון" בטלרונו.

קצין וג'נטלמן היה חברנו חיים ובעל אישיות בלתי רגילה. דאגתו הenna והאמיתית לכל מי שנזקק, אהבתו למולדת והאכפתתו שלו לנעשה בצה"ל ובמדינה, קפדנותו ועמידתו האיתנה מול כל אונגר

חברת וידקו, יצרנית שרוול תרמי לטנקים המערבה של צה"ל

הקרב על החיים בעקבות הקרב על המים

אנשים שניצרכו ברגע ההיתוך של השדרון, בעיקר בלהט הלחימה, נשארים ידידים על אף טערות הזמן. כך נפגשו באחד מערבי אוקטובר האחרון ותיקי השדרון, ידידי של תא"ל (מיל') בנימין אשורי, שהיה מג"ד 82 בתקופת המלחמה על המים בשנים 64' – 65', ונפצע קשה בשראשו בלחימה זו, כתוצאה הפצעה ביום הולדתו ה-50. הסיפורים והברבות קלחו בשפע. פרקי ההיסטוריה של השדרון וסיפורו ילדותו ונעוריו הגdotsיים מעשי שובבות השתרכבו זה בזו והשאירו טעם של עוד, והבל בניצחוה של בתו האנרגטית יעל בראון-ארד.

ערך שץ

بني אשורי וטליה

לצערו, שמושן צלניך (צלניר). אני מהולך לך שתחגוג עוד הרבהה ימי חולdot והרבה בריאותות. רבים רבים הגיעו למסיבתנו. היו שם, בין היתר, גם שלמה (צ'ין) להט, אברהם אדן (בן), משה נתיב, ג'קי אבן, ברוך הראל (פינקו), ישראל טל (טליק), מנחם (מנדי) מרום, אורית רום (רוזנבלום), מורה נחום עמידב, חיים עדני, וכמוון בני המשפחה וידידים "ازוחחים".

בנימין אשורי נפצע קשה

מאמצי הסורים באמצע שנות ה-60', בתמיכת מדינות ערבי, להטוט את מי הירדן ולמנוע מים מישראל העמידו אתגר קשה בפני מדינת ישראל,

بني אשורי ומימינו שלמה (צ'ין) להט

לבודך. התומות פה: מקסי אביגד, אריאל דוד, יעקב ש'קה, ברק אלילו המכונה בליטי, יעקב הדר המכונה פפר, חיליק שרעבי, כרמי יעקב המכונה ויינטרוב, עמר גבריאל (הלא הוא גבי), ציפורி מרדכי, ואחרון חביב, שגם לא נמצא איתנו היום,

פה את הערב תא"ל (מיל') מוסקה ציפורி שאמר: "חברים, ליווינו את אשורי, עוד לפני אותו קרב שבו הוא נפצע. היינו שותפים לחודות של כולם, ובמיוחד של המשפחה, בשעה שהוא שכב בבית החולים. זכינו לראותו אותו להיחלץ מזהה, וכעת, אנחנו קבוצת חברים מהשרון, שלפעמים פעם בחודש, ולפעמים פעם בחודשים אנחנו נפגשים ביחד, והוא היה התיעוז, מה מתאים שנקרה מתנה לאושרי לשנת ה-70. היום זה היום של אשורי, שאת כל חייו ואת בריאותו הקדיש למדינת ישראל. חשבנו לכך ש אין דבר יותר נצחי מאשר מעצים, אז נתנו לך משימה להגיע לפחות לഗיל מאות ונטענו מה עציים

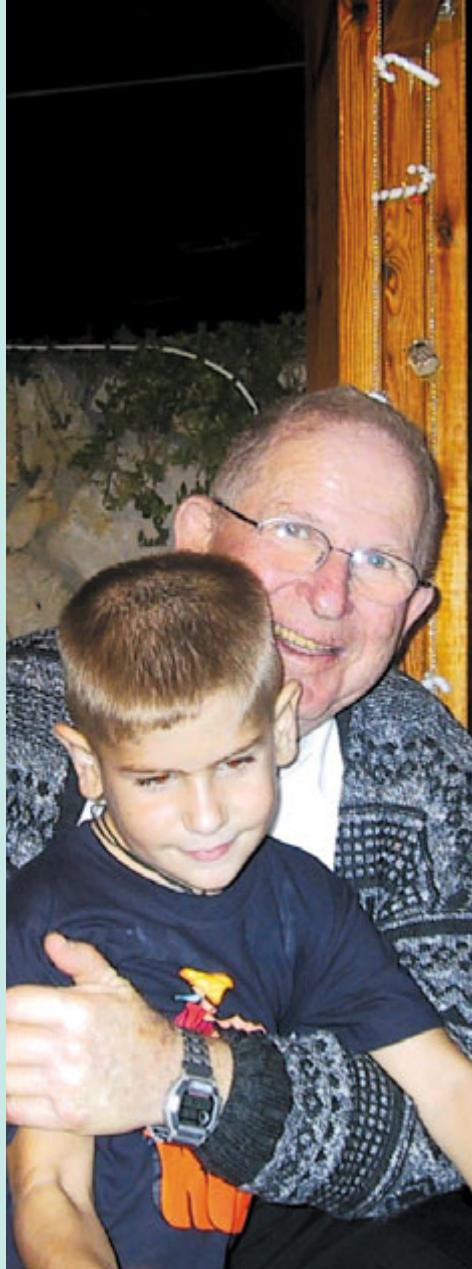
בני ידידנו, רצינו להזכיר כמה ממעט הנדרים, בעת שורותנו כמדריכים בקורס קציני שרון. כל מי שירית בצבא יוכל לזכור כי בתקופת הטירונות, כל מ"מ או מ"פ' נחשב כאלווהם. אבל אחרי שאתה קצת משתפשף ומתבגר אתה גם מתקפקח, וחוש הביקורת מתחדד. במהלך השירותים חניך וכקצין צער פוגשתי קצינים רבים, ומרבים הספקתי להתאכזב. הקצין האחד שזכה בעניין הערכה מכל קצין שפגשתי היה אתה, בני אושרי. בזאת התפיסה הכלולת של תפקיך כמפקד, בזאת העבודה השיטותית המבוססת על תכנון קפדי מבעוד מועד, בזאת הערכים וממת הדרישות מעצמך ומאהרים, ובזאת הפסחות.

בעת שעברת לפיקד על גוד 82 וקרأت לאילן יקואל לשוב ולהתגייס כדי לעוזר לך, קראתם גם לי. לבני נקרע בין הנכונות הבסיסית שהיתה לי להצטרכך אליכם, לבני משימה חינוכית שקבעתי על עצמי. לא עניתי, אבל חשבתי שכubarו שנה או לאי. בטרם שחלף החמן, נפצעת וחיך השטנו מקצה אל קצחה. אחר-כך גם אילן יקואל נפל בקרב ואתה עשת על כתפי, עם כל הקשיים שהיתה נתונם בהם, להנץ את זכרו. קראת לנו לסייע לך ולא יכולנו לסרב.

עוד בתקופת שירותנו הסדיר הכרנו את זהבה, כי הבית היה פתוח לקצינים ששירתו תחת פיקוחך, לימים הিocratic וכל כך הערכתי את החווים, ואת זהות התפיסה שלכם את מהות החווים, את הערכיכם שהיו מוקדשים לשנייכם, את אהבת האדם ואהבת הארץ. גם תמיינכם החדשית זה בזו בשנות השיקום והפצעיה שלך ולחילופין בעת

מחלתה, עוררו בי הערכה רבה. בשנים האחרונות, בני, למורת הקשיים והבדידות, התגברת ונדמה לי כי איפילו התזקקה. אני מברך על כך מאד ורוצה לאחלה לך מכל הלב, שתמשיך ליהנות מהחווים ככל שניתן, ליהנות מסביבת ילדים ונכדים, לרשות נתת מטיילים בארץ, מהקשר עם אילנה וגם לשומר על קשר עם חברים רבים משכבר הימיים. עוד שנים רבות בבריאות ובנהנת בני, ומזל טוב.

יוסי עופר

בימין אושרי ונכדו הצען

וחם, זה היה הראש של אושרי שהוא פצוע ונפתח. הוא היה פצוע קשה והדם שלו נשפך עלי. מיד פינו את אושרי שקיבל עדרה ראשונה. תחילת פונה לורד הגלי ושם לרמב"ם בחיפה. ואנחנו התחלנו, מיד, מהמקום, לדאג, לטלפון, לקרווא בקשר מנוקודה לנקודה, מה עם אושרי, מה עם אושרי. ליוינוו את השעות שחלופו, כאשרנו לא יודעים איך זה נגמר עם אושרי. ידעונו שהוא פצוע אנוש. אז המשכנו ללוות, עד שבסוף לאושרנו, אושרי הבריא, התאושש. אני מוכחה להגיד, בזה לא נגמר האפיזודות שלנו. כי האפיזודות האלה נשכו בהענין המתאימים שהיינו צריכים לעשות כדי שתהיה לו תחנת הדלק, ולהילחם נגד המון מוסדות".

נארת מiotמת ואנוונימית, כי בשביב מהחורי כל גבעה ובכל שביל ונתיב עוד שמורים הזיכרונות ועקבות של טוילים, של המשאים שובל של עוד שלא אמרו, אבל ממש והולך, חביבות عليك יותר, ומאפייניות אותך יותר. כי אתה שונאן זיוג והגומה, והצנווע המוצנע ומרומז בין הדברים, מאפיין אותך יותר. אז איך לומר לך באופן הזהיר והצנווע ביותר, שאנחנו אוהבים אותך. איך לומר לך דברים מז הלב, מבלי שימוש בכתף, בצוורה והירה ולא להגיים את הערכתנו הרבה על אליך, ביכולת ובכוח שלך להתגבר על משבירים ולחתת לכם ערך, משמעות ויפי. איך לומר בזירות צינית או בכלל תחתה מה הטرسק ומה העניין שעושים מיום ההולדת שלך. ואת זה בדיק, את זה אנחנו אוהבים – את הצניעות והפשטות, את היושר, הישרות, והshall הישר, את הרגניות והרגשות המוצנע, הכל כך לא קולנית ומוקצת. איך לומר לך בזירות רבה מאד, שאתה מפקנו לעולם ולתמים, ואנחנו פיקודין. כי אתה שבלינו אהבת ארץ ישראל בלי פזה, כי אתה אנחנו אהבים אותו מאד, כי אתה – אתה וכוזה. אנחנו מחליכים לך מזל טוב וуд שנים רבות וטובות ולכלנו ביחד עוד הרבה טוילים וכייפים מסווגים.

מרים ויוחנן

פעולה אוביידת לסיכון ההטיה אמונה הייתה אפשרית טכנית אך הייתה בכך סכנה הסלמה חמורה והשלכות מרחיקות לכת. הוא הדין בפועל של פלישה קרקטית. מפקד ניירות השריון או, אולי ישראל טל (טליק), לאחר שבדק מקורו, ניסה ות-role, הציג לראש הממשלה לוי אשכול לפועל בירי טנקים נגד ציוד ההטיה שהיה תחילת מරחק קצר מהגבול ולאחר כל השמדה הרחיקו הסורים את התוואי והודיעו את העבודות, עד למחרך של 11 ק"מ*. טליק והפיקוד הבכיר של השריון היו מוערכם אישיות בפיתוח טכניות חריגות ומיחודות אלה. האש שנדרשו בנסיבות חריגות ומיחודות אלה. באחת התקוריות שמש טליק, שהיה מפקד גיוסות השריון, כתותחן בטנק סנורוין, וס"ל בנימין אושרי שהיה מג"ד 82, שמש כמפקד הטנק. מספר טליק במסיבה: "אושרי היה מפקד הטנק ואני הייתי תותחן. על סמך הלחכים שלהם, הסורים הביאו טנקים כדי לחפות על הטركוטרים שעמדו בחפיר, כדי שלא נשמיד אותם, כפי שעשינו בפעם קודמות. צ"י, מנדி, מוסה פלד, דן לנר – כל האנשים האלה – ישבו עם משקפות ענקיות על יד הטנק שי' ועשו בקרות אש לתותחן שלום כהן (התותחן בטנק השני) אשר יירה בטركוטרים. ברוע שלולים כהן התחיל לירות על הטركוטרו הסורי, הטנקים הסורים התחילו להוירד ושთות כדי לחפות נגדו. יריתי ארבעה פגעים והשמדי ארבעה טנקים. טנק אחד אחר, טי-34, פגע בנו ואני מרגיש ששמשו נופל עלי. שמעתי את התופצות, הרגשתי את הפגיעה שלו בצריח שלנו, זה היה ח"ש/נפץ, ואני מרגיש שמשהו נופל עלי. כאשר אני על כסא התותחן עשית עם היד תנועה כהה (מממש בתנועת יד), והידי של פוגעת במשחו רך

מתנה מרגתת

אוושרי עם המדים ובעליהם הוא אוושרי אוושרי שלא אהוב להיות באור הזרקרים, שלא אהוב מיסיבות ולא אהוב לקבל מתנות. לכן היה קשה מאוד לבחר לו מתנה. אוושרי לאורך כל השנים, או כחיל או אזרח, תמיד לחק לעצמו משימות וסימן לעצמו מטרות ומתמיד הצליח בהן. אבל, לפני מספר שנים לkeh על עצמו משימה ועוד היום לא עמד בה. כנראה שמחינה רגשית היה יותר מדי קשה בשביבו, לכן לקחתי על עצמי את המשימה עם כל היסכונים שבה. --- האם אפשר היה לחגוג 70 לאושרי מבלי להזכיר את זהבה (רعيיתו) ז"ל? בחודש אוגוסט 1949 ביקר בני אוושרי את זהבה שהייתה מאושפזת בבית חולים ביילינסון והודיע לה את הספר "בשדות פלשת" של אורי אבנרי. עם השנים הספר התבלה, ולאחר מותה הוא הניח אותו במקום בטוח לצורך שמייה וכרכיה מחדש. הצלחתו להוציא את הספר ממקומו ללא ידעתך, סליק עלי כך. אני מוסר לך אותו היום כרך חדש. יום הולדת שמה.

ריקardo בוסקובויניק,
מנהל תחנת הדלק של אוושרי מזהה 20 שנה

ספר לשריון שיבוא מייד, וצעקה עליו. יום אחד אמרתי לאורי: מה יהיה ארך הסוף, וצעקה. אז הוא אמר: זה יותר לא יקרה, אתה לא תראה יותר דבר כזה. אמרותי: מה יש? שמת אותם בבית סוהר את הש"ן גימ"לים, כבר חינقت אותן? אז הוא אומר: לא, אני הוזתי את הבודק'ה יותר פנימה לכיוון המנהה, שלא תראה... זה נראה במשמעות של השריון: 'להזיז את הבודק'ה'...

* ראה גם כתבה בשם "הקרב על החיים 1964/55",
"בשוריון" גיליון 10, דצמבר 2000

קטע משיר שכתבה יעל בתו

התרגשות רבה ואני יודעת ממה
להתחליל ומה להגיד,
בעיקר לא רוצה לסכם
אלא רק להבטיח לעתיד
ולאחל לך עוד שנים טובות,
כמה שתבהיר,
כי הרוי זו האיכות ולא רק המספר.

אתה גינגי עקשן, אך מופלא!
זו זכות אמיתית עברוי להיות בתך!

ולפנינו סיום ומבליל העיב על
השמה והכיף
חבל שאמא לא זcta להשתתף.
מקווה שביגוד להיגיון,
היא צופה בנו ובך
ושותפה להגיה ומאושרת עברוך.

בני אוושרי וייסי וופר

לבנים אושרי,
בן דור הנחשונים של השרוון,
הדור שהקדים 'עשה לנשען',
הדור שסימן את הדרך
לדורות הבאים,
הדור אשר קם מול האש
כאשר ניצתה,
לבנים אושרי,
בஹייל שבעים,
שלוחה ברכת עמותת "יד לשרוון"

מעולות ים ההולדת

הנשים מכינות שייעורי בית של פ"ס...
ג' אבן מספר: בני ואני חברים הרבה מאד שנימ
והחברות שלנו התזדהה באופן מיוחד, כשהיינו
חנים בפורס, ושלם היינו צרים להכין כל מיני
עבדות. היינו שכנים, גנו ברמת השדרה. עם
העבודות הצבאיות - הערכות מצב, תרגילים -
ידענו להסתדר, היה לנו שיתוף פעולה הדוק.
הנקודה המענית הייתה הנשים. זבה (רעייתו
של אוושרי) ואתי; הן חשבו שכן באו להיות שכנות
ולשיותם קפה ביחד. הן לא תיארו להן מה חיכה
לهم שם. אנחנו מגיעים ופתאום החליטו ללמד
אותנו עברית והחליטו שאנו נעשה כל מיני
עבדות על החגים ועל תחבירים. וכל פעם איזה
מן מטבח אחר, כמו מטבח ישראל. בני ואני
נפגשנו והחלטנו שיצאת לא המחלקה שלנו. בקייזר,
הטילנו את המשימה על זבה ועל אמי והן עשו
את העבודות. אני מקבל את התוצאות - ציון גבוהה.
בני מקבל תוכאות - ציון נמור. אנחנו שמרנו על
שתיקה כל הזמן. בסוף באני,
בסוף פ"ס, ושרה (המודרך)
אומר לו: "תדע לך, שהעבודות
האלה היו מדייקות, שתיהן
זהות." אז מה דפקת אותה,
שואל בני..."

על לייבנין וויטון
טליק מספר על נעוריו בבאר
טוביה עם אורי רוזנלוום שנדר
אף הוא שם. "הנה, אורי
(רוזנלוום) ואני חברים,
בידידות אמיצה, עד הסוף.
 אנחנו גם המצאנו, במרקחה,
באוטו يوم בדיק, מכשור
לה:right; החרופות. אורי עבד
על מכשור זהה, על פיתוח
מכשור זהה, ואני עבדתי על
פיתוח מכשור זהה. אבל, אורי
לא ידע שאני עבד על זה, ואני
לא ידעתי שאורי עבד על
אותו נושא. זה היה מקרה.
ואגב, מקרה כזה כבר היה
בהיסטוריה, כشنיטון וליבנץ
המציאו באותו זמן, במקביל,

ינט בראון-אורד בתרו של אוושרי, מימינה ויקי אבן,
מאחוריו נראה ברוך הראל (פיקון) ומחרונו מוטחה ציפורי

ענקה גבורה של שאול שלו ז"ל

מותר ומנטה לחברו למאהika. הוא מזוהה כוחות ח"ר ונע אליויהם ואז הם מתגלים כlohמי ח"ר מצרי. הוא עוקף אותם, הוא כבר נע בלבד בטנק שלו, שאר כוח החילוץ פגע ומפוזר בשטח אך הוא דבק במשימה עד אשר הוא מצליח למצוא את חיליל המעוות. הוא מעלה על סיפון הטנק את כל 33 החילילים (!!!) ובמהירות נע לכיוון קו כוחותינו. תמנונה זו שע"ט נתק אדם" לא נראתה עדין מעל דפי ההיסטוריה והיא צריכה לשמש דוגם לחיקוי וסמל של "רעות שרידונאים".

למען האמת, זמן רב עבר מאותו יום קשה, ולי זו הפעם השניה בה אני מנשה לעשوت צדק אחרון ומקווה שהפעם זה יצליח. דוקא ביוםים אלו בו נשמעות טענות קשות כלפי הצבא באשר לערך העליון בחילוץ פצועים תחת אש, ולשלatta המשיר, את האמת ההיסטורית אסור להשכית.

שאול שלו נהרג מספר ימים לאחר מכן כאשר הוא מסתער בראש לוחמי הגדור לעבר מתחם "טלוזיה".

בכבוד ובתודה,
תא"ל (מיל') בני טרן

* "אביי לב" הוא שם הקוד של מבצע הצליפה במהלך מלחמת יוה"כ

המנשים לעוותה.
להלן תאור המעשה, שאינו במילים יבשות אליהם מהHIGH, ولو במעט, את אשר התרחש באותו שעת קשות. ביום 8 באוקטובר '73' בעצם ימי הבלימה, בגיןה המרכזית בתעלת סואץ, כאשר לא הייתה היכולת והאפשרות לחלץ את אותם לוחמי החטיבה היישולנית מן המעוותים בקו "בר-לב", ניבבו לוחמי מעוז "פורקן" (איסמעיליה) סלעים איתן ויעקש מוקפים על ידי המצריים. הם נלחמים על חייהם בחירוף נפש ומקשים עםليلת לילה לנוטש את המעוות ולהבור לקו כוחותינו, מפרק של כ-15 ק"מ. רס"ן מאירקה וייזל המ"פ, מפקד המעוות מתחילה בשעה 02:45 בראש חיליו במסע רגלי קשה בחילוץ העצמי לעבר קו כוחותינו תוך מעבר יעיפת מערכי הצבא המצרי המבוצר ולהימבה בהם. עם בוקר ב-9 באוקטובר, מקבל מג"ד 184 שאול שלו פקודת להבור ולהחלץ את חיליל המעוות. שאול שלו כוח המונה כ-2 טנקיים ו-4-5 נגמ"שי חרמ"ש. בראש הכוח נע המג"ד מערבה אל הלא נודע, בעומק המערך המצרי ומנסה לחברו למאירקה ואנשייו. תוך לחימה עיקשת בכוחות ח"ר מצרי מחופר המצויד בטילי נ"ט, כאשר רוב הכלים נפגעים ולכוח יש הרגים ופצועים רבים, אולם לב אישי וגבורה עילאיות הוא דבק במשימה, לא

שא"ל שאול שלו ז"ל היה מג"ד 184 בחטיבת 14 במהלך מלחמת יום ה-כיפורים. שניים מלווה אותו תחווה קשה של החמיצה וכישלון איש בכך שא"ל שאול שלו, מג"ד 184 לא זכה לקבל צל"ש על חלקו האישני בחילוץ לוחמי מעוז "פורקן" במהלך מלחמת יום ה-כיפורים (באותה תקופה שימושי כסגנו). והנה ממש ביום אלה "בוגרי הגדור" התארגנו בעמותה בשם "אביי לב" * ועומדים להוציאו לאור ספר על תולדות הגדור, אשר במרקזו מושתת הקרב של לוחמי. ושוב הציגו אותו ואשר החברים הרצון העז לגם לו לאמם שבטנק, להיסטוריה והמיתוס של חיל השירות שזכה חשוב לנו, כמו גם לערכי צה"ל ורוחו. כי במקרה זה הצדק חייב להישנות ולהיראות למרות אלו

קיים לתרום מיכלתנו לחיל השריון

ארגוני התעשייה האוורית שלחים
ברכת שלום ובטחון
למשפחות חיל השריון

התעשייה האוורית לישראל

דור של ענקים שהעניקו לנו את מASA הכסף

באוקטובר 1973 היה אמר אליעץ אלברט [אברהם] מנדרל, שהיה מפקד הכוחות המשוריינים בסיני, להתמנה כמפקד גיסות השריון. בשעות הקשות של מלחמת יום הכהפורים, ביום 13 באוקטובר 1973, יצא אליעץ אלברט לטיור בעמדות הקדמיות של כוחותיו. הנגמ"ש שבו היה ספג פגיעה ישירה והוא נהרג במקום. ביום 13 בנובמבר 2002 הוסף שמו של מחנה פלוגות שלי' קריית את, למחנה מנדרל. הוא בטקס רעליתו שולח ובני משפחתו, אליעץ פיקוד הדרום דורון אלמאג, חבריו לשירותו הצבאי עוד ממלחמות העצמאיות וחבריו השוריונים. הבאנו חלק מהדברים שנשאו לזכרו

אליעץ אלברט מנדרל ז"ל 1929-1973

משוגעים להפרחת הנגב שהקים דודו עמרם, שהיה מ"מ בפלוגת הסיור של אלברט. בזיכרונו, אלברט מגיע למטע התמרים עם הגיב' הצבאי, מודיע' חולצה ומצחוך לעבודות החקלאיות. גבר חזק, צעיר, נמרץ, שופע ביטחון ושמחה חיים. בזיכרונו גם ה-13 באוקטובר, בעיצומה של מלחמת יום כיפור, ואני כבר מפקד פלוגת צנחנים בחזית סיני, קילומטרים ספורים מדרום למפקדת האוגדה של אלברט והחלק מכוחות האוגדה. בצדורי אותו ים מנעה איל' הדיעה המרה שלאלברט נהרג ואלברט עבורי הוא בן דמותם של אבי ודודי, חלק ממיתוס של דור המקימים, החלוצים, החלמים והלוחמים. בפלוגתי כבר היו 4 הרוגים ו-11 פצועים. בתוכי דאגה עצומה לאחי ערן, מ"מ בחטיבה 7,

אלברט במלחמות העצמאיות, מASH המטושים המצריים, בפרקSID סופיר (יד מושב שפי), סייפור שאותו שמעתי מאבי' שעשרות פעמי' במהלך נסיעותינו לדרום. בזיכרונות ילדותי מצוים החופשים שבילתי בנאות הכךיר, היום מושב מדרום לים המלח ואז, בראשית שנות השישים, חוות של

דרךו של אלברט מבטא צבאיות,
חויריה לשלאות, נחשות והקרבה

שולח, ענת, סיגל, משפחת מנדרל מוקרי זכו של האלוף אלברט מנדרל ז"ל שבאו לבאן היום, מח"ט גבעתי, לוחמי חטיבת גבעתי.

בעורי המעד זהה היו מעמד מוגש במיוחד, שלאלברט היה חלק ממשפחתי. אלברט למד עם אביו במסך שלוש שנים בכיתה אחת בבית הספר מקס פין, שירות ביחידת הוווי בחטיבת גבעתי במלחמת העצמאיות,

היה מפקדו של דוד עמירים אברוצקי בפלוגת הסיור של גבעתי בראשית שנות החמשים, ולאחר שנרג במלחמות ים הכהפורים, רعيיתו שולח והבנתו ענת וסיגל, עברו לגור בחוות של דוד עמירים למשך מספר שנים. בין זיכרונות ילדותי מקופל סייפור פצעיתו של

ואהבה. דרכו של אלברט מבטאת הקרבה. המוכנות להגן על בני עמק, מולדתך ומשפחتك ולהקريب את חייך שלך למען האחורים. מסע הלחימה שלו לעצמאות ותקומה לא תם ודרכו של האלוף אלברט מנדר ז"ל, המשיך לעצב את מופת העשיה ומיתוס הגבורה כעמוד האש ההולך לפני המhana.

דורון אלמוני, אלוף פיקוד הדרום

אלוף אלברט [אברהם] מנדר ז"ל - נפש רגשה ומוח אנגלי

אלברט נמנה עם המפקדים שבילטו בייחודם. אישיותו, חיו ומוותו סמלו אولي יותר מגורלות אחרים את המסירות, האומץ וההקרבה, שהם יסודו עצמותו של צה"ל. הוא היה כל יכול מוצקות שלמה: אהת, רוחו ללא חת: צניעות וענווה, מ'ח'ד – ג'יס א', ותקיפות שאינה יודעת פשרות בכל הקשור במילוי החובה מאידך גיסא. ייחסו לחולת היהת לא רבב ושות בעיה אונשית לא הייתה קטנה מידי בעיניו. מכדי שיטפל בה. הוא ייחס בנפש רגשה ובמוח אנגלי, היה בו מיזוג של אמונה ושל שכלהות, לא היה יסודי ממן, ולא לו מתחרה בתchrom המתודה. החוש ליסודות והחתירה לשילימות, שהיו טבועים באופיו, לא הניחו לו להסתתק בקיום ולהשלים

שלוחה רדייתו של אלברט ואג'ו' דורון אלמוני, אלוף פיקוד הדרום בעת הטקס

עימו. השלים נתפסה בעיניו כמושג הנינת לישום הלכה למעשה במציאות, והוא לא הסתתק מעולם בחקליו. הוא חתר לשילימות, אך עם זאת ראשו לא היה בעננים. הוא תפס והבין כי הדברים יחסיים, ולכן ידע להפיק מן הזולות ומן הסביבה את מה שייכלו לתת ולא דרש מאחרים מה שלא ניתן למימוש. אפס, מעצמו טוב עד תום! אישיותו של האלוף אברהם מנדר, אלברט חברנו, תהיה מופת ללוחמי ישראל וזיכרו – דמות של מפקד שריון גדול.

מדברי אלוף (מיל') ישראל טל

ושיגל שגדלו ללא אב. אבא שהיה עימן בימי שהמחה ובימי עצב, אבא שאפשר לשוחח עימו, להיוועץ בו, לחוש אותו. אבא תומך ואוהב, אבא אמיתי לא מיתוס. ואני שואל את עצמי מה בין כאבם של הויחדים לקולקטיב האומי. ככל הנראה הכאב היה ויישאר כאבם של היחידים, אולם אומה שבה שבה רבים שותפים לאוטו כאב, היא אומה שבה כאב השכול הוא חלק מהמיתוס הלאומי נפל הנטונה במאבק על עצם קיומה. והכאב על אובדן של האלוף אלברט מנדר ז"ל הוא חלק מאותו מיתוס, הן בשל היותו אדם ולוחם והן בשל העובדה הקיצית הבכיר ביותר בצה"ל שנפל במהלך ים הכנפורים.

היום, 28 שנים לאחר מלחמת יום הכיפורים, לא שכחנו. המחויבות שלנו – לוחמי צה"ל ומפקדיו הקיימים, לדרכו ולשםו של האלוף אלברט מנדר ז"ל מתחמשת הلقאה למעשה כאן, היום במחנה פלוגות

גדוד 82 שלחם ברמת הגולן ורוק לקרהת סוף המלחמה נודע לי על נפילתו. هو אלה ימים קשים. חסנו שגורל המדינה מוטל על כתפיינו. לא הראשוניםעצמנו לכואב את נפילתם של חברי. המשכנו להלחם כאילו הם איתנו, כאילו הם ממשיכים להלחם לצידנו.

אומרים שמחנה הגדול של יחידה מתmesh ביכולתה להמשיך ולבצע את משימותיה לאחר שمفקדה נפל בקרב. דעתו לי שבמפקדת האוגדה היו שפרצו בכדי לאחר ששמעו על נפילת אלברט, אולם האוגדה המשיכה להלחם בחירוף נפש. ורוחו של אלברט הייתה עם הלוחמים. בليل ה-13 באוקטובר עמדתי בראש כוח משימה שחדר לעומק השטח בגין וADI מבוקע, לשימושת צפפת וסיו"ר, קלימטרים ספורים מפקדת דיוויזיה 19 המצרית. בבורק ה-14 באוקטובר, פחות מיממה לאחר נפילתו של אלברט, הינו נתונים במקפה הגדולה ביותר שבייצעו כוחות

השריון המצריים במהלך יום הכיפורים. במלחמות מתקפה משולבת של מאות טנקים, גם"שימים וארטילריה. היה זה גם הניצחון המשמעותי ביותר של כוחות צה"ל בחזית סיני, מאז תחילת המלחמה, ניצחון שיצר מבצע הצלחה והשגת הכרעה.

בצוהר ה-14 באוקטובר נבלמה מתקפת הכוחות המצריים. עשרה טנקים ונגמ"שים מצריים בערו כאבוקות. הכוחות המצריים פנו לאחר מכן לבנסיגיה מבוהלת וחזרה לעבר התעללה. רוחו של אלברט הייתה עם הלוחמים. רוח הנחיות, רוח הגבורה, רוח ההכרעה.

רוח ההקרבה.

– מחנה המשמש כמפקדת חטיבת גבעתי, בעצם הסבת שם המחנה מהחנה פלוגות למחנה מנדר. המחויבות אינה רק לשם, המחויבות היא בעיירה בדרך.

ודרכו של אלברט מסמלת דור שלם, דור של ענקיים שהעניקו לנו את מגש הכסף. דרכו של אלברט מסמלת את העלייה וקשייה, את ההגשמה, הצינותות המתחדשת, הרוץ להקים בית לאומי, מדינה חזקה. דרכו של אלברט מבטאת מנהיגות, נחישות, מצביות, חתירה לשלמות ומצוינות בצד רגשות

מלחמה אני מבקש לומר משחו על המחר, הכאב והשכול, באב השכול הוא כאב אcor, כאב ההולך ומעצימים עם השניים. פצע שותת שלילום אינו נרפא. שולח, רعيיתו של אלברט ממשיכת לכואב יום אחר יום, לילה אחר לילה, שנה אחר שנה את העובדה שאלברט אהובה לא שב מן הקרב. להמשיך, לגדל את הבנות, לכואב, להתגעגע, להתבונן בתמנונות, לצלול לעולם הזיכרונות ולנסות למצוא תכלית וסיבה להמשיך. מי יכול לאמוד את אהבה של אישת שכלה? מי יכול להבין את סבלן של הבנות ענת

במלחמת ששת הימים גויסה החטיבה והוצאה מול הדיוויזיות המצריות בסיני. אחר-כך הועברה מרבית החטיבה לרמתה-הגולן לעמדות מול הכוחות הסוריים. אלברט פיקד על הקבוצות המפורסמים בקULAה וזרעה. ההבקעה של החטיבה גרמה להתקפות רבות המעורך הסורי מסביב. למחזרת הגיעו כוחות החטיבה הפתוח קונייניה. לאחר המלחמה, ב-1968 מונה לסגן מפקד גיסות השריון. ב-1972 הועלה לדרגת אלוף וגונמן למפקד כוחות צה"ל בסיני. באוקטובר 1973 היה אמור להתמנה כמפקד גיסות השריון. אז פרצה מלחמת ים הים היפופורים. אוגדת סייני ניילה קבוצות עוקבות מדם בחזית תעלת סואץ כדי לננוו מהמצרים לחדר לתוכן מדינת ישראל. ביום 13 באוקטובר 1973 בהיותו בסירע בעמדות הקדמיות של כוחותינו, ספג הנגמ"ש שבו היה פגיעה ישירה והוא נהרג במקומו.

בפעולות התגמול. קיבל את הפיקוד על הסירות החטיבתיות, היה "שועל שמשון". בשנת 1955 התמנה למפקד ענף ח"ר בבה"ס לחיל הרגלים והשתחרר מבצע חדש. אחר-כך מונה למ"ד 51 בחטיבת גולני. ב-1959 עבר הסבה לשריון והתמנה מג"ד 52 בחטיבה. 7 שנה אחר-כך כבר התמנה למפקד קורס מ"פים שרין. ב-1962 היה לسان מפקד חטיבה 7, ונישא לשולמית. היה סמח"ט מילואים, מ"ט 8 והקים את מתן האימונים לשריון בצללים.

אלברט מנדר נולד בשנת 1929 באוסטריה, עלה לארץ בשנת 1940 על האונייה "סקירה" שהייתה האחרונה שהושיטה לעגון בנמל הארץ, ובכך ניצל מן השואה. למד בבה"ס "המנחיל" ועבר תבלי קליטה בארץ-ישראל. בשנת 1946, בהיותו בן 17, הגיעו הצלטרף לשירות הגנה. השתתף במלחמות העצמאויות כמפקד כיתה מבצע "יחשון", כמפקד גדוד "אורבן". בתום המבצע אורגן הגדוד מחדש בגודל 54 של חטיבת גבעתי. הפלוגה בה שירת בגדוד 54 של חטיבת גבעתי. הפלוגה בה שירת הפלוגה לפוגות "שועל שמשון" המפורסמת. ב-

1949 סיים את קורס הקצינים ומונה למ"מ. הוא השתחרר מצה"ב בשנת 1949 ולאחר תקופה קצרה חוזר לשירות קבוע, לביקש מפקדיו. הוא מונה לקצין המבצעים של גודל 52 בחטיבת גבעתי. בתפקידו השותף השווים בגודל השותף.

רחוב היכרין ע"ש אלבָטַז מַנְדֵל ז"ל במחנה שלו שם

בחזית ומה שומעים מאלברט. ופתחום היא נעלמה. "יפה שלוה?" אני שואלת בין דמדומי ההכרה והשינה הטרופפה ולא מקבלת תשובה. הטרוניזטורה הקטן שהיא ליד מיטני נעלם ואני מבקשת לראות חדשות בטלוויזיה. אם לא מתחממת ממנה אבל אני לאותה. אימה קוראת לאחד האחים במחילה והוא מדריך את המכשיר ויוצא מן החדר. מחרות החדרונות מתחילה בידיעה על מותו של אלברט. אני מותישת ב觅יה ומסירה את מסכת החמצוץ מפניי וקוראת לאימה היא נכסת מיד לחדר ואני מספרת לה, 'אני יודעת' היא מלמלת ושתיו פורצות במכבי'....

פעם ואשונה אני בוכה, אין לי אורייר ואימה מתהנתת שאחזר את מסכת החמצוץ. אין לי כוח להתנגד. הכאבים הופכים טיפשיים מול הידיעה המרה אלברט איננו. שולח איבדה את אהובתו. ענט וסיגל איבדו את אבא שלהם. אני איבדתי את האיש והמפקד שהיה וודנו חלק חשוב ומשמעותי מראשת חי. מאז אני מתגעגע. המהשבות "מה היה אילו" לא חלות. אחרי שוכתי להכיר ולהזכיר את אלברט, כפי שהוא - אדם!

*ענט יהלום שירותה כחילתית בעת מלחמת ים הים היפופורים בגודל הטענים 184 באגדה 252 בסיני ובכפעה בהתקפת המטוסים המצריים. היא קבוצה משפחה של אלף מנדר

מהתרגשות. הר"ש יוצא וסגור את הדלת מאחוריו. "шибילדתי" אומר אלברט ושנינו מחייכים בתחושה של שחזור... "עמדתי בהבטחת" אני אומרת, סימתי בהצטיינות קורס מפקדות ואפשרו לי לחזור את מקום השירות, קינית ח'ן' ראשית שימה אוטי לשיחת שיבוץ הרימה גבוה על רצוני לשורת בסיני ושאלת אם יש בעיות ביתית ולכן בחורת לשות כל-כך וחוך. אחריו שהברhti לה כי רצוני נובע דווקא מודל ושביל זה כמעט כמו שרת עם אבא, היא קיבלה זאת ושלחה אותו לסופ' העולם לסייע.

---חולפים שלושה שבועות ורוחות מלחמה במסווה של "תרגיל צבאי מצרי" מרחפות באוויר. קוי הטלפון מסני לאזר נחסמים וולשכה הופכת לחדר מלחמה מאולתר. שאול של, המג"ד החדש, אוסף את הקצינים והם יורדים לחדר' בחד בימי, שמעיטי ממנו משפטך וזה קצ"ר אם תהי חיילת למופת תקבל כל מה שתבקשי". "אני מתהיבת בפניך" ענית לו מיד. "אם אני מתחייב אמר וחיבק אותי בחום אביה מוכך. קיץ 1972 אני מתיצבת בלשכתו. הר"ש מנחה אותי לפני הכניסה לפגשיה "עליך להציגו לאלו שנשאת נכסת וגם בשאות יוצאת". מיישר לי את הדרגות, מסדר את סדר הדרקה החדש שעל כתפי, מהדק את הכומתה של אטיול וمبיט בי כאותם "דע" בפניי מי את עומדת..." אני עומדת מותחה ומצדעה לאלה, הוא מצדיע לי בחזרה ומזמין אותי לשבת. שום שיר לא זו בפניו ולשינה אחת אנחנו זרים. ליבי פועם

אלבָטַז מַנְדֵל ז"ל האיש והזכרן *

אלברט של זיכרונות ילדותי הוא בן דמותו של אביו. שניהם גובים, בהרי שער וכחול עיניים. אנסים של דעת הומור ורעות גדולה השווים זה זהה בתהילה הנקון לפי כל היחסים שהכרו בביינו הכל מופקד ומודד וממושמע. שבת בבורק בビינו בכנות. שלוה ואלברט, ענת וסיגל וכמו תמיד במפגשים האלה באוירה משפחתי, משוחררת, רוויות הומרו וגם פנים שמריציניות לפעת שואל שאלת את אחת מהילדים ומצביע לתשובתה בדריכות וכל עולמו מרווח כרגע ב"מה אומרת הקטנה". לימים כשנהתי חילית תחת פיקודו, ראיתי אותו פעם בתדריך ציצינים ופנוי היו דרכונים וקסובים כמו אז... עבר גיב יוציא לכח' נפגשו באירוע משפחתי והוא אז הוא שאל לתוכניותי. כשביקשתי את עזותו לשורת בסיני, שמעיטי ממנו משפטך וזה קצ"ר אם תהי חיילת למופת תקבל כל מה שתבקשי". "אני מתהיבת בפניך" ענית לו מיד. "אם אני מתחייב אמר וחיבק אותי בחום אביה מוכך. קיץ 1972 אני מתיצבת בלשכתו. הר"ש מנחה אותי לפני הכניסה לפגשיה "עליך להציגו לאלו שנשאת נכסת וגם בשאות יוצאת". מיישר לי את הדרגות, מסדר את סדר הדרקה החדש שעל כתפי, מהדק את הכומתה של אטיול ומביט בי כאותם "דע" בפניי מי את עומדת..." אני עומדת מותחה ומצדעה לאלה, הוא מצדיע לי בחזרה ומזמין אותי לשבת. שום שיר לא זו בפניו ולשינה אחת אנחנו זרים. ליבי פועם

צעדת לטרון ה-12

השדרון בעקבות לוחמים

מומלץ למשפחות

מסלול קצר
מסלול למטייבים לכת

תקיים בחול המועד פסח
ביום שני י"ט בניסן תשס"ב
1 באפריל 2002

הזינוק בשעה 14:00 מ"ד לשדרון"
משתתפים ונוהנים!

פרטים והרשמה:
אתר "יד לשדרון" בטל' 88-9255260; מרכז הפועל, ספורט עימי – פרץ מאיר בטל' 22-5613322-03
איגוד ספורט עימי – שירלי בטל' 11-5621444; מפקחת קצין השדרון הראשי בטל' 88-8619498
דוואר אלקטרוני: bezeqint.net@yadlashiryon@interpage.co.il

יחד איתכם בחזית הטכנולוגיה

פניציה, יצירנית הזכוכית המובילה בישראל

פניציה אמריקה-ישראל (זכוכית שטוחה) בע"מ נמנית עם המפעלים המתקדמים בעולם בתחום תעשיית הזכוכית והינה הייצן הישראלי המוביל של מוצרי הזכוכית המיוצרים בשיטות טכנולוגיות מהחדשניות והמתוחכבות ביותר בתעשייה הזכוכית השטוחה.

لمפעל פניציה מוצרים איקוטים בעלי שם עולמי המשמשים לתעשיות רבות ומגוונות בארץ וב בחו"ל: תעשיית בטיחוניות, תעשיית הבניין, תעשיית הריהום, תעשיית הרכב, תעשיית מוצרי חשמל ועוד.

מרכז הזמנות טל: 04-6410279, 04-6410270

פניציה

אמריקה ישראל (זכוכית שטוחה) בע"מ

א.ת. צפורית ת.ד. 703 נצרת עילית 17053 טל: 04-6410361 פקס: 04-6519237 יוז, הדרכה ושירות: 252 04-6410278/252

ה"יילדים" ה"בית הספר לטנקייסטים" 1948

סא"ל (מיל') דר' עמיד ברזון

סמל חטיבה 8 במהלך הלחמה העצמאית

"מספרים: [כוח אדם]
כמו בשבוע הרביעי
בתוספת 76 ילדים
מהגדן"ע" (רק חלקם
היי אכן גדן"עים). מי
היי ה"ילדים" הללו
ומדוע כו? בחודש
מאי 1948 החלו צבאות
מדינות ערבי בפלישתם
למדינת ישראל שזה עתה
נולדה, והמדינה מצאה עצמה
עומדת במלחמה קשה על
קיומה. השחיקה הרבה של
הלוחמים והעיפויות שהצטברה בקרב
הלחויות הלחמות הביאו למסקנה שבשבוע
הירום לאומית יש הכרה במיצוי יתר של כוח האדם
המצוי – דהיום, לגיס, גם את ילדי שנות 1931,
שעד כה היו פטורים מוגיס. לדרישת זה והנגדו
ארגוני הורים ואנשי חינוך, שסבירו שצורך לפטור
מגיס את הגילאים 16.5–17.5 ולאפשר לאלה
שלמדו בבית הספר התיכוניים לסייע את לימודייהם.
הושגה פשרה ולפיה יליידי 1931 תיתיצבו לאימונים
במשך חודשים, ואלה מבנייהם אשר יגיסו בגמר
האמונות – לא ישוטפו בפעולות קורביות. החל
מיוני 1948 נערכו אימונים במסגרת הגדן"ע. אחת
מפelogות האימונים הועברה עם סיום האימון
לחטיבה 8 לבית ספר לטנקייסטים, כדי שאנשיה
יוכשרו צוותי טנקים. הנערים הצערירים ילידי 1931
הגיעו לחטיבה 8 שאנשי צוותי הטנקים הוותיקים

התעופה לוד ומפקדו היה סגן ראשון פרידיננד
רוזהטיין (כיום אל"ם מיל'ן רוזט), סגן המפקד –
אשר גורפיין, מדריך ראשי – רס"ן דן סמואל (נכדו
של הלורד הרברט סמואל) ומדריכים נוספים.
החניכים הראשונים בבתי הספר היו חילילים ותיקים
מגדור הטנקים, 82, שלא היו קודם לכן אנשי צוות.
מאוחר יותר ובמקביל לקורס זה החל בית הספר
בחכירה בהיקף גדול יותר כדי לאיש את הטנקים
שעירקון של הקמת בסיסי הדרכה מחוץ

"הילדים מהגדן"ע"
בדוח של מפקד "בית ספר לטנקייסטים" לשבוע
שחל בין 12 ל-18 בספטמבר 1948 נכתב:

בית הספר לטנקייסטים
כאשר נכנסה הפוגה
השנייה של מלחמת
העצמאות לתוכה (ב-
18 ביולי 1948 בשעה
1900), לא נקבעה לה מועד
סיום. צה"ל ניצל את
הפוגה להתרוגנות
והכנות לקראת חידוש
המלחמה, מתוך הנחה כי
תתרחש בעתיד במועד בלתי
ידוע. פיתוח הכוח המשוריין של
צה"ל עבר גם הוא שינוי מוחותי.

מאלאתו של אמצעים ושל כוח אדם שייקחו
חק בקרובות המתחוללים, לתכנון ופיתוח, שיישאו
את פירוטיהם בהמשך. הוחל בחיפוש
טנקים בינויים בחו"ל (באוגוסט 1948 נרכשו
באייטליה 30 טנקים שונים לא קנים) ובמקביל
הועלה הצורך בהכשרה נרחבת של צוותים
להפעלתם.
חטיבה 8, שבסיסה העיקרי היה שדה התעופה
לוד, זימה את הקמתו של בית ספר לטנקייסטים.
מטרותיו היו: רענון הידע של צוותי הטנקים
הקיים והקשר צוותי טנקים נוספים. צה"ל,
שביעירקון של הקמת בסיסי הדרכה מחוץ
למערכת ההדרכה, הסכים לכך ללא התלהבות
משום הכרתו במצבות העוגמה – מיעוט הטנקים
הקיימים, לא אפשר הוצאה חלק מהם מהחטיבה
8. בית הספר הוקם בתחילת אוגוסט בשדה

ה"ילדיים" מביה"ס לטנקיסטים על רקע אודיטוריום המרכבה בלטרון

לטנקיסטים. שיבת זרקה בשער ראשם של הילדים מ-1948, פה ושם בלבו קרחות וגם הגוף הצער לשעבר זכה לממדים אחרים. אך עד מהרה נראה היה שהרהור שאפפה אותם עבר לא פגה. הזחלפו סייפור זיכרונות והוו, הזכרו משובות הנערומים, מתיחות ואירועים אחרים. והנה הם שוב אותה קבוצה שהתכלדה במהלך קורס הטנקיסטים הראשון וכאילו לא חלפו 52 שנים מאז.

ברכה ממפקד הקורס, שטטמעי בראיות נוצר מנו לחתה בה החלק. נשאו דברים החניכים שיזמו את הפגישה, ויישב ראש העמותה והוזג בפניהם סרט על השירון של טנק השerman. שנראה כמוינן מדע דימויי לאנשי ה忠ות של טנק השerman. נשמעה גם ביקורת על העדר סמל חטיבת 8 מ-1948 בין נסי החטיבות של בטלרונו, על כך שהקורס שליהם לא נכל במנין קורסי מקצועות הטנקים של השירון וחינויו לא זכו לקבל אתאות הטנקיסט, אך לא היה בכך כדי להמעיט מוגול חווית הפגישה המהודשת.

(במפגש באוקטובר 2001 הובטה להיענות לדרישת ה"ילדיים" בעניין הצבת דגל חטיבת 8 והענקת מהדורה מיוחדת של אות הטנקיסט לאותם "ילדיים" בוגרי בית"ס, ולטנקיסטים בפלוגת הטנקים של גוד 82 בחטיבת 8)

האם פגישה זו היא אירוע חד-פעמי או תחילתה של

פגישות נוספות בעיתך? לאור ההתהבות של בני

ה-70 פלוס וההתרגשות מעצם המפש芳ש אפשר להניח

בסבירות רבה כי אכן יתקיימו פגישות נוספות.

ישומכו צוותי טנקים. אולם ככל שהאימונים נמשכו – רמתם המקצועית עלה. בסיכום "תמונה", שהייתה בעצם התרגיל המסכם שנערך בסיום הקורס, הוערכו רובם ברמה שבין טובים לטוביים מאוד.

בסוף אפריל 1949 פורקו חטיבת 8 ו"בית הספר לטנקיסטים". מרבית אנשי הקורס שמנה 60 חניכים שסיימו את האימון, עברו לגדוד 82 ואיתו את פלוגה א', שתפקידו ארוכה היה פלוגת הטנקים המבצעית היחידה בגודו. ב-1950 הם השתחררו משרות סדר והוצבו למרכז טנק השerman במילואים. בוגרי בית הספר השתתפו בשלוש הפלוגאות – מלחתת שניי, מלחתת ששת הימים ומלחתת ים הכנופיות. כיניסת טנקים חדשים יוגה לשירון, שהחליפו את טנק השerman, והתקדמותם בגיל של ה"ילדיים" נתנו את אותותיהם וכיום הם פטורים, כמובן, משירות מילואים.

פגישת חזרה מרתתקת

כ-52 שנים חלפו מסיים השרותם כטנקיסטים מבלי שנשمر הקשר ביניהם. קבוצה קטנה החליטה שהגיע הזמן ליום פגישה מחודשת של החניכים, סגל המדריכים ונשותיהם. בסיו"ע עמותת "יד לשירון" אורגנה הפגישה שהתקיימה בלטרון ב-30 באוקטובר 2001. לא כלם הגיעו אליו, שלושה מהם נפלו בשירותם הצבאי ו עוד כמה נפטרו מסיבות שונות. הזמן שחלף הכאב בתחילת הפגישה. האנשים שהגיעו לפגישת היו שונים מאוד מאותם נערים צעירים שנפגשו בבית ספר

שלה היו אנשי מ"ל (מתנדבי חוץ לארץ) וגח"ל (גיאוס חוץ לארץ) ששירתו ביחידות שרין בעת מלחמת העולם השנייה. מתוך תערובת של חיבה וקנטורם הם זכו לכינוי "ילדיים".

האימונים בבית הספר לטנקיסטים הושפעו מהביעיות שהיינו נחלת השירות שלנו. את שפת חיל המדריכים (אנגלית או רוסית) היה צריך לתרגם לעברית; שיטות תפעול השירות שהיו מקובלות בגודו 82 התבוססו על השיטה האנגלית-סקוטית שהייתה נהוגה בפלוגה א' ושכללה שני טנקים קרומוול וטנק אחד שרמן, ועל השיטה הסובייטית שהייתה נהוגה בפלוגה ו' שכלה טנקים הוצ'קיס 39; מושגים ופקודות שניתנו בשפה הגרמנית או האנגלית היה צריך לבחון ותרגמו לעברית; לא היה ידוע איזה תותחים יוכבבו בטנקים השרמן שנרכשו מארצות הברית (תווחיהם יוכבבו בטנקים חובי ווחצאו מושבוש). על כל אלה נוסך מרווח הטנקים שהוקצו לבית הספר.

החניכים הצעריים היו מלאי רוח שובבות וסgal בית הספר השקיע عمل רב בהקנית היגיינה משמעת ועובדיה. עניין זה לא עלה תמיד יפה גם מושום שההדריכה סבלה ממחסום מיוחד הדורש לאימונים. הלימודים כללו שימוש במכשירי קשר (מ.ק. 19), מכונאות, נהוגה במשאית ובטנק שרמן, שנרככה על מסלולי שדה התעופה הריקים, תותחי 37 מ"מ, 2 ליטראות ו-75 מ"מ ואימון צוות. בתחילת שורה אכבה מסויימת מרמות ובחילוף פברואר 1949 הערך המדריך הראשי שرك כ-20 עד 25 חניכים

ה조מן שחלד איננו מקהה את עצמת

ככל שנה התקיימה העצרת השנתית של חיל השריון לאחר לטרון בהשתתפות המשפחות השוכנות, מפקדי השריון והילוי ומוקרי זכרם של הנופלים. השחתפו גם שר הביטחון, הרמטכ"ל וחברי המטה הכללי. חיים שנתקעעים ללא עת מותרים פצע רוחני שאין מא길 ומשאירים את בני המשפחות להתחזקות יומיומית עם השcoal. עצרת שנתית זו היא אות להזדהות של חיל השריון עם המשפחות השוכנות. חיל השריון ועמותת י"ד לשוריון פעulis כל מאות השנה להנצחת הנופלים, להעמקת הזיכרון ולהטמעת המורשת של יקירינו בקרוב הדור הצעיר. הבאנו חלק מן הדברים שנאמרו בעצרה שהתקיימה ביום 18 באוקטובר 2002.

העצרת שנערכה בסימן "בעוח רוחם"

מולו בספסלים. אתם, שכמו השחקנים, עוטים מסיכות וקישוטים ואיפור ועוזיות-פנים, אתם שמחיכים לכל עבר בדמיעה נסתרת וממשיכים את מדרגות החיים, אתם כולכם, הגיבורים האמתיים! ואתם מנהיגי אומה, והגבורים של כולנו, עשו הכל שנוכל策יעוד במעלה המדרגה, שיצליה להגעה מכאן ולשם בטחה, לא נקבים בגוף, בפה ובשמה. שלא עוד קדיש ישמעו! שתוכלו, תמיד, להבטיח במראה, ובפנינו, שעשיתם, עשינו הכל ושתמידנו עוד עוד! לגיבורים האלה, להורים, לילדים לאלמנות ולמשפחות ולכלנוotros אתם חיבים את המנון והתקווה. אני לווח' ידם אחי, גיבורו, חברי לאוותה גבורה!
אבא של שי גrin

העצרת משלבת את הגבורה עם זיכרון הלוחמים
משפחות קרות, העצרת במקום ההיסטורי זה שבו נערכו קרבות הגבורה של המלחמה לעצמות ישראל משלבת את הגבורה עם זיכרונות הלוחמים, את הכאב החד והמתמשך על נפילתם עם הגאווה על גבורתם.

הפרסום, זכה בתשבחות, ועובדותיו יצירטו, מעטרות רבות מהווית החיים. במהלך חייו, כחבר, כחייל לוחם, ושירותו המילואים היה לו עוד אחת שמחות יצירה, ושירותו המילואים היה לו עוד אחת מאותה הויה. בעיניהם נוצחות דמעות, אנחנו כوابים וחובקים בזרועותם חברים ידידים, ומשפחות השוריון כולה. צבא שלם של אהובים ותוהם תקווה להמשך יצירת-חיים שנעתקה. בשטף מרוצת החיים ובעוניהם הרבים לאין ספור, ויחד עם זה בהתהמוגם לנוף-אדירים אחדיד של טبع ואנוש, בריאה וקוקע, כפר גלובלי שניבט גם במרקע. נקישה אותה בדלת, מראה מדים ופנסים קופאות במשalah, לעולם לא עוד נדע, מטביעים באחת אותה יצירה נפלאה, של חיים צעירים. שי שלנו, נפל לפני מעט למלואים דו-יום. רימון שהשליך והחטיא, קטע באחת חי'י ומיצר, חיים צעירים ומדהימים. האמן שرأיתו את החיים שונה מזו של יתר האדים, תרה ומתחשת אחריו היפוי, זה האלים היחיד השובי בתוך ההויה בטבע ובנפשו של היוצר. וכשנמצאת, מבקשת עצמה החוויה פורבן ביצירה. שי, שהספיק במהלך חיים קצרים לעשות לען-

אנו זוכרים אוטם ותיקים וועלם, בני כל הדורות והאמונות, את לוחמי תש"ח שהסתערו על מבצר זה, את לוחמי כל המלחמות, הקרבנות, חללי התאותות והמצפים, ואת אביהו המרכבה של הזמן הזה. אנו זוכרים אותם. את הבנים והבנות. דמותם לא מטה מליבנו. עביני רוחנו עולות דמויות הנערים המאובקים, על מרכבות הברזל ומכוונות הפלדה, מאמינים בדרכם ובמשימותיהם וידיעים כי על כתף כל אחת ואחד מהם מונח ביטחון האומה. מכובדי,

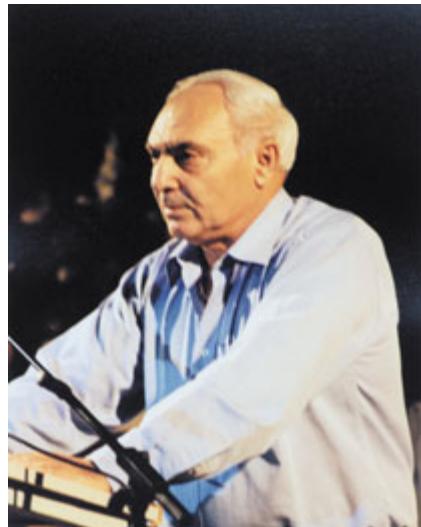
עוצמתנו היא ביכולתנו להמשיך בשגרות החיים, ולעמדו איתנים וזוקפים, בלכידות, באחדות, ובקשר העמידה יוצאת הדופן של החברה בישראל, יחד עם חוסנו וחישותו של צה"ל. אנו מധיכים לשלים ווזרים בו, אך יודעים לנכונים להגן על עצמנו ועל זכותנו לחיות בארץנו. אנו נחושים לעשות את כל המאמצים להבטיח ולמשוך זכותנו זו, להילחם בטרור ובמשלחיו ולהבריעם. ברוח איתה נמשיך במשימה ואנו נצלה. גם אם תארך המערה, נתחזק מפן המשפחות, ממעין תעומות וצנופיה, הנפש שלנו. נשאב כוחנו מאומץ ליבם של בנייכם, ומורשתם. גם אם תארך המערה עוד נזכה להגשים תקנות ותקות בניכן. נחיה כאן כעם חופשי ובטוח, בשלום.

חייבים ומפקדי חיל השריון וצה"ל כולם, גם אלו הניתבים בשעות אלו ממש על משמרותם, ובמבקשים להציגו לנו משפחות יקרות, ולזכר בניכם, רעינו האמיצים, אשר לא שבו מן המערה. מכאן, מבקש אני לשאת אתכם תפילה לשלוום ולשלום מדינת ישראל: "אבינו שבשמי, ברך את מדינת ישראל, חזק ידי מגינה והנהילים ישועה ועתרת נצחון טערטם. ונתת שלום בארץ ושמחה עולם ליוsbיה".

יהי זכר הבנים ברוך.
הרמטכ"ל רב-אלוף שאול מופז

כאן מתבררת כוחה של לנידות ומחויבות לחברים ולחברה

במהלך השנה ניצבים אנו מול כותל השמות ובלב רוטט מהתרגשות ובאוזן קשובה, ומאיינם לשתקות, מניסים להבק את הלא נתן ולהזכיר בונחוכתנו את יקיריכם. הערוב, לפני תחילת העצרת, ניצבנו מפקדי השריון בסדר ובמלואם, ליד כותל

יז"ר העמומה אלון (MAIL) חיים ארץ

אבל, שכול וחיים חסרים – חסרים את יקריםם. עצב וכאב טובעים בהישגים הגודלים של המדינה בכל תחומי החיים. עם ישראל אל מגלה כוורת עמידה וסבלנות. גורמי הטדור והאלימות לא ישברו את רוחו של עם ישראל, כי זו מטרתם ואותה לא יצילחו לממש. נזכיר את הנופלים, בניים יקרים, נזכיר אותם לעד כלוחמים אמיתיים, נאמנים, נעמנים לעם למדינתה אשר הילכו למשימה לה נשלחו, ולצערנו לא שבו מהמערכה.

יהי זכר הנופלים ברוך.

שר הביטחון בנימין בן אליעזר

שעטחנו היא ביכולתו להמשיך בשגרות החיים

משפחות יקרות, מדינת ישראל מצויה בתקופה אורוכה של לחימה מורכבת וקשה בטרור. אנו עם וחברה, היודיעים מלחמה, דמע וכאב. האב האלאומי והציבורי חبور לאבל האיש, האבל של כל אחד ואחת מכם. זכר הבן, הנערוים שלא בשלול, החן והחומרה שנטעו באחת, צורבים וכואבים גם היום כבכל ימות השנה.

שר הביטחון מר בנימין בן אליעזר והרמטכ"ל ראי' שאול מופז

זכרון וגבורה לוחמי השריון – החיל שהלך בכל מלחמות ישראל לפני המלחנה ואשר היהוה ומהווה את הכוח המכריע בקרב היבשה, שילוב של עוצמת הפלדה עם יכולות של לוחמים.

קיירות הזיכרן כאן באתר, המכובד והמכבד את הנופלים, מלאים בשמות של לוחמים עטורי תהילה, שלכל אחד מהם סיפור של גבורה. סיפורם של אלה אשר נתנו נפשם למען מטרה נשובה – ביטחונם של ילדינו, בטיחונם של אזרחיה מדינת ישראל, שמאז הקמתה קמו לה אויבים הרוצים בכל יום וכל שעיה לזרע מות וscalar בישראל, כדי לשבור את רוחו של העם הזה. אויבים המתקשים לחיות לצידו של עם דמוקרטי, שוחרר שלום ושלולה. לא יוכל הם לעצמותו של צה"ל ביבשה, באוויר ובים. לא יוכל הם לפלאה, לטכנולוגיה המתקדמת של הטנק, של התותח, של המטוס ושל הספינה, אך בעיקר לא יוכל הם לאיכותו של האדם הלוחם שבתוכם. הפער האנושי – האיכוטי יישאר לעולם והוא המבטיח לנו, כי לא יוכל לעקור את השורשים החזקים של עם ישראל בארץ. בטרור לא יכניעונו, אם ירצו בשלום יטרכו להוכיח כי הם זונים את דרך הטרוור והאלימות, ואם לא – נביא אותם להבין את מחיר ההפסד, את האובדן שהם מבאים על עםם. במערכות הזה נעמדו וננכח. עם ישראל נדרש לנוכח עמידה, סבלנות ואורך רוח. אין פתרונות קסם לעימות המזוין שהוא עומדים בו.

משמעות יקרים,

החוון שאותן מגילות, בכabcן היומיומי על אובדן יקרים – יקרים משמש עדות חייה להוציאו הנפשי של עם ישראל כולם. אתנו נושאთ את המהיר הכבד שאנו משלמים יומיום למען קיומה וביתחונה של הארץ. אין במילים של נחמה, אך יש בהן הודותות עם כאבכון, הבנה לחוש שאותן חשות, ללא יכולת למלא אותן.

כל אחד מאייתנו, בלבבו פנימה, יש מוקעה עצומה וכאב גדול, כאב על אובדן בניים יקרים, של חברי לנשק ולמשימה, עלמות שהיו ואננו, חיים שחיי במלוא פריחתם והשארו חללים ריקים. זהה תחושתי, אבל זו בעיקר מציאות חייכם, מיום נפל יקריםם, מיום שבו התודעתם למשמעות של

שמחים, שובה ה' את שבותנו כאפיקים בנבג, הזורעים בדמעה ברינה יקטרו. הלוך לך ובכלה נושא משך הזרע, באו-יבוא ברינה נושא אלומותיו." ברך את ענק ישראל בברכת השלום, הרעות ואהבת חיים, ויראו כל עמי הארץ ושוכני תבל, כי ברכת ה' מלואה את מעשה ידינו, ונעם ה' על הארץ נ' וצבאנו אמן ואמן.

אל"ם הרב ישראל זינגרוביץ

הזען שחלק אין מקהה את עצמת הנאכ
היום אנו מתייחדים עם 4873 חללי חיל השריון שנפלו במערכות ישראל ושמותיהם צורבים על כותל השמות. הם הקריבו את חייהם במאהב מתמשך על זכותה של מדינת ישראל להתקיים. הם נפלו במלחמות העצמאיות, וברבות על טרזון, במלחמות קדש ובפעולות התגמול, במלחמות ששת הימים ובמלחמות התחשה, במלחמות יום היכורים, במלחמה לבנון ובפעילות בייחונית עד היום.

הזמן שחלף אין מקהה את עצמת הכאב ואת תחשות האובדן המלואה את זכרם של לוחמי השריון. ככלנו, משפחות יקרות, זוכרים את יקירנו כפי שהיו לפני שהלכו מאיינו. אנו חכרי עמותת יד לשרון בטלרין פועלים כדי להעלוט את זכרם של הנופלים כל ימות השנה. מאות אלפי המבקרים ביד לשרון רואים את השמות על הכותל, מניחים זרים ולומדים על מעשי הנבורה של לוחמי השריון, הם לומדים את העריצים שהיו הבסיס להתנדבות ולרוח הלחימה והקרבה שאיפינו את הנופלים והם מבינים את מחיר יקר שלילמו הנופלים, משפחות יקרות ומדיינת ישראל, כדי להחיות בטיבו. משפחות יקרות, גם לאחר שהלכו מאיינו ממשיכים יקירכם לתורום לחיזוק רוחם של המבקרים ביד לשרון. יהיו זכרם של יקירנו ברוך.

אלוף (מיל') חיים ארן, יו"ר עמותת יד לשרון

סמל אופיר שאומן, בנו של סא"ל ספי שאומן ז"ל, אמר קדיש

הדלקת מסאות

בעיניינו מלחמותכם רוויה מאבקים יומיומיים של זיכרון ושלול, שرك גיבורים ואיתנים כמוום יcolsim לשאת. אני מצדיע לכם, ומנסה להזק ידיכם, ولو במעט.

תא"ל אביגדור קלין, קצין השריון הראשי

בוך ה' את ענק ישראל בברכת השלום
ריבון העולם, אלוקי מערכות ישראל. ניצבים אנו לפניך, להעלות זכר קדשוינו, לוחמי חיל השריון אשר הערו נפשם למות גיבורם, בכל מלחמות ישראל ובמצבעים שבינוותם. לפניך הוא ניצב, חיל השריון, אשר שרשאות מרכבותיו הרשו תלמידים בכל אתר ופינה בנחלת אבותינו, ובזהה היילו פועם הלב בקצב אחד עם פיעומות לבם של משפחות חלליו שהירעו בדם את דרכם ארצנו. הדם שנשפך לא היה לריק ולא היה לדומן על פני האדמה. הוא הקים אומה, והוא חי, תוסס וזרם בעורקי החיל עד עצם הים הזה. הדעה נשירה לא בישה בקרעך, היא הפקה לטול תחיה שהורען על ראש האומה. גחלת נשמתם אשר נדמה היה כי בכבהה, הייתה לבירה היקודת בנשנת השריון פניה. ריבונו של עולם, האר עינינו שכחו מראות, מעוצמתם כאב וגודל יגון בנפול הבנים. שמה ליבנו הדורי וההשוע, מראות אלמנה ויתום ואין מנהם. ראה אלקיים, לפניך הוא עודם, החיל המפואר. בעפפיו דוק של עצב, אך מגנית לוחמי לא פסקה. בגרונו תפילה נצח לשולם, אך ידיו אמונות מלכילה. גם מול קרבן ויסורים, רום קומו לא שחה. אדון כל הנשות, בזכות אמות עבריות שגידלו כאלו בנים. בזכותם אשר היו וגאות עמננו, הפוך נא יגוננו למשוש, ואת אבלנו ליום טוב והgeschם במלוא תפארתה והודה, נבות נעים זמרות ישראל כתוב: "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון הינו כחולמים, אז יימלא שחוק פינו ולשוננו רינה, אז יאמרו בגויים הגדל ה' לעשות עם אלה, הגדל ה' לעשות עימנו, הינו

השות לכבוד זיכרנן של לוחמים וחילים, שמסרו את הייר ביוור, את חייהם. ניצבו דומים, עוטפים במטבינו בחיבה וחום את אלף השמות. שוב שמענו את השותיקה הרועמת מלאת ההדר והחדוד, הזעקה מתוך הגדע. כל כך הרבה השמה אליי סיפורים אישיים שלא באו לכדי הגשמה וסום. אי זו גבורה וMESSIRAH! עמדנו והצדענו לכולם. משפחות יקרות, אתן ייחד עם מיטב מפקדינו, גיבורו עבר והווה, מפקדי תנקים, קצינים וחילים, בסדר ובAMILAIM, הם מושג אגוותנו. הנוכחות המשותפת והיחודית הנעשית במעמד עצרת זו, מחזקת ומעצימה אותנו ויצרת אצלנו מחיבות איתה מכל חזה, לשאת את נס הנבורה והחובה להתמוד בשירות הגנה על המדינה.

רعي ואחי השוריונאים, לידכם התקבצה החבורה היקרה והחשובה ביותר לעתיד החברה: נמצאים עמנו מאות בני נוער, שהצטרכו למעמד לבני תקנותנו, שיירקס במעמד זה קשר אמיתי בין המורשת המסורת והניבת מעין דמותה של אם, אב, אחות ואח שכילים. כאן ועכשו נלדים, באופו הטبعי ביוור, מהי המשמעות של אחוזות הרעיון והזהות המטרה. כאן מתבררת כוחה של לדיות ומוחיבות לחברם וחברה. כאן כל כך פשוט להבין את משמעותה של רעה.

משפחות יקרות, יחד אנחנו ובאמצעותכם אנו מבנים שרוח צה"ל והחיל-השוריון היא לא פרי הגות מקרי. יקירים ומאנשי הגבורה שאיתנו הם ממחולליה. ולפיכך, כאן ובאופן בלתי אמצעי מתעצבת, כבתוך כור היתוך, תעודות הזהות של חברותנו ומדינתנו ובמיוחד זו של צבאנו.

משפחות הנעדרים פלדמן, באומל וכץ היקרות, אנו מוקירים את מאמצכם ומעוריכם את מסירותכם בחיפוי לא גובל אחר יקירים. אנו מיחדים לבנו רגשי הזדהות ומיחילים ליום ולרגע בו נתבשר שהצלחנו יותר בהפגנת התעלומה האופפת את היעדרותם של בנייכם-לוחמינו. משפחות יקרות,

גנרל שרידן, ידיד השרים, הילך לעולמו

היה פעיל בענין מווזיאון השרים האמריקאי בבסיס פורט נוקס ובתווך כך פעל להנצחתו של מוסה פלד ז"ל באולם התהילה שם (The hall of Fame) באמצעות ציור מיוחד של מוסה שהזומן לשם כך (ראא"ה "שרידן" ג'יליאן 12, יולי 2001). הדברים להלן נכתבו על ידי רעייתו רות שרידן ובנו צ'פ', והוא עברו אליו על ידי ג'יליאן ווט שרידן ובעצמו אלינו על ידי רם חיל השרים ומפקדיו נשמרה גם לאחר פרישתו מן השירות. שרידן אף ביקר בארץ מספר פעמים. גנרל שרידן בשנות ה-70'.

Major General Stan Roger Sheridan, US Army (retired) died peacefully in his sleep on Sunday, November 25, 2001 at Cleveland Clinic in Naples, Florida after a short illness. Born and raised in Hollywood, California he attended Hollywood High and one year at UCLA prior to entering the United States Military Academy at West Point, New York. He graduated from West Point in 1951 and served his Country for thirty-two years, retiring from the Army as a Major General. During his years in the military, Stan early in his career completed several Armor command and technical assignments. These included: Brigade level command in an Armored Division, command of an Infantry Task Force and the 1st Battalion 69th Armor in Vietnam, project work at the Army Ballistic Missile Agency in the early days of the US Space Program, and work as a tank-engineering tester at Aberdeen Proving Grounds, MD. As Stan's career developed further he served as the Army's Program Manager for two major combat vehicle programs. First, for the Patton Series (M60) Tank Family, and second, for the Bradley Fighting Vehicle System. After successful tenures in these leading Army program manager positions, Stan subsequently became the Director of Battlefield Systems Integration, Director of Development & Engineering at the Army's Development and Readiness Command, and final assignment as the Assistant Deputy Chief of Staff for Research, Development, & Acquisition, to include serving as the Deputy Chief of Staff for International R&D and Acquisi-

הגנרל שרידן

tion Programs at Department of Army Headquarters. MG Sheridan received the following military decorations: the Distinguished Service Medal, Silver Star, three Legion of Merit awards, the Distinguished Flying Cross, Bronze Star for Valor, 12 Air Medals, the Army Commendation Medal, a Purple Heart, the Combat Infantry Badge, the Vietnamese Combat Armor Badge, and the Vietnamese Cross of Gallantry with Palm, Gold, and Silver Stars. Upon retirement from the US Army in 1983, Stan spent over 18 years in Private industry. He became Senior Vice President and a member of the Board of Directors at V. Garber International Associates, later serving as President and

Chief Operating Officer of Royal Ordnance of America, a Senior Adviser to the President of Teledyne Vehicle Systems, and finally a private consultant to US and International defense companies.

Even following retirement, Stan continuously gave of his time and energy to support American soldiers and the Army. He was recognized for this dedication by his selection as the Honorary Colonel of the Regiment for the 69th Armor. General Sheridan also was one of only a few persons to receive the Gold Order of Saint George medal from the U.S. Armor Association in recognition of his life work and contributions to the Armor forces of the US Army. For the past several years, Stan had taken on the task of permanently preserving the history and traditions of American Armor and Cavalry at the Patton museum at Fort Knox, KY. He assumed the position of director of the Patton Museum Foundation in order to raise a permanent fund to support the museum and the national Armor memorial site. Stan retired to Naples, Florida in 1991 where he continued his consulting business and improvement of his tennis game. He resided at Naples Bath and Tennis where he held dear his many friends in the Naples community. He is survived by his wife of forty-seven years, Ruth Perrill Sheridan of Naples, Florida; their two sons Stan R. (Chip) Sheridan III, and his wife Lesley, of Melbourne, Florida, and Jeffrey D. Sheridan and his wife, Stephanie, of Apopka, Florida; and four dear and wonderful granddaughters D Sonna, Fallon, Keiran, and Erin.

השב רוח מרענן בשנות סגיד

קובוצה של למעלה חמאה מלאחנות חלי השריון יצאה בנוובחבר האחרון לנופשון בן שלושה ימים ביום המלח, שאורגן על ידי עמותת "רעות השריונאים". אין זה הנופשון הראשון הראשו, אלא שולדאשונה הוא נפתח בסיפור ואידוח ב"יד לשריון" בלטרון, ולחילק מהן היה זה הביקור הראשון באתור. האסון שפוך את כוֹלן הוא כאב איש שכל אחת מהן מתהדרת איתנו יום יומם בדרכה שלה, אך הנופשון ואירועים>ShowTopics אחרים הם רגעי ה'ביחז' המסייעים ליכולה המתודדות זו שאין לה סוף.

שלומית ספר-נבו

מכתבים לכל אלמנות השריון – כאלף ונשים, אולם יש כאלה המבקרים שלא להשתתף באירועים, וזה בחירה שלהם, ויש כאלה שכבר שנים ברוב לא מותורת על אף אירוע. יש גם אלמנות משנת 48' הבאות לכל המפגשים. ובדוק מתקבצת אלינו אסתור הרושב בחיקון מבוייש, עםDATA שבד עדין לא מצאה את מקומה. כן, זו הפעם הראשונה שהיא נוטלת חלק באירוע זהה, היה לה קשה לבוא. היא מהאלמנות הוותיקות והצעירה לאן מגבעת אולגה, בזוכות הילד שלא שנדנד ושכנע אותה. אפשר לנחש שיש בינהן כאלו שכמעט לא יוצאות למקום בילוי כלשהו מאז התאלמוני, כך שארועים כאלה הינם בחזקת הרבה רוח רענן עבורה.

לאחר שטעמו ושתו והתודעו והתחבקו וצחקו, הן מתקדמות לעבר רחבה הכניסה "ע"ש אלף מוסה פلد ז'ל", שם אמר להן אלף (מליל) חיים אר, יו"ר עמותת השריון: "לכל אחת מכך, יש מניה זחב על כותל השמות, ואtan שיקות למקום זה יותר מאשר לנו, אשר מפעלים את האתר הזה. אתן מהוות עבורנו את האিירון החי והמוחשי לכל אחד מהנופלים. דרכן מתחזק הקשר שלנו עם אותם השמות החוקקים על הכלות. כאשר אני רואה פה פנים מוכרות, אני נזכיר בפניהם של יקרים, חברים שאינם אנחנו עוד. אנו שמחים וברככים אתכן שבאותן לטרון, קובוצה בפעם הראשונה. הייעוד שלנו כאן הוא לזכור ולהזכיר את מורשת השריון. מיידי שנה פוקדים את המקום כ-400,000 מבקרים, מתוכם כ-80,000 תלמידים. כל אחד מהם רואה את המשמעות של קורבן והקרבה, ובמיון כי בזוכות 4873 הנופלים, אנו קיימים. זכרון הנופלים מתממש בפעילות של כל אותם מבקרים באחר. הם רואים את השמות על הכותל, מניחים זרים לזכרם, רואים את הפנים מכלול הזיכרון, וקוראים את סיפורם החיהם ובורחות של הנופלים, בחדר גל עד". עכשו הנו ניגשוו לכותל השמות. מאשה, אלמנת שריון בלוי שתי חיילות מנicha את הזור שלחן. רגע שקט ומיד אחריו הן ניגשוו לכותל, מחפשות את השמות האהובים נוגעות

שבעלת רמי דומיננסקי נפל לפני עשר שנים בדורות, מספרת כי נוצרו בין הנשים שבקובוצה קשרים, וכי הן נפגשות בינהן, גם ב- הארונות
 האירועים המתווכים. דברה הquina דבר שיר על חברות רעות שנשזהה במשך שנים בין הנשים. היא תקרא אותה בסיום הנופשון ביום המלח. אחת מפרגנט לשניה כאן, ולא תמיד השניה נמצאת באזור לשמעו זאת. במדינה שהפריגון בה נדיר, הצלילים האלה של הכרת התודה והרשות ומרחיבים את הלב. הערכה וחום רב הזרומים

מאשה זמיר, אלמנת צה"ל ואם שכלה
(בנה סמדר אידן רודה זמיר נהרג בעזה בדצמבר 72')

בבוקר יומם חולין זה של אלמצע נובמבר, בגעעה נשאה זו לטרון, האוגרת בתוכה את חיצוניות וההנצהה של הנופלים ובד בבד נלחמת על קולות החחיהם וzechak של המשך. אתי בן-שחם (ולא לשים לי את האות וו'ו בשמה!) היא "עמי הגנרטית", יש לה הרבה הוראות והחניות לחילק, אך הכל ברוח טובה, ושם דבר לא נשמט מעתה עונף נפוגים בחיל השריון זוכות לתשבחות חמות. "הן מדיהימות, עושות מעל ומבער, מקרינות לנו חום, אהבה ודאגה. תמיד שומרות על קשר טלפוני, ונותנות לנו כוח להמשיך", אומרות עדנה צרשניה ומרדים מיצמcker. הן מספרות כי זוהי הפעם הראשונה, שהnopshon השנתי שלהם עוזב דרך לטрон. עד כה הן רק היו בעצרות ובתקסים.

עו"ד יעקב גרבינולד, יו"ר עמותת רעות השריונאים, מספר כי עמותה זו נוסדה בשנת 81', ומה עשרים שנים שהיא מקיימת פעילויות שונות. שותף פעילות מסורת זו מר יצחק בן-חי, אשר סייר כי הקבוצה שהגיעה מונה כ-120 נשים. רס"ן עינת מעון נפוגים מציתת כי אפלו נשים שנשואו לאחר מכן מגיעות ונותלות חלק באירועים, וכי החיליות בענף מעודדות אותן, ואת כוֹלן להשתתף באירועים. הסטטוס של אלמנת שריון נשאר לכל החיים, היא מדגישה. דברה צ'יקו-דומינסקי,

גיגן של ביזון בונופשון

בهم, מראות אחת לறעתה. "הנה זה שבוגרות שליל'". מבוגרות ות

שבוגריהן החיליות מסייעות למצוא את השמות של יקירותם. דמעות בעיניהם, הזמן נוצר, יש דברים שלא יכולים לעברו, והכאב והגעוגעים חרוטים בפניהם, גם כשהן רוצחות לחיק. דליה שץ פעליה מתנדבת, אומורת כי, פעם 'דודה' של השryanon – תמיד 'דודה' של השryanon. "זוהי חברה מוגבשת, המחברת כל השנה לנופשון הזה. ובונופשון", היא מוסיפה בחיק שובב, "חן פרוקות כל עול, משתוולות מרוב שמחה. זוהי הזדמנויות שלחן לצאת מהמתה ומהימים יום". אחר-כך חן עוברות לחדר הזיכרון ושם מול המחשב והמסך עולה תמנונת פניו, וסיפור חייו של בעל שנפל. ושוב שעון – הזמן נוצר באותו יום נורא, מול אותו מבט צער שנטען, שהותיר אחריו חלל שלא ניתן לאיחוי. ומשם ממשיכים למגדל הדמעות, ואפשר לשמעו כי יש ככל הראה אותו לאשונה. גם אלה אשר ביקרו כאן בעבר, ואפיו מספר פעמים, נדהמים מעיצמת היצירה של האמן דני קרוון: מגדל הדמעות המצופה פלדת שרירן מחוררת מרי טנקים, וזרזפיים זולגים כדמות על קירותיו, ומעין מתחת לרצפת הזכוכית, וכיפת שמיים כחולת של תקווה תוחמת אותו מעלי. בבית עובד, נשארת כמעט אחרתה, "זו פעם ראשונה שאני רואה את המגדל הזה והואו רגעים שהיה לי קשה. יש לי בת מוגבהת שהיא עכשו בת שלושים", היא אומרת. "ששאביה, עוזרא עובד נפל בשנת 78", היא הייתה בת שמונה שנים. וכאשר הביאו אז לביתנו מהצבע, המתאר את הרעות של תא תסלא באפי, אשר נוצרה והתגבשה שנים ארוכות בין הנשים האלה, המכחות כבר עכשווי, בכליון עיניים לנופשון הבा.

הנשים האלה מתוך הכאב ומראים להן קצת שמש זורחת. הם עושים זאת שנים רובות, ובסטנדרטים גבוהים. רק מתוך אמונה רבה بما שאתה עושה, ניתן לעשות זאת, ולפעול באומה רוח נפלאה שהם פועלים. כל הברכות וההערכה על כך מגיעים לעיקב גרגיבולד וליחסך בר-חי".

מנsha ענבר מותיחס גם לשקר בין עמותות רעות הרשיונאים ועמותות יד לשryanon: "יש בינוין נקודות מפגש משותפות לאורך השנה, אך יחד עם זאת, כל אחת מטופחת את מטרותיה. לשתי העמותות יש זהות בציורי הבסיסיים אשר נהגים לציין בכוון השמות", במתום הסעיף ילו לנו את החים". העמותה של רעות הרשיונאים מטפלת באלמנויות אנחנו העמותה יד לשryanon מטפלים ביצירון הנופלים".

לארוחת הערב החגיגית מצטרפים קצין השryanon הרاسي, תת-אלוף אביגדור קלין ור' ארגון נבי צה"ל, מר משה מטלון. דבורה צ'יקו דומנסקי קוראת את דבר השיר שככבה לכבוד האירוע, המתאר את הרעות של תא תסלא באפי, אשר נוצרה והתגבשה שנים ארוכות בין הנשים האלה, המכחות כבר עכשווי, בכליון עיניים לנופשון הבा.

שמיהיחدة אותן יכולת ההתמדה לאורך שנים. הם מפניםים כאב אדריר, ולקחים את מוסיפה בחיק בר-חי".

בדרכם לים המלח, ואיזה כיף הן תעשינה שם. בערב סיום הנופשון ביום המלח הגע מנשה ענבר מוכל לעמota יד לשryanon, נפגש עם נשים צוחקות, אשר ניכר עיל פניהם כי בילוי אמן נזמין בנימיהם. "יש בינוין פתיחות אידירה והן יכולות להמל את הכאב הפרטני שלו, עם המכנה המשותף ועם הפעולות שבאו לעשות. מסגרת הומוגנית זו יוצרת דינמיקה שמתתקימת לא במכחו, וגרמה לפעלויות חברתיות שמחה ועשירה. אם היה פה ביתיו לעצב, היה זה עצב הפרידה שלחן עד לפעם הבאה". הוא מציין מספר האלמנויות בחברה אמידה זו המגייעה לאירועים, ואשר לא השתתפו בעבר באירועים אלה, גוד משנה לשנה. "ראוייה לציין הנפלאה של עמותות רעות הרשיונאים", הוא מגדיש ומוסיפה: "אייןypi די מילימ' לשבח עמותה זו, המורכבת מ לחברות מצומצמת של מתנדבים, וכתבה "למה נופלים גיבורים?". והיום כשאני רואה

בדרכם למגדל הדמעות שלחן, נשארת כמעט אחרתה, "זו פעם ראשונה שאני רואה את המגדל הזה והואו רגעים שהיה לי קשה. יש לי בת מוגבהת שהיא עכשו בת שלושים", היא אומרת. "ששאביה, עוזרא עובד נפל בשנת 78", היא הייתה בת שמונה שנים. וכאשר הביאו אז לביתנו מהצבע, המתאר את הרעות של תא תסלא באפי, אשר נוצרה והתגבשה שנים ארוכות בין הנשים האלה, המכחות כבר עכשווי, בכליון עיניים לנופשון הבा.

התרגשות והכרת תזה

לכasa גלגולים), להגיאו מקום כה מיוחד שהלב בו פועם ללא הרף. ואז קצינתי היקраה לוקחת אותה אל המחשב כדי להוציא חומר על בעלי היקר צרשניה שלמה הי"ד, שנפל במלחמות ששת הימים בגבל ליבני. ואז התהרגשות עוד יותר רבה, כשהאני רואה את תמנונתו וכל אשר כתוב, ודמעות יורדות לא הרף, קשה להירגע. אפילו שחולפות כל כך הרבה שנים זה קשה. מה אומר, אגיד ואוסיפ', כל הכאב לכם ולכל האנשים העוסקים בשימשה כלה לא קלה ועם הרובה הרבה לעבודה, פשט צוטות לעניין.

נכון שבכוחם הנופלים התיי אך בכל פעם התרגשת מחדש. תקווות שלא יתוספו לעולם עוד שמות ולא אל משפחות הנופלים, לו יהי. ושוב אומר הרבה תזה וכל הכאב וההדר, כמהותכם כן ירו.

בהתהרגשות רובה
ובברכה מכל הלב
מוסקוביץ' צרניניה עדנה

שלום רב!
כותבת אני אליכם מכתב תזה זה ובלבי התהרגשות רבה. הנני מלאת הערכה על יחסכם החם והדואג ותשומת הלב המרגשת בהיותנו אצלכם "ידי לשryanon" בלטרון.

בימים 11 בנובמבר נסענו עם עמותת 'ຽoutes הרשיונאים', כפי שנוהגים עמננו מדי שנה בשנה, לנופשון חורף שנערך השנה ביום המלח, כדי לחתת לנו אושר, שמחה והרבה הנאה. בדרכנו עבכנו דרך מקומות מארוד מרגש והוא יד כל האפשור ולגרום לנו, אלמנות שרירן לצעריו הרב, ואני מתרגשת לכתוב זאת, הרגשה עילאית ומינוחת במניה. בזודאי עמלתם הרבה להצלחת משיימה כה קשה, בכל זאת הינו הבה אנשים, כל הכאב וההדר ותזה מלאה חופניים. ואחר-כך הינו במויזיאון באתר "ידי לשryanon" שכח מרגש. לי זו הפעם הראשונה להיות שם, למורת שאנוכי מגיעה כדי שנה ל"טקס הגבורה והזיכרון לחיל השryanon" אך אין באפרורוטי, עקב מגבולותי (רטוקה

החברות, הרעות והאהבה

בששתלנו את החברות, נבטה הרעות וצמחה האהבה

משמעותה האהבה והחלה לפרוח,
הבנו שנותנו מעצמנו את האחוריות, הדאגה והרגשות,
פחדנו מfatalה, פחדנו מפיגיות,
היינו חלשים ואובדי עשותנו.

האהבה הפicha בנו תקוות חדשות
והביאה אותנו לפני גילויים חדשים:
למדנו להכיר את עצמנו,
אך בעיקר החכמנו –
למדנו לכבד ולקבב איש את רעהו,
נתנו דרור לדגשות
למרות שלא איבנו את אותן האבותות,
ותחלנו לשולט במחסומים שהציבו לנו נתינה,
ופתחנו צוהר אל הקבלה...
אל עולם של פריחה, שלום ותקווה חדשה.

ואתה, ואחרים שהייתה שם בחברות, ברעות ובאהבה
נתהם לנו את הכוח, התפילה והאמונה שבאים,
הफחטים בנו ניצנים חדשים –
כי ידעתם בכלכם
שלכל ניצן הזכות לנבוט ולצמוח.
ואתם נתהם את כל מאודכם ומרצכם
ונתהם לנו את האפשרות
עם כל כוחותיכם, לפרוח...

ואנחנו התחלנו להבין
שכמיהתנו למעט ולחרבה –
לאחzo בחיים ולראותם נובטים –
הייתם מעל וממערב, ונגנד כל הסיכויים.

ותחלנו בפריחה,
כי רצינו להמשיך,
הן החיים חזקים מאיינו,
וללא החברות, הרעות והאהבה –
לא הייתה רוח חיים באפינו.

וליאנו נותר אלא להביע עמוק הלב,
בשמי ובשם כולם,
ולהעלות על הכתב
מילה אחת שאין דוללה ממנה
בעוצמת הנתינה והקבלת –
תודה.

זה המעת וההרבה שיש ביכולתי לומר,
כי נאלמת די דום ומילים אין בפי.
וכל כך תבורך אתה ויברכו אלה שאיתך.

דבורה צ'יקו דומינסקי

דברים שהזכירו בעבר סיום של נופשון של אלמנות השרוון
בנובמבר האחרון, ובهم הבעת תודה לכל העוזרים במלאת
ובראשם יעקב גריינולד, יו"ר עמותת "רעות השוויונאים".

החברות נשתלה מעצם הנתינה,
שורות שורות באדמה הלא נודעת,
זרעים שפזרו ברוח על הגבים
החולו שולחים שורשים בעקבותיהם שאינה נרתעת.

הרעות החלה לנבוט מעוצמת המסירות ומכוורת הקבלה,
לאט לאט, עם קרוניים מרגיעות ומחמות,
עםليلות וירח אפלים,
עם מים ודשן והרבה החשות
מסופות הברך ומקולות הרעם
שיניצו את התקאות להתחלות חדשות...

משתיהן צמחה האהבה, רכה, דוממת ומחירה,
סוערת, פורצת ומרחיבה ביופיה,
פורצת ממעמקים כמו הלבה בהרים,
חורצת קניונים כמו הנהרות האדריים,
רוגעת ושוקטות מהעדנה והעוצמה
ומוניבא את פירוטיה עם ברכת אמא אדמה,
ונותנת מעצמה כמו ריבבה בפעם הראשונה...

בחברות רצינו לחת מעצמנו הכל, וככשיו!
פחדנו לאבד את הקשרים
וחזקנו את כל הלבטים.
הפנינו את כל מרצינו ורצונותינו
לייהנות מהרגעים הקטנים...
נלחמנו בחולשה, התעלמנו מדעות קדומות,
חיזקנו את הרצונות ונתנו פתח לתקות...

לrixות התמסרנו בכל מואdone
ובכך קשכנו את ברית האחוותה.
התחלנו להירגע,
התחלנו לראות קרן אור בקצת המנרה...
קשרנו ברית אחים וחתמנו את הרלוות בדים.
כמו היגיות והשפלה,
כמו הגלים של החוף מתנפצים,
כמו נביטת הזורים בעוננות השנה החולפת –
ידענו שבຽות אחד בשני נתמך,
ואם האחד ייפול – השני בו יתמו.

אנו כאן, כדי - לחתך לך שירות מצוין

כל מה שרציתם לדעת על
שריון - חילוץ - צוללים - לשירות
החיל

מידע - כאן

ועכשיו

מרכז המידע בלטרון

מרכז מידע לטרון (מרמ"ד), שואף לאגד במתכניו הפיזיים והוירטואליים כל פיסת מידע העוסקת בשריון בצה"ל ובעולם. המרכז הוקם ביוזמת ועדת היגיון, בראשותו של האלוף (מיל') שלמה שפיר, מוח"ט 7 במלחמת העצמאות בקרבות לטרון, שאף תרם למרconi חלק נכבד מן האוסף. בין חברי ועדת היגיון נמצאים פרופ' אסא כשו, תא"ל (מיל') מנשה ענבר מנכ"ל עמותת יד לשריון, אל"ם (מיל') יעקב היכל ורס"ן רמי אגורי מפקד יח' ההסברה בלטרון. קהל היעד - תלמידים, אנשי צבא וاكademiyah וחוובבים הוקוקים למידע בנושאי שריון. המרמ"ד ממוקם בקומת השניה של בניין המשטרה ביד לשריון.

קוראים כתובים וחוקרים במרכז למידה

המידע שבמרכז מצוי בספרים (למעלה מ-5000 ספרים), במאמרים (עשרות כרטсты של כתבי עת מקצועיים), בסרטוני וידאו (למעלה מ-1000 קלטות), בצילומים (למעלה מ-10,000 צילומי סטילס), בשוקפיות, בשקפים, במפות קיר מגוללות, בתקליטורים מעודכנים של Jane's, בתיקי חומר DIDKTITIM ובחישב שאליות העומד לרשותכם, לשימושי אינטרנט ואחזור מידע הקיים במרמ"ד.

במסגרת פרויקט תיעוד ותיקום מצולם צוות הצללים את היסטוריון הענומוה,
סא"ל (מיל') דר נעמיה ברזנ

שריון מלחמת העצמאות. עד כה נצברו על המדף למעלה מ-100 קלטות של ראיונות מלחמת העצמאות עד מלחמת יום הכיפורים.

שריון בשטח! זוקק למדין מקטוני - טכני או היסטורי?

מפקדים, חיילים - זוקקים למערכות שייעור ומורת קרב? פנו למתחדים; זוקקים לשירותי צילום, הפקה, עריכה? צוות הצללים של יחידת ההסברה עומד לרשותכם.

קוראים יקרים,
אם ברשותכם חומר בנושא שריון (ספרים, תקופונים, צילומים, קלטות, סרטוניים וברצונכם להתרום למרconi המידע בלטרון -
אני פנו אלינו, טלפון וכחובת בעמוד 3.
תודתנו נתונה מראש.

בגילוון הבא יתוארו בהרחבה סוגים של מקורות מידע ופריטים נדיירים
הקיימים במרכז המידע לטרון.

תעודת זהות

חטיבה 670

סא"ל (מיל') דר' עמיעד ברזנר

בתחילת 1968 פוצלה חטיבה 14, שעד אז הייתה סדירה למחצה. חלקה הסדר הורחב וארגן כחטיבת סדרה ועל בסיס יחידות המילואים שלה הוקמה חטיבת מילואים 670. מפקדה הראשון – אל"ם משה (מוסה) פלד.

מלחמות יום הכיפורים

מפקדי החטיבה לדורותיה
 (בסוגרים הדרגה האחרון)
 משה (מוסה) פלד ז"ל (אל"ם)
 תקופת ללא מה"ט
 ישראל גראניט (אל"ם)
 גدعון גורדון (אל"ם)
 מנחם עיןן (אלוף)
 אורי ירון ז"ל ?
 עמוס לורייא (אל"ם)
 איציק רבין (תא"ל)
 יוסי מלמד (תא"ל)
 עמרם לוי (אלוף)
 משה עברי סוקניק (אלוף)
 יוסי אבירים (אל"ם)
 גרשון הכהן (תא"מ)
 דני ביטון (תא"ל)
 טלי ישעיה (אל"ם)
 גיל בן חיים (אל"ם)

מפקד החטיבה: אל"ם גدعון גורדון; סמ"ט: סא"ל יגאל ראווני.

חטיבה מילואים בהרכב: גדור טנקים שמן בפיקוד סא"ל טוביה לשם, שני גורדי חרם"ש האחד בפיקוד סא"ל עצמון השני בפיקוד סא"ל דב קל, פלוגות נייפים.
גורת הלחימה: ללא גדור טנק היישרמן ועם תוספת של טנקים סנטוריון מעטים, התקדמה החטיבה החל מ-7 באוקטובר באגף אוגדה 146, במסגרת התקפת הנגד שנערכה ברמת הגולן. ב-10 באוקטובר צורף אליה גש"פ (גדוד שוויון פיקודי) צפון וב-11 באוקטובר כבשה את מוצב אל-חנוט הסורי, שמעברו לקו הסגול, וקיבלה הוראה לסתגת מהמקום. לקראת ההבקעה לתוך סוריה ולאחר שתוגברה בעוד שני גורדי חרם"ש הפכה לכוח פיקודי והגנה על קו רמת הגולן מkontrollה ודורמה.
החטיבה כיום: בשנים שלאחר מלחמת יום הכיפורים הוסבה לחטיבת טנקים סנטוריון.

האנדרטאות של חטיבת "עוזדד"

תוספת לרשימה בגליון "שדרון 13" (אוקטובר 2001)

אנדרטה משותפת ליד חربת ירקה (צד צומת מונינים), ללחמי מלחת העצמאות שנפלו בבלימת הצבא הסורי, ובתוכם לוחמי חטיבת עוזדד.

אנדרטה משותפת ללחמים מייחדות שונות במהלך מלחמת העצמאות, ובתוכם לוחמי חטיבת עוזדד, שבלו את פלישת הצבא הסורי במהלך מלחמת העצמאות מצויה בחربת ירקה, לא רחוק מצומת מונינים. על העמוד המרכזי באנדרטה (ראה צילום) כתוב: **לזכרם**, במקום זה במהלך מלחמת העצמאות נבלמה סופית פלישת הצבא הסורי שביבש לנתק את אצבע הגליל ממדינת ישראל ולהתקדם לעבר הגליל וחיפה. בקרבות מוגdat נהר הירדן ימת החולה ועד חרבת ירקה עצרו את האויב בגופם לוחמים מהחטיבות כרמל, עוזדד, גולני, יישובי הגליל. במערכה הכבודה בקי"ח. שם ינון לעד.

האנדרטה המרכזית של חטיבת "עוזדד" לזכר נופליה נמצאת במחנה נפתלי, באזור צומת גולני. האנדרטה הוקמה בשנת 1971, ביוזמת המה"ט דאז, אל"ם (לימים תא"ל) מרדכי (מויטה) בן-פורת. היא תוכננה על ידי הפסל בוקי שורץ, שהיה חיל מילואים בחטיבה, ובננתה בתנדבות ע"י "סולל בונה". הzcורה המופשטת של האנדרטה מסמלת את הנפילה במהלך מלחמה. בולטות באנדרטה המילה "זכור". האנדרטה נחנכה ביום 5 באוקטובר 1971, במעמד המשפחות ומפקדים קודמים של החטיבה.

האנדרטה של חטיבת עוזדד במחנה נפתלי, לצד צומת גולני

האנדרטה לזכר נפליו "טנק הצוערים"

טנק הצוערים המוצב כאנדרטה במחנה צrifין

טנק איבר ובים, באומץ לב מובהק. בלילה שבין ה-15 וה-16 באוקטובר השתתפם בקרבות באזורי "חוותה הסינית" בצר "טרטור" והטנק שלהם נפגע מירי המצרים. הם נפגעו אך המשיכו להילחם עד שאוזלה התהומות. כאשר אלה התהומות הם נאלצו לנוטש את הטנק וניהלו קרב אש נואש נגד כוחות ח'יר של המצרים עד שנופלו.

לכל אחד מהם הוענק צל"ש הרמטכ"ל על כך ש"במעשוו גילה רוח התנדבות, אומץ לב ודבקות במשימה". כל אחד מהם הועלה לדרגת סג"ם לאחר נפלו.

האנדרטה נמצאת בצריפין (ליד מחנה מצל"ח). במרכזה עומד "טנק הצוערים" עצמו, על משטח דמי רמפה. ליד האנדרטה ניצבים חמישהلوحות, על אחד מהם "סיפור הטנק" ועל כל אחד מהאחרים סיפור חייו של אחד מארבעת הצוערים, גבורהתו ונפילתו בקרב. ליד האנדרטה נערכים טקסי ופעולות חינוכיות, בין השאר של בסיסי הדרכה סמכיים.

אנדרטה מיוחדת במינה מציינת את אחד מסיפורי הגבורה המיוחדים של מלחמת ים הכנופים. זהו סיורם של ארבעה חברים, שלמדו יחד בפנימיה הצבאית בחיפה, התגייסו יחדיו לצה"ל, בנובמבר 1972, התנדבו לחיל השריון והוא על סף סיוםו של קורס קציני שריון, ערב מלחמת ים הכנופים. אלה הם:

סג"ם ישעיהו בן דב גלבועט, בן רחל ושרמייה,
מקראית אטא,
סג"ם יורם (יוריק) גור, בן יהודית ויוחנן, מתל-אביב,

סג"ם נמרוד גזית, בן רות ו יצחק, מ חיפה,
סג"ם ברוך (ברוי) ליסיצקי, בן אסתר וליטמן,
מקראית אליעזר.
כל צוורי אותו קורס לקציני שריון הם השתתפו בקרבות הבלימה נגד המצרים, במלחמת ים הכנופים. הארבעה לחמו בטנק אחד, באזור המעווזים "מצמד" ו"לקון", כשהם מתחלפים ביניהם בתפקיד המט"ק. במהלך הקרבנות השמידו

פונתח ים מדף

סקירה ספרות צבאית

דבורי ברגע

"איפה אני נמצא, לעוזזול?"
על התרמצאות בשדה הקרב, מאת אלישיב שמשי
מערכות, 2001, 196 עמ'

הקדמה / מאת אלף משה יעלון, סגן הרמטכ"ל
שאלת "איפה אני נמצא?" מזכירה בודאי לכל מי שאי-פעם ניווט, וגעים ביום ובוקר בלילה, בהם אין בטוח אם אתה נמצא במקום שתתכוונו להיות בו, ועל כך מקובלת האמורה: "רק מי שאיננו מנוט - אין טועה בניוט".

הניווט והתרמצאות הם מרכיבים חשובים בחילחה או בציוד בשדה הקרב, כי הרו אם לא תגעו אליו תולך בצעצאת המשימה. אלישיב בספרו "איפה אני נמצא, לעוזזול?" ליקט אוסף של קרבות מתוך מלחמות ישראל, אשר תוכאותיהם הושפעו מבעיה התרמצאות בשיטה, ולרוב גבו מחריך כבד בנפגעים ואך לא בוצעה בהם המשימה. אלישיב עשה הבחנה מעניינת וחשובה בין יכולת הניווט (מנוקודה לנוקודה) לבין יכולת התרמצאות (המרחיבת). הוא מנטה היבטים תיאורתיים ופסיכולוגיים בסוגיות אלה, ומגיע למסקנות חשובות. מסקנה החשובה שלמדתי מן הספר היא שמכשיי הניווט, שאנו מורים להשתמש בהם בימים אלה, יכולים לסייע לנו בניווט (מנוקודה לנוקודה), ובכך תרומתם חשובה, אך אינם יכולים להוות תחליף להתרמצאות (המרחיבת) בשדה הקרב.

הספר הוא מסמך מרתך ובגל חסיבות לכל אלה העוסקים או מתעניינים במקצוע הצבאי.

סקירה / מאת דבוי ברגע

גם את שאלת התרמצאות על עזרום טכנולוגיים לצורך ניווט והתרמצאות מרחיבת בשיטה דוגמת GPS, וממליץ לא להסתמך על המכשירים, אלא להמשיך ולפתח כישוריים (טביעים ונרכשים) בקרב מפקדי השדה. למרות התרמצאות הרבה בקרבות יבשה, לא פוטר המחבר את חיל-הים וחיל האוויר ומייחד להם פרקים נפרדים, המלמדים על טעויות ניווט והתרמצאות בשדה הקרב וסבירותיהן.

כמו כל ספר אשר הערך המוסך שלו הוא היה מחברו בעל ניסיון, כך גם במרקחה זה, שמו של תא"ל (מיל') אלישיבشمיש הולך לפניו. מי שהוא בעל עיטור המופת על תפקודו כמג"ד טנקים בחזית המצרית במלחמת יום-הכיפורים ובמהלך הקריירה הצבאית שירות בתפקיד פיקוד, מטה והדרכה, אין מתאים ממנו כדי להוות את המקור הראשון והאמני ביותר לכתיבת ספר זה.

כאיש אקדמי וכחישוריון צבאי, כתב אלישיב ספרים נוספים בינויהם "סערה באוקטובר" ו"בכוח התchapולה" (אשר נסקרו והומלו בגילוונות קודמים של "שדרין"), אשר נחשבים לספרי הוהה לאנשי צבא וב בעלי עניין לציבור הרחב. כתעת מטופס אלה לאלהם ספר זה, אשר ישמש חיילים ומפקדים, ויהווה הפניהobilographt בביבליוגרפיה לכל פרטם אשר יעסוק בתחום.

כול תרשימי קרב ורים ומקורות (ביבליוגרפים ועדויות).

"צחוק הגורל הו", שאם היונו יודעים איפה נמצא גדור 198 ביחס אלינו, הייתה נמנעת התרתקלות המרהור והקרב על עין-תינה היה נשוב בקרב מוצלח. זה היה סיפורו עצוב שעשווה את ההבדל בין צל"ש לטר"ש" (מג"ד 198 בסיכום מהלך הקרב על עין-תינה, עמ' 21).

נוסעים בציר טוב ומפסיפסים אותו, 'הולכים על הגובה אבל בכיוון הפוך', קרב גבורה על היעד הלא נכון, 'מתכוונים לתוךו מאהרו אבל תוקפים מלפנים' – אלה אינם משפטים אלה על חשבון חבר במפגש חרטוי, כי אם מגוון כוורות מתוכן העניינים בספר. כל כוורת מספרת על מחדלים וליקויים בניווט והתרמצאות בשדה הקרב, אשר הובילו לתוצאות הרות אסונות.

"איפה אני נמצא, לעוזזול?", ובמילים אחרות, ספר הסיטויים של כל מפקד בשיטה, מלמד את קוראיו מושגים בסיסיים בניווט והתרמצאות, מתוך ראייה כוללת של המערה. למרות שהמחבר נשר נאמן למטרתו לכוון להיבטי הניווט והתרמצאות ולא להתקדם בספר הקרב מכשיר עזר לניווט, אך אין הוא וחליף להתרמצאות במרחב. כיוון שכן, חשוב שהמערכת הצבאית תמיין את מפקדי השדה בתחום זה, ותכשיר אותן באופן שיוכלו לתקדם בשדה הקרב כראוי.

הספר "איפה אני נמצא, לעוזזול?", הוא ספר חובה לכל מפקד שדה בצה"ל, בודאי למפקדי שרiron, קרביים וזרה וזרה וקרבי תל-פחים במהלך מלחמת ששת הימים, קרבות אום-כתף במבצע קדר ומבצעי "דני" ו"ירום" במהלך מלחמת העצמאויות. שימושו מהיר של השירון, שהוכיה את עצמו בכל מלחמות ישראל.

על הספר / מאת אלף (מל') חיים ארן

אלישיב שמשי הוא מפקד שרiron שפיקד על גדוד טנקיים במהלך יום הכיפורים ומשהו מניסיונו הצבאי העשיר כתוב בספריו "סערה באוקטובר" ו- "בכוח התchapולה", שהפכו ספרי חובה בקורסי המפקדים של צה"ל. על התרמצאות בשדה הקרב הוא כתב מותו הבנה ויידע נרחבים, וברור לו שטעויות בשיטה הן חלק בלתי נפרד מופעלויות המבצעית. אך השאלה שהוא מציב בספר, ועליה הוא גם עונה, היא כיצד מתחזדים בהתרמצאות אלישיב מנהה את הביעוריות שקיימות בהתרמצאות במרחב, ומצביע על הלחיצים המឳוחדים בשדה הקרב המקשים על התרמצאות. לצד הביעוריות, הוא מונה את הכישורים הדורושים להתרמצאות, כמו: חוש ההתרמצאות, תשומת לב ואיתיות, תפיסת מרחב קרבית ועוד. בנסיבות אלה שהמחבר מנהה, נגרמו אבדות כבדות לכוחותינו והמשימה לא בוצעה תוצאות מהות רחבות של המפקדים בשיטה. אלישיב חזר ומודגש בספר את ההבדלים בין ניווט להתרמצאות במרחב, וזאת כדי להציג תמרור אחרה, לפיו גם בעידן הטכנולוגי המתקדם, ה-GPS ישמש כמישר עזר לניווט, אך אין הוא וחליף להתרמצאות במרחב. כיוון שכן, חשוב שהמערכת הצבאית תמיין את מפקדי השדה בתחום זה, ותכשיר אותן באופן שיוכלו לתקדם בשדה הקרב כראוי.

פּוֹתַח יִם מְדֻבָּר

סִקְרָת סְפָרוֹת צְבָאיָה

דברי בוגר

הישראלים המקוריים, שמות וכינויים של חטיבות בצה"ל, שמות המפקדים בגזרות השונות (ראה מסורת "מוסה פל") ופוליטיקאים לאורך שנים. כמו כן מלחלי קרבות, כולל שאין צבא ירדני נגיעה ישירה אליהם.

הספר עורך בספר מדעי. הוא כולל הערות, מפות ורבות, תרשימי קרב ומפתחות. הספר יצא לאור בהפקה ירדנית, אך הופק בפועל באנגליה. שפה: אנגלית.

קרבות לטrown (מתוך הספר על הצבא האשמי)
The first battle of Latrun: 25 May - 11 June 1948

The Israeli advance on Jerusalem having been halted, the Zahal shifted its "main effort" to the capture of Latrun and to opening the road to Jerusalem. Latrun, which lies some 15 miles west of Jerusalem and 20 miles east of Tel Aviv, dominates the main highway from Tel Aviv to Jerusalem. It had been occupied by the 4th regiment on 22 May, while the battle for the Old City was at its peak. In their desperate, almost frantic attempts to capture Latrun during the campaign in 1948, the Israeli forces lost over 1,300 killed and wounded. Latrun, however, remained in Arab Legion hands till the Arab-Israeli War of 1967.

... The ferocity of the fighting can best be gauged by the fact that the IDF lost just under 700 killed in the Arab-Israeli War of 1967, whereas Israeli casualties in all battles of Latrun, from May to July 1948, numbered over 1,300 in killed and wounded" (P.256-257).

The Hashemite Arab army 1908-1979

An Appreciation and analysis of military operations / Brigadier Syed Ali El-Edroos, The Publishing Committee, Amman, Jordan, 1980, 788 pp.

army is still defending the Holy Land, while the other armies have disappeared.... it was the Arab Legion alone which rescued it" (p. 279).

לא אחת עשו הקורא להאמין כי המחבר אובייקטיבי, וכי הוא מתעקש על כתיבת מאוזנת, כמו בקרה בו הוא יוצר הבחנה (מלואכותית, במובן) בין הפיקוד הערבי המובהך והבלתי ניתן להבasa, לבין החיל הערבי הפושט (כמובן מהצaba המצרי או מצבא ערבי לא-ירדני אחר). כך למשל עלול החיל מן השורה למצואו את עצמו מול חיל ישראלי אשר יעה עליו בכישורים מסוימים ואת משומש לו מוטיבציות, חינוך, אימון ומנהיגות אשר הובילו אותו להפיק מעצמו את המטיב (ע' 278). בסוף הספר, מתאר המחבר סנה מוחשית למלחמה גרעינית על רקע מגמות ההתחמשות של הצבאות. הוא מביא את נתוני הסד"כ של צה"ל וצבאות ערב המתוגדים נוכחות מיידי החימוש של צה"ל. את הספר חותם המחבר בראיה לעתיד –

מוסה פל (מתוך הספר על הצבא האשמי)

"At 0830 hours on 8 October Musa Peled commenced his slow, deliberate and grinding advance on two axes. The 14th Brigade moved forward on the Gamla Rise - Khushniye line with the 19th and 20th brigades on the El-Al - Rafid route; 70th Brigade was to be held in reserve for mopping-up operations. By exerting ever-increasing pressure on the 132nd Mechanized Brigade, Musa Peled succeeded in clearing Ramat Magshimim and Tel-Saki. By 1300 hours on 8 October he had secured the key defensive position at Al Jukhadar" (p.515).

ספר זה, מתורומו המרשימה של סא"ל (מיל') דוד אשל למרכז המידע בלטרון, הוא ספר עב כרך ובעל חשיבות רבה לחקר צבאות ערב ולימוד מירדת המבט הערבית על מלחמות ישראל-ערב. אפשר להניח כי המחבר, שהוא קצין בכיר בגופאות אשר שירות בצבא הפסיכטני, נקרא על-ידי הממלכה הירדנית לסקור את תולדותיה. למרות המגמות הירדניות הבודהה בכתיבתו, אין ספק כי ניתן ללמוד ממנו הרבה, ובמיוחד כאשר מתקUSH המחבר לשוכח לרוגע את תפיקדו כמהלך הממלכה וועבר להיחסות אקדמית בכל הנוגע לנישות מהלכים צבאים של צה"ל ומגלה בקיות ורואה להערכה. הספר פורס בפנינו יריעה ורבה של תולדות הממלכה האשימים. תחילתה עם עלייתו של שריף חוסיין בין-علיל, "השריף הגדול ממכה", בשנת 1908, אשר הוביל לעצמותם של העربים מעול האימפריה העותמאנית. המשכה בייסוד הממלכה האשمية על-ידי המלך עבדאללה בין-חוסיין בשנת 1920 ואחריו המלך טלאל בין-עבדאללה והמלך חוסיין בין-טלאל. באופן צפוי מתקדם הספר בהיבטים השלטוניים הצבאים של הממלכה. לצבא מעמד וכוח השפעה על כל תחומי החיים בממלכה, בכלל זה שירות חינוך ובריאות. מעניינת מאוד נקודת הראות של המחבר על צה"ל. הוא מציין עמודים רבים למלחמות נגד צה"ל לאורך תקופה שלטונית של שלושת המלכים, ואף מתיימר להציג את הדוקטרינה הצה"לית בסופה של כל מערכת כולה. הוא מגלה בקיות מרשימה בקיים של המושגים הקשורים להתפתחות צה"ל: יישוב, הגנה, פלמ"ח על מبنיהם באמצעות תרשימים, הגדרות והבחנות. באזורה רבה מתחזרים הישגי הקרבנות על השירות לירושלים, שייח' יראח, כיבוש מסדרה, והחוויות הנוספות מבעון, מדרום ולאורך החוף. בסעיפים המסכימים את הקרבנות מפאר המחבר את הישגיו של הלויין הירדני כדי שהביא את הניצחונות, לאחר שצבאות עבר נעלמו מן השטח ללא תוצאה. ההתפאות המבוatta בצייטוט הבא מלמדת את המתמצאים במהלך הקרבנות והרכבי הכוחות העربים, עד כמה מgeois המחבר לצורך כתיבתו לממלכה האשمية: "Transjordan need not be ashamed if she constitutes only one per cent of the Arabs, for she did more in Palestine than the remaining ninety-nine per cent. Her

תותח ותחמושת אלקטרו-תרמית - כימית לארכנת קרב עתידית

פיקוד החימוש המשולב עם המרכז למו"פ [TACOM-ARDEC], הפועל במשותף עם מעבדות המחקר של צבא ארה"ב [AR] ואירגונים אחרים, מאמינים כי מערכת נשק ותחמושת אלקטרו-תרמית-כימית [ETC] יוכיחו רמתה בשנות הקרובות שיאפשרו לה להיבחר למערכת הקרב העתידית [FCS] של צבא ארה"ב בשנת 2003.

תרגום ועיבוד סא"ל (מיל') צביקה הדס*

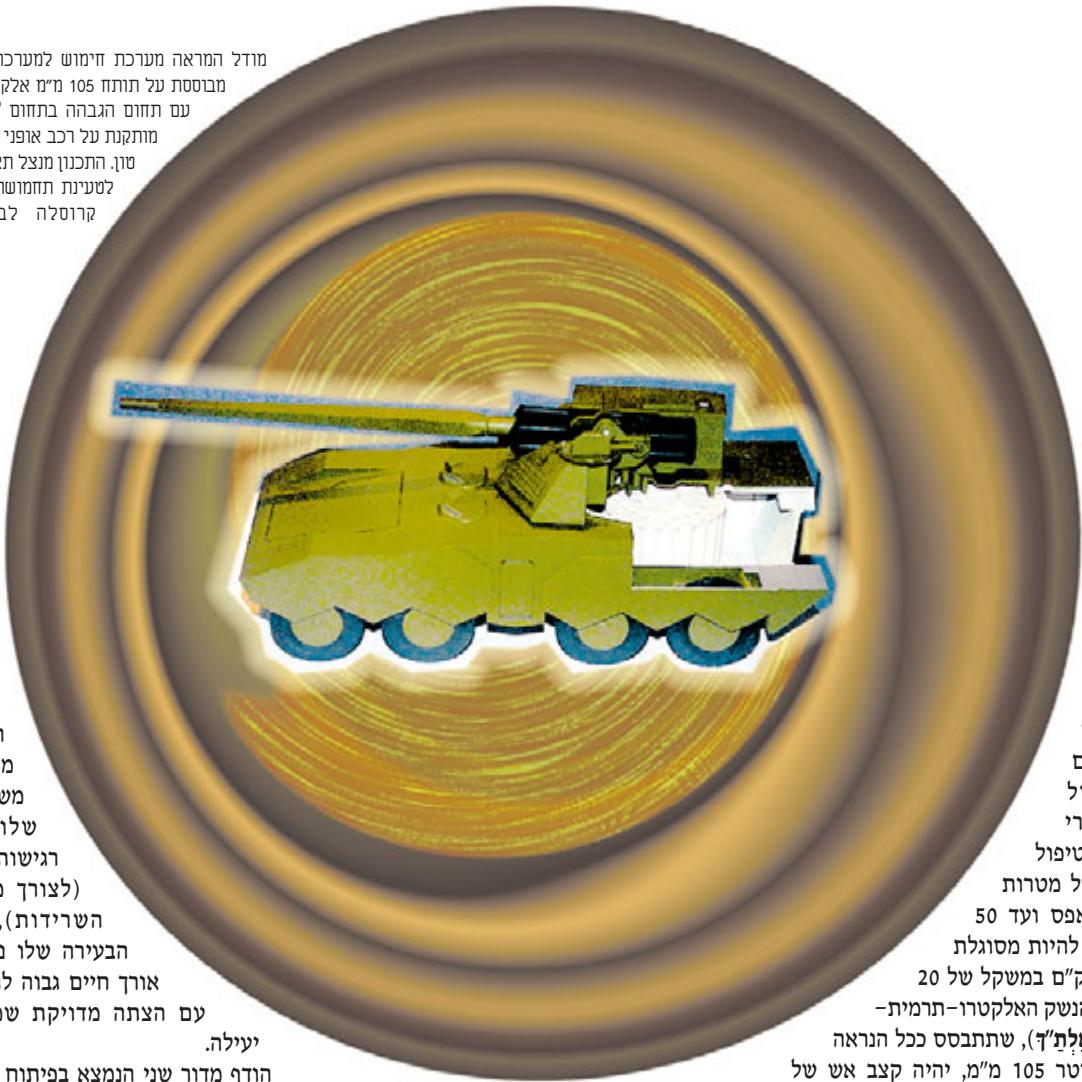
מודול המראה מערכת ציומוש לארכנת קרב עתידית מבוססת על תותח 105 מ"מ אלקטרו-תרמי-כימי, עם תחום הגבהה בתוחם 15° ועד 50° , מותקנת על רכב אופני 8x8 במשקל 20 טון, הוכן ניסוי תא במלחך ננדזה לטעינה תחמושת מהמשן דמיוני גורסולה לבית הבלתייה.

וגם בתחוםו:
האטגרים
הכרוכים בהנעה
אלט"ד כוללים
פיתוח הודף
אנרגטי שכמות
האנרגיה המופקת
מכנו לא תושפע
משינוי הטמפרטורה
שלו, שייהיה בעל
רגשות נוכחה להצתה
(לצורך מירוב [מקסום]
השרידות), שטמפרטורת
הבעירה שלו נמוכה (להבטחת
אורוך חיים גבוה לתותח), וכל זאת
עם הצתה מדוקיקת שמביטה פוליה
עליה.

הודף מדור שני הנמצא בפיתוח מפייק 13% יותר
אנוגיה לגראם ביחס להוזף הקודם ומשלב עלייה
של 50% בצפיפות הטעינה (בתרמייל). המטען בנוי
משכבות של רציפות הודף בעלות קצבי בעירה
שונים. בו-זמנית פועלים ב-TACOM-ARDRC מיפוי
לפיתוח מערכת חשמל הדורשה לייצור הפוליס

האטגר בהנעה אלקטרו-תרמית-כימית
מודגים הטכנולוגיות של המערכת הרוב-משימית
של הנשק ותחמושת (להלן נשות') לרכב הקרב
העתידי (להלן רק"ע או FCS) מתמקד גם בתותח

הדרישה
האטגרים
למערכת
נשק יחידה
אשר תשלב
את היכולת
של חימוש
עיקרי לטנק עם
היכולת של
תוכה אוטילרי
ובכך לאפשר טיפול
במגוון רחב של מטרות
החל מטוח אפס ועד 50 ק"מ ועם זאת להיות מסוגלת
להתקנה על רק"ם במשקל של 20 טון. למערכת הנשק האלקטרו-תרמית-
כימית (להלן אלט"ד), שתתבסס ככל הנראה
על תותח בקוטר 105 מ"מ, יהיה קצב אש של
20-30 כדורים בדקה יכולת ירי וטעינה אוטומטית
בתנועה. הרכב ישא יותר מ-50 כדורים, משולשה
סוגים שונים, אשר ביחידת תקופה להם יכולת העולה
על זו של תותח 120 מ"מ הנוכחי של טנקים או
של הוביצר 155 מ"מ.

■ הגדלת טווח בחולק מהמעוף שבו הגלישה במיריות תת-קוליית מושגת בשילוב של שניינו צורת גוף הקלו ומשטחי הבקרה, והימנעות משימוש בפרק ניהוג כדי להקטין את הגדר של הרוח וניצול האלסטיות האוירודינמית הבלתי עזרה

■ יציבות גדולה יותר מושגת על-ידי שינוי בתצורת הגוף, וכן על-ידי:

- **הגדלת רוחב פס** במרכיבי הפעלה, וניתול מרכיבי הפעלה מהיריים יותר ושיטות אחרות.

או-וירודינימיקה לא יציבה (המנוצלת בהרבה על ידי קופות וחוקרים), מנצלת את העובדה שכובת אוויר דקה הנופלת מייצרת כוח דח. השימוש בכבנפיים בעלי תזהה אוויר-אלסטיות המיצרת תנועה זו וشيخוש בחומריים חכמים כדי לעורר את הckenפיים ביעילות, מאפשר להציג בקרת מעוף ללא צורך במושתוי בקרה מיוחדים. המוסד ARDEC ערך מבחן מנהרת רוח לכינון שטוח מלאולמיונים משובץ במפעיל פיאזו-אלקטרי כדי לקבל את התנועה הרצוייה. מחקרים בפוג'ו מורגמה 60 מ"מ המציגו באמצעות כזה הראו שטוחה התוצאות יכול לגדול ב-250 מ' או לפחות ב-150 מ' על-ידי

ישוועט בעשוי זע. ARDEC על מטענים מתקדמים מעוצבי-חן'ם בעלייחס אורך לקוטר הגודלים מאשר 1:3 ישלו בו במספר תוכניות תחומיות, לרבות כמעודדות להשתלב ברכב קרב עתידי (ר'ק'ע). לדוגמה היא אפשר תפוקד של חימוש מס' חוש ווהשמד" (SADARM) במאزو תחמושת בקוטר 76 מ"מ כדי ליצור פגח חם של תתי-חימושים.

ממרגמה 60 מ"מ מונחה מודיק וטילם צעררים. המטען החדש מעוצב-חנן (EFP) צפוי להציג קשרר הדירה של פי 5 עד פי 10 ביחס לקליעים קודמים ולהיות יעילים במרתק-מנגד (Stand-Off) בגבול בהרבה מ-100 גיגרומים.

* סא"ל (מייל) צביקה הدس יוצא חיל החימוש
ומהנדס מכונות במקצועו עסק שנים רבות בצה"ל
בפיתוח מערכות נשק יבשתי ובסך זה תותחים.

** הכתבה הופיעה בירחון Jane's International Defense Review, יולי 2001

עד 12 ק"מ. היעד הוא תחומות בעלת יעילות מוגדרת לו הקיימת היום אך במחצית מהגנה הקיימים. מטען רב-תכליתי תוך שימוש בחנו"ס יותר אנרגטי מאשר המטען, שיאפשר ליצר רשות קים שונים לפי סוג המטען. הרשות קים האלה יכולם לכלול מטען אחד או יותר תאים קטני-מדדים (עליהם יחס אורך קוורט של 1.25 מטר – ל-1) ו/או מטענים כיפתיים (המעוצבים לצבאות מעורך ושילוב של מטען אחד. צופים שיהיו סוגי תחומות אוטומטיות: ננד טנקי מודרניז' עיקריים (תחומות היוצרת הרבה מטענים כיפתיים בזה אחר זה בקו יש"ר), ננד גנג"שיים (מטענים כיפתיים המפזרים במורחבות), ננד מסוקים (רוסיים המועפים פנימה) וכנגד אדם רוסיים ובר-כיוונומיים).

בדoor עם תתי-החיומיים מועד למטרות בעלות
שרירון כבד וקל, ארטילריה ומרגמות, יחידות נ"מ,
בוגנרים, חילים ורגלים ומטרות בזמן קרייטי בטוח
של 4 עד 50 ק"מ ומעלה. כדור זה ישמש במאוץ
קל משקל עם מטען הרג שיתפוס 60% מהנפח
של המארז (ושאייה ל-70%) בהשוואה ל-49%
ונחפה בפגזי 155 מ"מ הקימיים. כדי לעמוד בדרישה
של רק"ם במושקל 20 טון וכורש הרג מאוחסן הגדול
פי 3 מתקיים, הדור של תתי-חימושים חייב
להחליכו כוח הרג של פג ארטילרי 155 מ"מ בנפח
פגזי 105 מ"מ, להשתמש בגישה של תרמילי
טולטוקופי וללא סיוע של מטען הודף רקטי (מה"ד)

להשגת טווח של פג' M549 המסתיע במא"ר. חוקר את ההתיוכנות של שימוש בחומרים ARDEC מבנים חכמים כדי למצוות את הנוף החדש כוים בעבר ממערכות הבקשה ולהגדיל את הטווח, באמצעות גישות חדשניות לניצול שינויים בתצורת משטח הבקשה, ולኒצ'ל אווירו-אלטסיות ומערכות סדרו וחבות-סרט. מבנים חכמים הנמצאים בבדיקה כוללים מתקנות בעלות זיכרון של הצורה המקורייה, קרטיות פיאזו-אלקטטריות (כלומר היוצרים זרם חשמל בתגובה להחץ המופעל עליו), ובבעלויות יציבות شمالית ומוגנית, וכן נזולים דיאלוגיים בעלי יציבות شمالית, וכן אלסטומרים פולימרים המגיבים לחשמל.

- שימוש בוחררים יתרונות מכניים ואוירודינמיים. היתרון המכני הוא בהקטנת הנפה של מערכת הפעלה וכן הגדלת הביצועים ושיפור האמינות. ההישגים האוירודינמיים אפשריים באביבה תחומים:

ההשראת החקלאות מושגית מטרת המטרה להגעה למערכת
לכלה מומנטת של 0.25 מטר מעוקב (רביע מהונפה הנדרש היום).

גד שנות 2004 נספה נספף הוא לספק ניוחל של מערכת הרתיעה כדי לאפשר שיגור אנרגיה גבוהה מותאמת כל מפעלת פרומה קלה תוך מעוזר מהלך הרתיעה, כדי נצל בדרך הטובה ביותר את הנפח המומוגן בשירין. הפטון המודעד הוא שימוש בגישה המנצלת את החתנע של המסעה הרוותעת בדרך חזרה מההרתיעה, תחוליך הנקרא (FOOB) Fire Out Of Battery,(Clmor) האצת המסעה הרוותעת של התותח בכיוון לפנים ממצב הרתיעה המרבית עד למוחץת מהמהירות המרבית של הרתיעה ואיזירות. מרגע הירי המסעה הרוותעת של התותח מאייטה את תנעوتה לפנים עד לעזירה ורוותעת שוב לאחריו עד קצה מהלך הרתיעה (כך נספגת יותר אנרגיה ללא אגדלת מהלך הרתיעה (בגדי).

ההישגים האחוריים כוללים ירי של 17 כדורים בזעניתים סטנדרטיים M724 במצב FOOB מתחום 105 מ' מ' סטנדרטי M35 בעל מגנון רתיעה מסווב. נירוי הושג צפוך של 40% בכוח הרתיעה על האzielים בהשוואה למצב הרגיל. מחקלת הנשק בחברת GD מבצעת אף היא מחקר לפיתוח מערכות תותחיתיה אקטיבית תוך שימוש ננוול מגנטי-ריאולוגי ננוול ריאולוגי משנה את צמיגותו ותכונתו הרשפית שינויו מתח חשמלי).

מרכזיב התחומות במערכת הרוב-משימותית של הנשך והתחמושת (נשות') משלב קלע קינטי מתתקדם עם 'חליפה חכמתה' המורכבת מכדור הנושא תנתי-חימושים ובר-כליהיים לטוויה מוגדל (MPERM). הקלו הקינטי המתתקדם מיועד למטרות שרירין כבד בטוויה 4 ק"מ ויווור. הביצועים המשופרים יושגו על-ידי שילוב של ארגנית לוע ומוגברת המופקת בתווחה אַלְתָּץ' (בניסויים בתווחה 120 מ"מ הושגה הגדרה של 25% באנרגיות הלוע ניחיד עם דיווק והדיורות בהצתה בירוי כדורים M829A2 מ"מ סדרתיים) עם מנעל המיוצר 55% מחומרים מרוכבים (להפחחת משקל של 105 10% ייחיס למנעל אלומיניום, המצוים בקדורי M900) וכן בסיפוי חורדו חדש.

מבחן אחר

ליקט וערך: תא"ל (מיל') יצחק רבין
צלמים: יובל רון, עדי משה, תום סופר

- מגורי החילילים שוקמו ונשללו אליהם דרכי גישה.
- במרוכם של"ח התווסף מיחסנים, והותנה תארות שטוח ונעשה פיתוח שטוח.
- בניית מגרש חנייה חדש כ-300 כל"ר רכב.
- שוקמה ונבכעה מרפסת התצפית על גג בניין המשטרה.
- ביקורים ופעילויות באתר:
- במהלך שנת 2001 ביקרו כ-230,000 איש באירועים שונים שהתקיימו באתר ועוד 45,500 איש ב ביקורים וגילומים מתוכם 15,000 ילדים.

עיקרי תוכנית העבודה לשנת 2002

- טיפול בשכלול מרכז המידע ומגורי המידע בנושאים כגון: טנקים, אנדרטאות, מפקדים וסיפורי שירון.
- פרויקטים:
 - בקרית החינוך תושלם בניית מבני היכנות.
 - תועמך הפעילות החינוכית (של"ח, הכנה לצה"ל, השתלים).
 - ברוחבת האירועים שבחרzar בניין המשטרה יתווסף ריצוף ותקרה.
 - תושלם מרפסת התצפית.
 - יימשך פיתוח פארק עצובות השירון.
 - מוזיאון משעל הזמן – תוכן מצגת לתורמים.
 - המבצר הצלבני ייחשך באמצעות מדורגות חירום, מערכת כריזה, מעקי בטיחות, שער מילוט, גנטור ומערכת חשמל.
 - הצותה הרק"ס: יישובו עסקאות תליפון ואייסוף רקס אטרקטיבי מהשתות.
 - ישופץ מבנה האורווה שהוא חלק מבניין המשטרה.
 - יוכל בהנצחת אלפי השရון בחדר שיוודד לך.
 - יופקו 4 גליונות של הביטאון "שירון" וכן יופקו הספרון "מכתבים לטנקים" וספר שירי שירון.
 - תימשך הפעולות לצירוף חברים לעמותה בדמי חבר שנתיים של 240 ש"ח.

סיכום פעילות העמותה לשנת 2001

בערב נר שלישי של חנוכה 11 בדצמבר 2001 התקיימה אספה של הנהלה המורחבת של העמותה בראשותו של הי"ר אלוף (מיל') חיים אורן. מנכ"ל העמותה תא"ל (מיל') מנשה ענבר הציג את הדוח המסכם של פעילות העמותה לשנת 2001 שעיקריו: שנת 2001 החלה בראשיתה של תקופה רווית אירועים בטחוניים שנמשכו כל השנה. מצב זה גרם לפגיעה קשה במספר המבקרים באתר וביעיך מבין התירים מח"ל, תלמידי בת-הספר ותיירות הפנים. המצב פגע בנו כלכלית ובוילוי 2001 הופעלה תוכנית צמצומים עד כדי 35% מהתקציב. أماczy שיווק ישיר ונמרץ ותוכנית צמצומים והתייעלות שהיו שלובים יחד אפשרו לנו לסייע את השנה בוצרה טובה יותר ואף להתחזק.

פעילויות פיתוח:

- בקרית החינוך: השלמת בנייני המגורים והוקפה. בניית היכנות ממשיכה. בניית חדר הסקה.
- מוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה: הושלם תכנון ראשוני.
- בפרק עצבות השירון: נחנכה האנדרטה של חטיבת 421.
- האנדרטה לזכר של מוסה פלד ז"ל (בנכיסה לאתר) הושלמה ונחנכה.

פעילויות פיתוח עצמי:

- (פיתוח עצמאיים עצמאיים חסך בשנה זו מאות אלפי ש"ח):
- האMPIטייטרון שוקם באמצעות מדורגות חירום, מערכת כריזה, מעקי בטיחות, שער מילוט, גנטור ומערכת חשמל.
- הוקם חדר עירכה לסרטים וידאו.
- שופץ חדר הקונט סרטים.
- חדר אוכל הועתק והורחב ל-120 איש.
- הוקם מרכז ליחסות מותארחות.
- כיבוי אש: הותנה מערכת גילי והושלמה פריסת אמצעי הכבוי.

תא"ל יאן רודלי מושマル וקשניר תא"ל אביגדור קלין

ביקור האגדת גאולה כהן והשור צחי הנגבי

הגב' גאולה כהן
ויר' העומתת ח'ים ארו

הגברת גאולה כהן ובנה השר לאיכות הסביבה צחי הנגבי ביקרו באתר "יד לשוריון" ביום 6 בנובמבר האחרון. בספר האורחים כתבה הגב' גאולה כהן את הדברים הבאים: "לצוטות "יד לשוריון" העוסק בעבודת הקושש זו של הנצחת הנהנלה גבורתם של לוחמי ישראל חיליל השוריון בכל מלחותיות ישראל, אני מצדעה לפנים על התהוושה הנפלאה שהרגשתני בכל עת הביקור פה. נדמה היה לי שנייה הולכת על קצות האצבעות כדי להתגבה לגובה מסירות הנפש של הנופלים ושל מנציחם. הזכרתם לי את העבר אבל מכל פינה זהה דבר אל העתידי, כמו שנאמר בשירו של אוריה הטלין 'מי מי מהחיכים' – הם השיבו: 'אנו מהחיכים לדורות הבאים'" גאולה כהן

צחי הנגבי, השר לאיכות הסביבה, כתב בספר האורחים:

לחיים ארו וצוטות העמוהה, האטור שאתם מנהלים, בתחושים שליחות וברוח ההתנדבות המאפיינית לוחמי שרים ותמים, משך את הערכם שbezוכותם שורד עמו מזה אלף שנים:

בברכה, צחי הנגבי. השר צחי הנגבי בימגדר הדמעות צופה לעבר כותל השמות

מפקד הכוחות המזוינים הגרמניים באתר לטראן

מפקד הכוחות המזוינים הגרמניים, תא"ל ריינהרד גונזל (Guenzel)

מפקד הכוחות המזוינים הגרמניים, תא"ל ריינהרד גונזל (Guenzel) ביקר באתר כאותו של קצין חי"ר וצנחנים ראשי ביום 23 באוקטובר. לאחר סיור מלא שככל הנחת זר למרגלות כותל השמות והציג תורת חיל השריון בפניו חתום הגeneral האורה בספר האורחים.

דובר צה"ל תא"ל רון כתר

דובר צה"ל תא"ל רון כתר הגיע לביקור ב"יד לשוריון" ביום 23 באוקטובר. הדבר, שלילוה את השריון לאורך שנים רבים (שים קמ"ץ של הטיבת שריון, אוגדת שריון וגיס משוריין) סייר עם מנכ"ל העמותה באתר ביקרו מלא ומרגש. הדבר התעכב ליד כותל השמות, ומצא שמות של רבים שהכיר אישית.

דובר צה"ל תא"ל רון כתר ליד כותל השמות

תא"ל יאן רודלי

תא"ל יאן רודלי (Brig. Gen. Ian Rodley), האחראי על חומות שדה הקרב הבישתי במשרד ההגנה הבריטי, ביקר באתר כארחו של קשניר, תא"ל אביגדור קלין ביום 2 בנובמבר האחרון. מלعلا משעתיהם סייר האורה באותו, שמע הסבר על מכלול ההנצחה ועל פרויקט המרכיבה מפי קשניר ומפי מיכאל מס, חבר העמותה ואוצר הטנים של המוזיאון.

מר יוסי נוברסקי, מנהל אגף משאבי תשתיות במשרד התשתיות

כחול מפותחת פרויקטים חדשים באתר "יד לשרון", ביקר ביום 10 בדצמבר מר יוסי נוברסקי, מנהל אגף משאבי תשתיות משרד התשתיות. ב ביקור נבדקו חלופות לשימושים אפשריים באנרגיה סולרית.

מר יוסי נוברסקי (שני משמאל)

ח"כ ענת מאור והועודה למחקר ופיתוח מדעי טכנולוגי

ח"כ ענת מאור עם דר' יוסי לשם מימין וממשה ענבר

חברי ועדת הכנסת למחקר ופיתוח מדעי טכנולוגי בראשות ח"כ ענת מאור ביקרו באתר "יד לשרון" ביום 11 בדצמבר לאחר החלטת הציפורים. לאחר הנחת זר לmorpholites כותל השמות והסביר על מטרות העומותה על אתר הנצחה שמעו האורחים מפי דר' לשם על פעילות המפון ועל שיינוף הפעולה בין המפון לבין העומותה.

קידום החינוך הערבי-ציוני

עמותות יד לשרון ממשיכה向前 קדם את נושא החינוך הערבי-ציוני. במהלך החודשים האחרונים התארחו בטלרון אנשי החינוך של חיפה וביהם רכוי תנועות הנוער (ב- 22.10.01) ומנחי בית ספר ובראשם מרד צבקה רך, ראש מינהל חינוך תרבות ורוחה בעיריית חיפה (ב- 23.9.01). כל זאת בתקופה לעשייה הינוכית מושתפת ביד לשרון. השותפות נוספת ביד לשרון הייתה של רכוי עבודות הגמר בראשות הגב' אפרת טל, המפקחת על עבודות הגמר (ב- 8.11.01). מטרת ההשתלמויות להביא את תלמידי בת-הספר להציג עבודות גמר בנושא הנצחה, מורשת קרב ושרון בסיום העומותה.

רכוי תנועות נוער מה חיפה

מפקד דיוויזיה יפני [גנרטל שלושה כוכבים

כחול מיבורו בארץ של גנרטל (שלושה כוכבים = ראל) סיג'י פוג'יטה (Syouji Fujita), מפקד הדיוויזיה ה-5 של צבא יפן הוא סייר ב"יד לשון" בנובמבר האחרון. הביקור אורגן על ידי חבר העמותה אל"ם (מייל') בני מלנסון.

הגנרטל סיג'י פוג'יטה (Syouji Fujita) ליד כתול השמות

ביקור סאניה קנצלר אוסטריה

סאניה קנצלר אוסטריה הגב' Susanne Reiss Passer שהגיעה יחד עם הבוחרת האוסטרית למשך כדו-יום נבחרת ישראל, ביקרה באתר "יד לשון" ביום 27 באוקטובר האחרון, בלויי חבר העמותה, יודקה פלא, שمعה הסבר על האתר ויצאה נפערת ממפעלי ההנצחה.

סאניה קנצלר אוסטריה הגב' Passer מניחה פרחים למרגמות כתול השמות

קשנ"ר גרמניה וארגון החיללים והפרטיזנים נכי המלחמה בנאצים

שילוב מעניין שאפשרי רק ב"יד לשון" המתחש ביום שלישי 27 בנובמבר. בשעה שחקין השIRON הריאי הגרמני, תא"ל קריסטיאן טROLE (B.G. Christian Trull) ביקר באתר כאורחו של קשנ"ר היישראלי, סייר'o באתר חברי הנהלת ארגון החיללים והפרטיזנים נכי המלחמה בנאצים, בראשות יו"ר הארגון מר

הקשנ"ר הגרמני תא"ל קריסטיאן טROLE (שלישי משמאל)
וילדו הקשנ"ר שלהם תא"ל אביגדור גליין
הברית ועל הנצחה
הנופלים.

ישע זורות השרים

במלחמה העצמאות ולאטר ההנחתה. העשויים יטעו עץ על שם ילדם ועל כל יציע לחיל השירותן של בוגר קק"ש יט בטקס הענקת הדרגות.

משפחהת השריון – כולכם נקראים לרכוש עץ ולהשתתף בנטיעות במועדים שייקבעו. אנו מקווים שהעיר יהיה מקום מגש ובילוי כלנו.

בברכה,
חיים ארז, אלוף (AMIL)
ווד' עמותת "יד לשריון"

בשיטה אשר הועמד לרשון מומוח לאתר ומיועד להרחבת פעולות העמוהה בעתיד, הוקצה שטח נרחב שבו יונטו יער בן אלפים ריבים של עצים. הנהלת העמוהה החליטה כי העיר קרא "יער דורות השרוין" וכן יטעו עצים לכבודם של לוחמי הבשורה לגביהן

בטקס הנטייעות שנערך בט"ו' בשבט בשיתוף עם קק"ל ניטעו כ-3000 עצים המהווים בסיס לעיר. "עיר דורות השורין" יחזק את הקשר למורשת השוריון, לאזר שבו לחמו הראשונים שהרינו את

יעד דורות הראשונים

שולםית ספר-נבו

תפרחço לוצון בהזק שאר עצי ישראל לתפארה. מר חיים כהן, סגן י"ר קק"ל: "קק"ל בת מאה והעתדי פנינה. כדי שייהי עתיד צוריך שורשים עמוקים. ויום ניטע שורשים חדשים שאנו מקווים ממאוחר. האנור שמסמל יותר מכל את המאבק של המדינה להחזיק באדמה זו". האנשים הרבים שהגיעו לבואן, עטיכם בשמחה על מאות השתלים, מוציאים אוטם מתוך תניבות שחוויות וקטנות, מתפזרים בחילקת העיר, מניחים כל שטיל במרכה של גומה ממלאים אותה בעפר. אנשי קק"ל ומעודדים בדיהם מסייעים בידם. יש כאן הרוכנים מעל השטילים, לבובנים סביבם מגול אבני לבנות, ואחר-כך מסתכלים מסביב, ומנסים לעשות להם סימני היכר. כדי לזכור את מקומו, שחרי לכל איש יש עץ. השפות העשוגניות מטבחבו: רוסית, פורטוגזית, אמהרית, עברית, אנגלית, ספרדית, ערבית, אך הצחוק והחיקן הוא באזורה שפה של רעות ושותפות של כל כולם, עם אחד, עם תקווה אחת, להគות שורש במולדתו ולשאות ענפיו, לדורי דורות בארץ הזאת. יער עצמן לעיר גודל ויפה, יער שאוינו ונעוי היום היהודי, באהבה רבה, משפחת השרוונאים האמיצה וחיבורה הנדרת של עולמים חדשים. ממולו נשאת לטrownם עצי רוח הטנקים והגדלים המתנוונים, ומושלם מנו השתקנים עם כורמי הגפניים. בעוד שנים אחדות ייטפסו ויצחלו בין ענפיו ילדים, ובצלו ישבו האבות זכרכונות מאותם הימים.

יעו דורות השרים מנמים עשייו,
עד כמה שנים הוא יפקח את עניינו,
ישא את ידיו המלאות בעליים,
אל גשם ואור ושמי כחולים.
בטנים ובעיר בצעב הירוק,
הרוח תעבור ולכולם תשרוק:
מורשת מפוארת של משפחת השרים,
ニיצבת בלטוּן ופורהָת בעמְקָה אַילָן.

הראשי מצין כי "השנה הנוכחית מצוינת בצה"ל
בשנות העלייה, כאתגר וכ韪ירת תודעה. צה"ל לא
יהי נראה כפי שהוא ביום, בלי השתלבותם העולמים
החדשים בחילים, בזמנים ובמפעדים. וזאת
בעמותה י' לשוןן אשר משלבת את כל היופי
שבין הצבא והעם, בין האדמה לאדם, ובין החילים
ההעולים החדשניים". אלף (מיל') חיים אර, י"ר
בעמותה י' לשוןן, מוסיף: "היום אנו נוטעים,
שהם לוחמו במקומות הזה, שבו לחמו יחידות שרзоן במלחמות

העצמאות ובמלחמות ששת הימים, את יער דורות
השרון, לבוחם של כל דורות לוחמי השירות בעבר,
בזהות ובעתיד, אשר בעוז רוחם ובשורינויהם,
זהו הווים חומה של פלה, המבטיחה את קיומו בארץ
אבוטני, ואשר תביא גם את השלום המיחול". חיים
ארץ, מקבל את העולים החדשניים בברכה חמה
אומרים: "עלומים יקרים, העצם שתטעו יחוּק את הקשר
שלכם לארץ, לאדמה, ול'ידי לשוריון". מר צבי
ברונכברג, עולה חדש מארגנטינה, אשר עלה לארץ
כך לפניה שלושה שבועות, מביך את תפילה הנוטה:

בעזרה יומם ראשוןון, 27 בינוואר 2002 נערך טקס
ונטיעות ע"י בשבט תשס"ב ביער-ההדרות, העיר
בו נטעו השורינוואים עצים לדורותיהם הבאים,
לכבודה של מורשת מפוארת של משפחת
השורינוואים. האדמה מחכה בהתרגשות, גומות
קטנות נחרפו בה וסומנו בדוגלים. עוד מעט יבואו
אנשים ולדים ויישתלו בחן את השותלים הרכים,
שייחזו בה ובין אבניה, יינקו מוחמה ומילשה את
המים, יישמו את אויר החרים, יקלטו מאור המשם,
ירו ירוש וצוחכו להיו יער יער-הדרות.

מג'ן בנין המשיטה ביום חורף קור ובהיר כל כך,
אפשר לדאות את עמק אילון, טובל בירוק שהחזר
זהה היטיב עימיו. הרוח נושבת בעוז ומפיצה רוח
בדগלים, כמו היו מפרשים לבב ים. היא עוברת
ושורקעת, עליזה לכבוד החג ולכבוד טקס הנטיות
שנערך על ידי הקון הקיימת לישראל ועמותת "יד
לשלוחינו".

"ט"ו' בשבט הוא החג הרשמי של היירוק, חג הקרכן
הקיים בישראל", פותחת המנהה את הטקס בו
משתתפים אבות, בניים ונכדים של משפחות השוריון,
ואילו גם הגיעו בהמוניים, עולים חדשים ובים
מאזרחים שונים בארץ. אכן מוגש לראות "עליה
חדש, נוטע עץ חדש, במולתו החדש". מר יולי
אדלשטיין, סגן שר העליה והקליטה, מביא את
תקנותיו כי העצים שניטעו יקלטו והוא שורש בארץ
וכמהם גם כל מאות ואלפי העולמים, אשר יתרמו
לפיתוחה ולביתחונה של הארץ. להקת צוותי הוי
מזה"ש שרה "הרוה ירושלים" ממשיכת במחולות
להקת המחול "הרוה ירושלים" משביבת
שרי טבע, ומסיימת ברונדו בו כל חכירה לבושים
בבגדים לאומות שונות, חגיגת של צבעים ותרבויות,
וכולם משלבים ידיים ורודדים יחדיו. העצים,
הhiיערות והאבניים מסביב, מקשיבים לצללים
העליים, לשירה למחול, להמולת החג היירוק,
וממקברים בברכה את האהה הקטן שנולד היום, יער
דורות השוריון. תא"ל אלעוז שטרן,槐庭, החינוך

לִיד הַשְׁרֶשֶׁת

מילימ: יורם טהרלב, לחן: זר

כּוֹתֵב לְךָ אֲגַרְתָּה
בֵּין אָבוֹ לְשִׁיחָה,
הָרוּחַ מִטְּהָה
קוֹצִים וְאַבָּקָה

פָה, לִיד הַשְׁרֶשֶׁת
שֶׁל הַטְּנָק הַדוֹמָם
לְךָ אֲכַתְּבָה אֲגַרְתָּה
לֹא כְּתַבְתָּה וְשָׁם.

רֹצֶחֶת לְסִפְרָךְ
עַל תְּכֵל הַשְׁמִים,
עַל חֹול בְּעִינִים,
עַל שְׁקָט רַוְעָם

פָה, לִיד הַשְׁרֶשֶׁת...

יָכוֹל לְסִפְרָךְ
כִּיצְדָּם מִמְּלֻפָּוּ,
כִּיצְדָּם מִתְּחַנְּנוּ
הַנֶּגֶב נוֹשָׂם

פָה, לִיד הַשְׁרֶשֶׁת...

חוֹלָם לְהַגִּיד לְךָ
בְּשֶׁקְט, בְּשֶׁקְט:
רַאי אַיךְ נוֹשְׁקָת
חַמָּה לְמִדְבָּר

פָה, לִיד הַשְׁרֶשֶׁת
בֵּין גְּבֻעוֹת וְעַפְרָה,
לְךָ כְּתַבְתִּי אֲגַרְתָּה
לֹא עַט וְנִיר.

אתרי שריוון באינטרנט

ליקטה דברוי ברגע

www.militarymuseum.org/heraldry.html

אתר של מוזיאון הצבא בקליפורניה מטעמו של מושל קליפורניה. האתר בכללו מציג את החומי הפעילות של המוזיאון בתחום התיעוד ההיסטורי, פעילותו היחסנית והעוד. כמו כן הוא מקשר לאתרם האמריקאים נוספים, העוסקים בהיסטוריה של הצבא האמריקני. העמוד הספרטיפי מהו זה אינדקס של הדגמים והסמלים של יחידות הצבא של מדינת קליפורניה. האתר כולל הפניות רבות אך המידע עשוי לאCube מי שהיה מעוניין לחקר לעומת זאת מרכבי הסמלים והעיטורים המובאים. מומלץ.

שפה: אנגלית.

The California State Military Museum Preserving California's Military Heritage

Heraldry and Insignia of the California State Military Forces

The Governor's Flag California Army National Guard State Headquarters

California State Army Command Adjutant General of Corps

40th Cavalry Regiment 40th Armored Brigade 40th Infantry Brigade

40th Personnel Services Battalion Armor and Cavalry

40th Field Company 40th Armor Group

<http://home/kscable.com/mindex/pan/pan1.html>

אתר המביא סקירה היסטורית של הקמת חיל השריון הגרמני בשנות ה- 20 והתקפותו, תוך שימוש דגש על דמותו של הגנרל הינס גודרין. בעל האתר לא חושף את זהותו. על מנת לשדר אמינותו הוא טורח לפרסם הפניותביבלווגרפיות מוכרכות עליהן הסתמך וכן מקשר לשני אתרים נוספים: www.feldgrau.com ו- www.achtungpanzer.com/profiles.htm. יש הנוטים ליחס את האתר לגורמים ניאו-נאצים (ובכלל זה הקישוריהם). למורות זאת האתר אינפורטטיבי בדומה לעבדה בית-ספרית ורוהטה, ונקי מכל תעוקלה גלויה. שפה: אנגלית (גם של האתרים המקשורים לעיל).

more area was invaded by the enemy than was promised due to an unknown enemy problem. A solution was found. The enemy being represented by tanks, the tanks of these units could be destroyed. The drawback was

www.army.mod.uk

האתר של צבא אנגליה מטעם משרד ההגנה האנגלי. כול מידע אודות מבנה הצבא, ייחודיות, קרירות צבאיות, תנאי שירות, טכנולוגיה צבאית, מורשת ועוד. באתר מודיע כליל אודות חיל השריון המלכוטי האנגלי (RAC) העכשווי. המתעניינים באקטואליה ימצאו עצם מקושרים מעמוד הבית לאתר החדשות של משרד ההגנה האנגלי.

שפה: אנגלית.

Welcome to The British Army

Breaking news

Recruitment

British Armed Forces Pay Announcement

שריון בכוררות

חדשנות השירות בעוטנות חול'. ליקט: אל'ס (AMIL) יעקב צור

ישראל הchallenge ביצור טנק מרכבה סימן 4

מקור בצה"ל מצין כי סימן 4 יתרון ניכר על 'בז', כולל התאמתו של מיגון בליסטי חדש להגנת שירות נספთ. טנק סימן 4 ייחיד בగרסה משופרת של תותח 120 מ"מ ביחס לקיימים כו"ם 'בז', על אף שמקור בצה"ל צין ישראל שואפת לפתח תותח 140 מ"מ ותchromות. מכל מקום הם אומרים כי יתכן שהוא לא יהיה מוכן לשימוש לפני עוד עשו.

הקלנים הראשיים למרכבה סימן 4, כמו סימן 3, הם התעשיית הצבאית לישראל המספקת תותח ומיגון, אלביט מערכות שפיתחה הנעה חשמלית ומערכות אלקטրוניות ואופטיות, התעשיית האווירית, תדיiran קשור. אל-אוף שנקנתה בשנה האחרונות על-ידי אלביט פיתחה את מערכת בקרת האש.

מכבבה סימן 3 ב-

Jane's Defence Weekly שאל מופז מסר לעיתון כי הטנק החדש של צה"ל מרכבה סימן 4 נמצא ביצור סדרתי כולל יצור תתי-מערכות והרכבה. "אנו מדברים על יצור והרכבה" אומר הרמטכ"ל מופז "ובאותה עת הפיתוח נמשך." הרמטכ"ל מופז לא פירט כמה טנקים מייצרים. מכל מקום הוא אמר כי תקצוב מרכבה 4 נמצא בקדימות בצה"ל. מרכבה סימן 4 מוגדר על-ידי גורמי ביטחון ישראליים רשמיים בטנק המודרני בעולם מבנים של מיגון שריוון ומערכות אלקטронיות. כרגע הטנק המתקדם ביותר של צה"ל הוא המרכבה סימן 3 'בז' שהוננס לשירות ב-1994.

המקור: JDW 17 באוקטובר 01 עמ' 15

שימוש בטנקים בישראל

ישראל היא מדינה הממשיכה לקויים צי של טנקים מלחמה בגלאים מצד שכנותיה. הדוקטרינה של צה"ל אינה עומדת בפני עצמה בנוי כוחות למתקנים גדולים. האים העיקרי הוא עם המדיניות השנונית וכן צה"ל צריך להיות מסוגל להעניק מחיות נוספת לשנייה בזמנים קצרים ומאובטחים יחסית. איום השירות העירקי על צה"ל הם הכוחות העربים המכדים המורכבים מטנקים סובייטיים, ובקרה של מצרים מטנקים מערביים והושווין לייצור מקומי של טנקים Abrams M1. כתוצאה הchallenge ישראלי בפיתוח מרכבה סימן 4.

לאחרונה התנסה ישראל בעוטנות בטנקים. במהלך הסכסוך עם הפלסטינים בשטחים המוחזקים צה"ל נתקל בבדיקה ביןלאומית על השימוש בטנקים. הבדיקות טעונה שזו תגובה לא פרופרציונית מול התקפות הפלסטינים. יש גם ווכוח פנימי האם טנקים הם אמצעי עילגנד הפלשניים. עונת המבקרים היא כי טנקים לא מתאימים להחימה בשיטה עירוני גבוהה. עוד

פלסטיני מרים ידיו לפני מגח 7 צה"ל במחאה נגד הכוחות החזקות
בבית ג'אללה

נטען כי אם טנקים מסתהים בעודה זמן ממושך הם הופכים למטרה קלה, וכי קבוצות מיליטנטיות ברצעת עזה שמו בעדיפות השמדת טנק צה"ל. מקורות יודיעו דבר מאמינים כי זה אפשרי לאחר שבתקرتית קדמתה השנייה נזק נורא חמוץ משוגר כתף שגורם נזק ליכולתו של טנק ישראלי.

המקור: JDW 12 בספטמבר 01

ישראל לומדת מההתנסות

בעוד ישראל נשענת רבות על יבוא למילוי צורכי הביטחון, פעולות אմברגו הכריזו אותה להיות ספקית של עצמה. דוגמה טובה הוא טנק המרכבה שפותח באופן עצמאי עקב הנסיגה של בריטניה מהצעת טנק ה-cz'יפטין לאחר מלחמת ששת הימים ב-1967 (ראה גילון "שירותים" 13, אוקטובר 01). מנוע המרכבה אינו נבנה בארץ; מנוע ה-MTU בן 1500 כ"ס שלו יבנה בארה"ב. מרכבה 4 הייתה מוכן בשנת 2003 ובאותה עת מנוע 1500 כ"ס מכל הרכשות היה בשירות. אך לא יהיה מרכבה סימן 5 אם ישראל לא תחולק את הטכנולוגיה של סימן 4,UPI בנ-חנן. ישראל סודית באופן קיצוני בקשר למרכבה, אשר נבנה בבית מלאכה של צה"ל, ואשר אמור להיות מצויד במערכת "יהודית" למיגון הצלות.

המקור: Armed Forces Journal
נובמבר 01 עמ' 46

דורות

הדרות

ורשה לשעבר. עוד אפשרו הטנקים שיירכשו ללימוד על התוכנות, היתרונות והחטויות בלחימה ולשפר את התו"ל של עצםם.

המקור: DEFENCE NEWS 2 באוג' - 2 בספט' 01, עמ' 32

המוחתקן עלייו והאם הכוונה העיקרית מבוססת על דימוט תמי מדור ראשון או שני. נוסף על כך יכול צבא ארה"ב לאחד נושאים וטכנולוגיות שפותחו במקור בара"ב וחלו בדרך כלשהי לגוש המזרחי, לשם שימוש במידיניות ברית

מודיעין צבא ארה"ב מנהל מומ"מ עם אוקראינה על רכישת הטנק הרוסי החדש ביוור ט-90-90 לשםPUR בדיקות וניסויים ולמטרות אימוניות. מערכיים כי יסתפקו בפחות מ-6 טנקים. עד כה הייתה זמינה במערב רק גרסה היצוא S-T90, לאחר שהוזנו רכשה 310 טנקים כאלה במחair של 650 מיליון דולר. טנק ט-90 המוצרים במפעל הרוסי Niznyi Tagil הופלו עד עתה רק ביחסות צבא וסיטות. לא ברור אם מצוינים טנקים כאלה באוקראינה. צבא ארה"ב מקופה להפיק מהטנקים שיירכשו מענה לשאלות הבאות: מהו השריון המורכב המכונס לחילום בהזית הצית, כיצד מותבצע ירי טילים נגד ליזר מכנה התותח בן 125 מ"מ, מהם סוג התחמושת המספקים עם הטנק, מהו המיגון הריאקטיבי

טנק ט-90

טנק T-91-1C פולני משודרג ליצוא

בפולין פותחה גרסה משופרת של הטנק PT-91 (במקורו T72M הרוסי המיצר שם ברישיון). השיפור כולל מגנן ריאקטיבי מתקדם מפותח מקומי לצריכה ולתובה, מערכת גילי קריינית לייזר המשולבת עם משגרי עשן, מערכת בקרת אש חדשה מפותחת של חברת SAGEM, הגנת אב"ץ חדשה, פתח האצה בתובה, מערכת גילוי וכיובי אש, צחלים חדשים ומערכת קשר חדשה. המנוע המקורי בן 760 כ"ס הוחלף במנוע פולני בן 860 כ"ס המעלאת את ההספק הסגולי ל-18.76-18.76 כ"ס לטון. הגרסה האחורונה לייזא כוללת מערכת בק"ש חדשה ומנוע דיזל חזק יותר. מערכת הבק"ש של חברת SAGEM הצרפתית מסוג 15-SAVAN-15 כוללת מערכת כוונת מיוצבת למפקד וכוונת יום/תרמי מיוצבת לתותחן משולבת במת"ל. מערכת זו מאפשרת למשה פגעה בצד או ראשון בכל מגזוויה. הטנק האחרון מצויד במנוע WOLAS-1000 המפתח 1000 כ"ס ב-2000 סל"ד. הזחלים של חברת Diehl הגרמנית מסוג ISO 840 גנוודו להשגת סטנדרט מערבי. יש

לו בולמי צעוזעים מחומר אלסטומרי וכן משוגר בנידות. על בסיס פלטפורמה זו מציעה החברה הפולנית T-91 גישור בעל גשר מספוריים באורך 20 מ', רק"ם חילוץ דגם WZT-2 וрак"ם הנדיי MID. הדגם האחרון של PT-91 נחשב כצעד נוסף לשלב הבא שייקרא PT-91/120 שיכלול תותח 120 מ"מ חלק-קדח תואם נאט"ז.

המקור: JDW 26 בספטמבר 01, עמ' 28

טנק הפולני החדש PT-91

חדשנות במערכות ביבוי אש ברק"ם

אפשר לשפר את שרידות הרק"ם במספר דרכים אך החשש מדילקה הוא מקור הדאגה העיקרי של הלקוח. לשיפה ברק"ם שתי סיבות עיקריות: שraphה בתא חטיבת הכוח או פיצוץ בתאי הוצאות עקב חידרת השריון העיקרי. במקרה חדרה לתאי הוצאות עומדת לרשות מערכת הגילי והכיבוי זמן של אלפיות אחותות של שנייה. מרבית הרק"ם המערבי מצויד במערכות כיבוי ידנית לתא חטיבת הכוח וחולק מהם מצויד במערכות אוטומטיות לתאי הוצאות. עתידן של מערכות הכיבוי האוטומטי מוטבל בספק כי חומריו הכבויים המתאימים הם מסוג Hallon ודומוו שהם מזוהמי אטמוספירה ופוגעים בשכבות האווז. לפי הסכם בינלאומיים מןשנת 1993 יש להוציאו חומר זה משימוש. בהסכם האיחוד האירופי מחייבת הוצאה משימוש עד שנת 2003. ארצאות אחותות החומר זה משימוש על אף שטרם פותח חומר תחליפי מתאים. זמינות ולשימים קרייטיים נעשה שימוש ב-Hallon 1211 או 1301.

חברת KIDDE האמריקאית וחברות הבנות שלה בара"ב ובאיירופה מספקת כ-90% מממערכות הגילי והכיבוי המצוירות בשוק (למעט רוסיה וסין). החברה השקיעה מאוצה ובפיתוח חומרים ומערכות תחליפיות לתרכיניות Hallon. נבנהו הרכבים פחות מזקנים לאחון כמו הידרו-פלואור-פחמן. נבחנים גם חומרים מדור ב' שאינם מזקנים כלל ואינם גורמים לאפקט החממה באטמוספירה וכן כימילים יבשים, גזים אינרגטיים ותמייסות מימיות. טרם נמצא תחליף מתאים. לכיבוי אש תמייסות נראאה כי החומרים המתאימים הם FM200, FE36 או תמייסות מימיות.

צבא בריטניה מתקין מערכות כיבוי לתא הוצאות רק ברכ"ם חילוץ על בסיס צ'אלנגר ובתאי חטיבות הכוח שברק"ם שברשותו, פרט לנגמ"שי-Warrior. בטנקים החדשניים כמו צ'אלנגר 1 לא הותקנה מערכת כיבוי בתא הוצאות לאחר שהסיכון הופחת על-ידי מיקום כל התחמושת מתחת לטבעת הציריך במכלימים מוגנים ייעודיים ושימוש במערכות כוח شاملות במקום הזרזוליות.

המקור: JDW 25 ביולי 01, עמ' 28

0793-6990

